HRONIKE

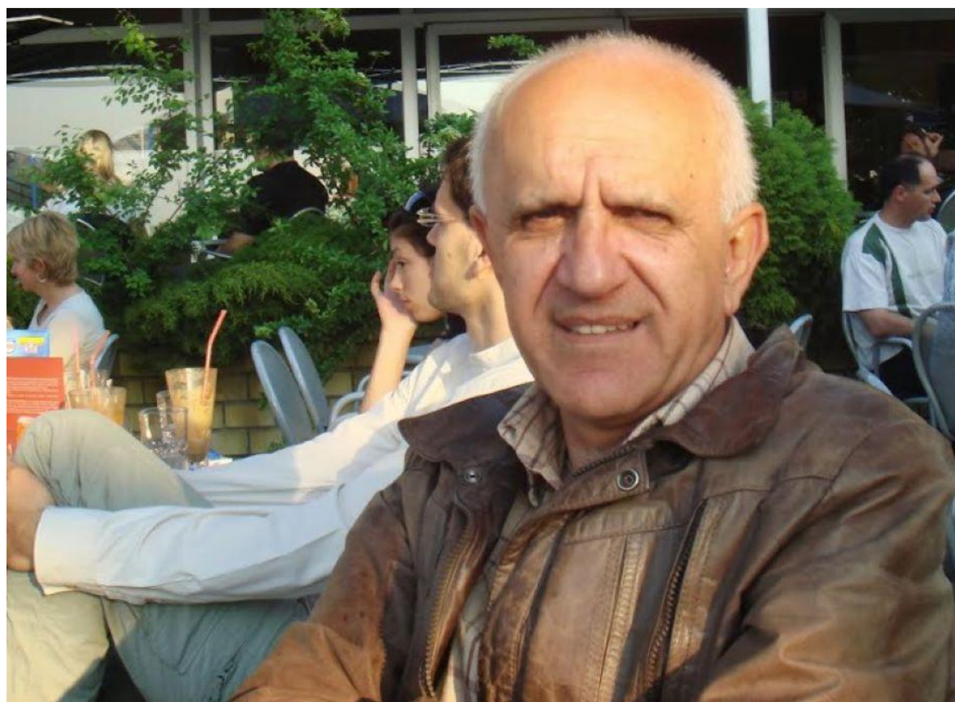
Živan Haravan

Kolumne ◦ 2022-2025

Živan Haravan (8. jul 1946)

Sadržaj

Sadržaj

Sadržaj

Sadržaj

15. 04. 2022. 10:52 | 9

Sinhronizacija apsurda

Je li svet stvarno na samoj ivici ambisa, na samoj ivici ludila ili postoji samo još tračak nade da će, kako to kolokvijalno kažemo, pobediti razum? Avaj! Šta to beše razum?!

Rusija i njeni prijatelji(?!) ovaj pakao u Ukrajini formulišu kao specijalnu vojnu operaciju, a njeni neprijatelji(?!) kao vojnu agresiju na jednu suverenu državu. Ono sto spaja i jedne i druge je, po svemu sudeći, sveopšta nuklearna katastrofa! U moru informacija koje iz ukrajinskog pakla i šire od njega, stižu do nas, običnih smrtnika, beše i jedna, suštinska, koja nam belodano objašnjava kako nam svima spasa nema!

Jasno nam rekoše vojni stručnjaci: u onom trenutku kada bi bilo koja nuklearna sila ispalila atomsku bombu sinhronizovano bi se ispalile atomske bombe svih ostalih. Dakle, jedni na druge!

Nama, čistim laicima, nije jasno zašto bi po Rusiju bilo opasno ako bi Finska i Švedska pristupile NATO savezu koji jeste militaristička organizacija i koja taj njihov Član 5 može da okači mački o rep, jer, njegovo aktiviranje bi pokrenulo onu pomenutu sinhronizaciju. NATO pokazuje i oštri zube samo na slabijima. No, ako bi Rusija ispalila atomsku bombu NATO i sve nuklearne sile bi odgovorile istom merom i to bi bio, odnosno, to će biti kraj svih ovih muka i strahova u kojima, ovih meseci, preživljava čovečanstvo.

FOTO: Društvene mreže

Zato, nije jasno protivljenje Rusije da Švedska i Finska pristupe NATO. Zar to nije svejedno jesu li te države bliže ili dalje od Rusije?

Ako je za vajdu dosta nam je ovog psihološkog i ekonomskog mučenja, nemog svedočenja užasnog stradanja ukrajinskih civila, ukrajinskih i ruskih mladića u vojnim uniformama!

Gospodo, ili nađite neko rešenje za prekid ovog užasa ili započnite taj sevepošti rat da nam svima svane i probudimo se u nekom drugom, lepšem svetu i svetlu! Ovo što nam radite je, naprosto, više – neizdrživo!

Živan Haravan

25. 11. 2022. 06:00 | 6

Novi zločin protiv čovečnosti

Javno poniženje je jednako - javno pogubljenje. Rimskim statutom, koji je osnova Međunarodnog ratnog prava, nabrojani su primeri zločina protiv čovečnosti. Ako bismo išli u detalje, u leksičku nesavršenost, logično bi se postavilo pitanje da li postoje i zločini koji, nisu protiv čovečnosti. Jesu li to neki "humaniji", "humani" zločini?

Izazvani rat je, sam po sebi, zločin protiv čovečnosti. No, ljudski rod i dan danas, najveće zločince slavi kao istorijski važne likove, značajne za svoje nacije, čovečanstvo, za svetsku istoriju, A, zapravo, belodano je jasno da su Džingis Kan, Napoleon, Aleksandar Makedonski..., bili bezosećajni ratni zločinci.

No, ljudski rod kao "humanizovana" vrsta ustvrdio je i pravila ratovanja (?!) i nabraja one zločine kojima definiše šta su to zločini protiv čovečnosti.

Ako je već tako, onda jedan zločin protiv čovečnosti nije naveden, najverovatnije, zato što tada, u vreme Rimskog statuta, nije bilo tehnoloških uslova za njegovo izvršenje. A, on jeste upravo - zločin protiv čovečnosti!

Radi se o postupanju sa ratnim zarobljenicima. U ovom nesrećnom i užasnom ratu u Ukrajini obe zaraćene strane praktikuju da slavodobitno postave pred kameru zarobljenog vojnika i zahtevaju od njega da odaje sve što se od njega traži. Koliko broji njegov bataljon, koliko ih ima, gde im je položaj...

Dakle, sve ono što će dovesti do likvidacije njegovih saboraca, prijatelja, sunarodnika, rođaka... A on, sa uperenom mu puškom u glavu iza kamere, prestrašen, gladan, iznemogao, sve priznaje, sve otkriva. I to pred kamerom za celokupni javni auditorijum! Ratni zarobljenik, naravno, od velike je važnosti za egzekutore njegove ljudske časti, njegovog dostojanstva, ponosa... To bi bilo razumljivo ako bi se obavilo u zatvorenom krugu njegovih porobljivača.

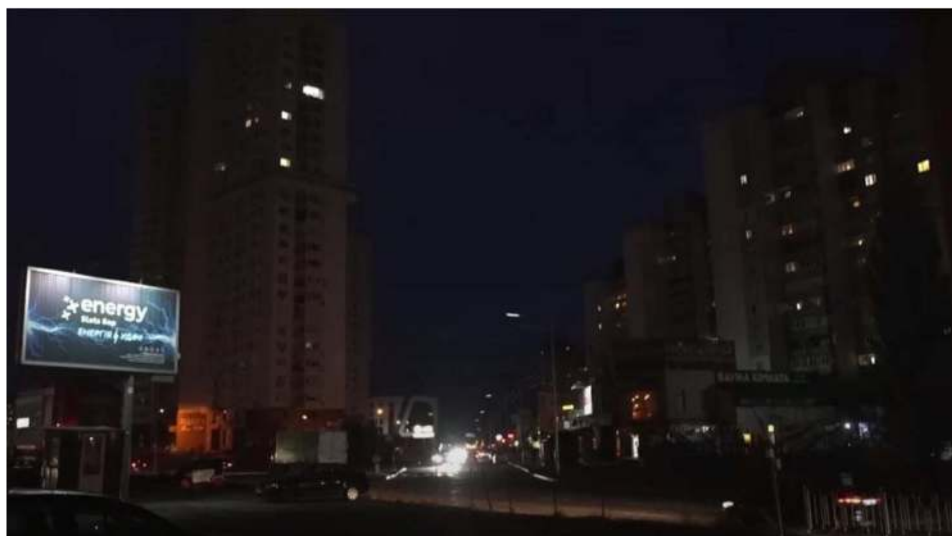

FOTO: Printscreen

Ali, kada se to radi javnom vivisekcijom, kada se njegova osećanja časti, dostojanstva, ponosa, osećanja solidarnosti sa svojim saborcima, ljubavi prema svom narodu, državi, porodici..., prinudno supstituišu u samoprezir, u osećanje sopstvenog ništavila, izdajnika, krivca za smrt svojih saboraca, u osećanje sramote pred svojim narodom, roditeljima, sestrom, suprugom, svojom decom, tom zarobljeniku je ubijena duša! Njega će porobljivači sladostrastno pustiti da se vrati svojima, ali njemu je život zauvek uništen i okružen sažaljenjem ili prezirom svih onih kojima su ga vratili.

Zato je ovakav vid "ratne veštine" čist, novi, primer zločina protiv čovečnosti!

Živan Haravan

10. 12. 2022. 10:37 | 4

Mučno, mučnije u Skupštini

Od prvog, posleratnog, saziva naše Narodne Skupštine, do danas, ona nikada nije bila mesto korektnog sučeljavanja vlasti i opozicije. Bila je i ostala javna scena torture skupštinske većine - vlasti, nad skupštinskom manjinom - opozicijom.

Bilo je tu, od strane vlasti, režiranih komedija, "prisilnog" iznošenja pojedinaca od 200 kila, nečuvenih uvreda na račun pojedinih opozicionara, osionosti skupštinske većine... Sve što je priličilo ulici, kafani, dešavalo se u Narodnoj Skupštini. Onim starijim za podsećanje, a mlađim za odslikavanje atmosfere u skupštinskoj dvorani, evo primera klovnovsko-poltronsko-debilnog ponašanja u direktnom TV-prenosu.

Dva narodna poslanika, tada, vladajućeg SPS-a Raka Radović i Dobrivoje Budumirović, zapevala su: "Druže Slobo, druže Slobo ti si komunista. tebe vole Srbi više od Isusa Hrista".

I tako iz izbora u izbore, sve u (jalovoj) nadi da ćemo postepeno. učeći se poštovanju političkog protivnika, dobiti kakve-takve pobednike ili koalicije, bar, sa minimumom kulturnog i tolerantnog odnosa prema pripadnicima skupštinske manjine.

A, šta smo dobili sa aktuelnom skupštinskom većinom? Užas! Dobili smo najgori mogući odnos skupštinske većine nad njenom manjinom. Nakon svega što smo videli do sada, jedina ocena, jedini osećaj se sami od sebe nameću: ovakav odnos SNS, sa svojom koalicijom, prema opoziciji predstavlja OGOLJENI, ČIST SADIZAM!

Vladimir Orlić FOTO: Ata Images/Antonio Ahel

Ovo iživljavanje Predsednika Skupštine Orlića, koji je funkciju predsednika pretvorio u vlasnika skupštinskog mikrofona, isključivača mikrofona opoziciji, merača minuta i sekundi opoziciji, kritičara nekog ko "viče", a taj je u očaju zbog oduzete mu reči i isključenog mu mikrofona, on pravda primenom Poslovnika o radu Skupštine. Ako opozicionar uspe da, u okviru onih minuta i sekundi, uputi neku optužbu, podatak, oštru kritiku na račun vlasti, tada, kao teledirigovani, kao izvršioci nekakvog sektaškog rituala, u zavisnosti od teme, reč dobijaju unapred određeni dželati slobode: Milenko Jovanov, Veroljub Arsić, Marjan Rističević... Oni, uživajući poput Markiza de Sada, ne birajući reči i "podatke" koje imaju o "drzniku", krenu u njegovo javno seciranje, vređanje, omalovažavanje... Pri tom, meraču vremena "ne radi" sat i "ne radi" prekidač mikrofona. Ne, on za to vreme, sudeći po njegovom izrazu lica, doživljava vrhunac (samo)zadovoljstva.

Mučno, nikad mučnije, nije bilo gledati i pratiti zasedanje Republičke Skupštine. Ovo više nema nikakvog smisla. Opoziciju ne treba braniti kao političare. Treba ih braniti kao ljude koji su, ni krivi ni dužni, uleteli u osinjak ili u kavez pobesnelih hijena. Neka im je i neka nam je Bog upomoć!

Živan Haravan

16. 12. 2022. 08:59 | 6

Analitika jednog amatera

Kada je Lenjin, 1917. godine, osnovao-formirao zloglasnu partijsku tajnu policiju poznatu kao ČEKA, bilo je to, istovremeno, i svojevrsno "uputstvo" svim kasnijim državama komunističke provenijencije da, po ugledu na ČEKU, ustroje svoje tajne partijsko-državne policije. Sve su one dobijale svoje skraćene nazive ali, sve su one bile i ostale -"ČEKE". U našem žargonu i u našem slučaju, bez obzira na promenu vrste društvenog uređenja, ČEKA se odomaćila kao SLUŽBA.

No, sve te SLUŽBE su vremenom menjale svoje nazive ali, ono sto se nikad nije promenilo je - njihova "ćud". Po ugledu na ČEKU danas ne postoji ni jedna stambena zgrada, kolektiv bilo privatne bilo državne firme, partijska organizacija, udruženje, skup..., u kojima SLUŽBA nema upliv preko svoji doušnika. Uterati strah u ljudima, nepoverenje jednih prema drugima, strah da će izgubiti posao, da će ih "pojesti mrak"..., polazna osnova je svake SLUŽBE u njenom odnosu prema građanima.

A, kakva je pozicija SLUŽBE u odnosu na vlast? Sudeći po raznim kontrolnim telima u parlamentima, reklo bi se da su SLUŽBE pod kontrolom vlasti. Da li je, u tajnoj praksi SLUŽBE, upravo suprotan odnos?

Vladimir Putin FOTO: Shutterstock

Odgovor na ovu (realnu) mogućnost može da se potraži u slučaju odlaska sa vlasti Borisa Jeljcina i dolasku na vlast Vladimira Putina. Boris Jeljcin, koji je češće korzumirao votku umesto vode i tako, nebrojeno puta, navodio svetsku javnost na podsmeh i zgražavanje, zbog svojih tragikomičnih postupaka u alkoholisanim stanju, naravno da je bio pod budnim okom FSB (SLUŽBE). A, ona ga je, baš takvog htela i "demokratskim" inženjeringom dovela na vlast, nakon neuspelog eksperimenta kojim je američka SLUŽBA dovela na vlast njegovog predhodnika. FSB je Jeljcinu dala "odrešene ruke" da u Ruskoj Federaciji uvede ruski model demokratije i sve privredne gigante preda u posed raznim Deripaskama i ostalim derikožama koji će, se enormno obogatiti, biti večiti dužnici državi i onima koji su im to omogućili.

A, zahvanost će dokazivati – reketom. Stepen "patriotizma" tih tzv. oligarha proporcijalan je visini reketa.

Da li iko trezven može da zamisli i poveruje kako je Jeljcin, jednog dana, seo za radni sto, sa flašom fotke na njemu, i počeo da razmišlja ko bi mogao da bude njegov naslednik na predstojećim izborima? Neka ne zameri Gospodin Putin, ali teško je verovati, kada je u jednom intervjuu rekao, da ne zna zašto ga je Boris odabrao za svog naslednika. Ako je tako, zašto se nije zahvalio Jeljcinu na njegovoj telefonskoj čestitki, koju mu je uputio iz svog doma sa porodicom i pred kamerama odmah po saopštenju da je pobedio na izborima u prvom krugu? Odgovorili su mu da je Putin zauzet i da će se javiti kasnije. Autor dokumentarca iz Jeljcinovog doma, rekao je da se Putin ni tada ni ni kasnije nije više javio i zahvalio Jeljcinu!?

Bezbednosno informativna agencija

Bliže je razumu da je Jeljcin, kada je SLUŽBA procenila da je on odradio svoje, dobio nenadanu posetu. SLUŽBA ga je obavestila da mu je istekao rok predsedničkog trajanja i predstavili mu naslednika.

Mi smo, do pre nekog vremena, nagađali ko će biti naš novi direktor SLUŽBE. Ruska SLUŽBA odavno, već, ima upliv na srpskom "tržištu kadrova" tražeći neki inferioran lik, a takvi su spremni na slepu poslušnost baš zato što nemaju ni harizmu, ni popularnost, lik koj je snishodljiv, iskompleksiran. Takvog su našli u Vulinu koji im se, već, dokazao i pokazao kao drukara ruskih disidenata u Srbiji. Nije slučajna koincidencija Vučićevog neuobičajeno grubog obraćanja takozvanoj međunarodnoj zajednici, Kurtiju, Radi Trajković, sa danom Vulinovog postavljenja na čelo naše SLUŽBE.

Aleksandar Vulin

Čini se da Vulin nije bio Vučućev izbor, već, izbor ruske SLUŽBE. Moguće da je Vučić, predhodno, bio "konsultovan". Ne bude li Vučić na liniji koju je zacrtala ruska SLUŽBA (čitaj: Vladimir Putin), može da mu, kao Jeljcinu, dođu nenajavljeni domaći gosti, na čelu sa Vulinom, i da mu predstave naslednika.

Ovo, zadnje u tekstu, nije nikakva abolicija Vučića. Ovo je pokušaj sagledavanja naše trenutne realnosti.

Živan Haravan

26. 12. 2022. 20:28 | 32

Ludnice su samo za sirotinju

Da li ste čuli za nekog lekara koji se, nakon višegodišnjeg i napornog studiranja medicine i diplomiranja, javno popišao na svoju diplomu i potom završio u ludnici? Niste, naravno, jer, ludnice su samo za sirotinju.

Da li ste čuli za klovna mega cirkusa "Korona" koji je završio u ludnici i koji je svoje klovnovske veštine radio i po kućama i dobro unovčio svoj talenat? Niste, naravno, jer, ludnice su samo za sirotinju.

Da li ste čuli za lekara koji je, ispred predsednika države, na samom početku planeterne pošati, pozvao građane da slobodno putuju u Italiju radi šopinga, jer, kako je rekao, radi se o najsmešnijoj bolesti u istoriji čovečanstva, a da je, potom, završio u ludnici? Niste, naravno, jer, ludnice su samo za sirotinju.

Da li ste čuli za lekara koji otvoreno propagira i zatupa nadrilekarstvo i da je zato završio u ludnici? Niste, naravno, jer ludnice su samo za sirotinju.

Da li ste čuli za lekara koji je imao i predsedničke ambicije, ali je odustao da ne bi oduzeo glasove svom mentoru, a da je, potom, bio smešten u ludnicu? Niste, naravno, jer, ludnice su samo za sirotinju.

Da li ste čuli za lekara koji je "u službi naroda" i koji, po ranim znanim i neznanim medijima, plasira svoje zdravstvene savete pučanstvu iz apsolutno svih oblasti medicinske nauke, a da je završio u ludnici? Niste, naravno, jer, ludnice su samo za sirotinju.

Da li ste čuli za lekara koji se javno eksponira i kao ekspert za, ama baš, sva geopolitičko-planetarna pitanja, a da je zavšio u ludnici? Niste, naravno, jer ludnice su samo za sirotinju.

Da li ste čuli za lekara koji je javno otkrio i saopštio da je "ljubav podudarnost dva magnetna polja srca", a da je završio u ludnici? Niste, naravno, jer, ludnice su samo za sirotinju.

Da li ste čuli za lekara koji je rekao da ljudi sa plavim očima vode poreklo sa Marsa, a da je završio u ludnici? Niste, naravno, jer, ludnice su samo za sirotinju.

Da li ste čuli za lekara koji tvrdi da bogati ne obolevaju od raka, a da je završio u ludnici? Niste, naravno, jer ludnice su samo za sirotinju.

Da li ste čuli za lekara koji se nikada nije obratio za pomoć kolegi neuropsihijatru i bio smešten u ludnicu? Niste, naravno, jer, ludnice su samo za sirotinju.

Živan Haravan

27. 12. 2022. 11:33 | 3

Nacrt zakona o pravima građanima

Na osnovu Člana 19 Ustava Republike Srbije, marginalna grupa građana je na svom neprijavljenom i zabranjenom skupu, održanom, pod biometriskim kamerama u društvenim prostorijama na ledini, međusobno neusaglašenog datuma, usvojila, većinom glasova, sledeći Nacrt Zakona o pravima građana koji će, prvo, uputiti g-đi Zagorki Dolovac radi pravovremenih informacija da li će protiv njih biti sproveden istražni postupak zbog narušavanja reda i mira u toku njenog spavanja.

Član 1

Svaki građanin Republike Srbije (u daljem tekstu RS) ima neotuđivo pravo da bude prisluškivan, praćen, nadziran, od strane organa vlasti, a sve u cilju sprečavanja njegovog privođenja, ispitivanja, hapšenja.

Član 2

Građanin koji se svojom nesmotrenošcu nađe na udaru policijkog topovskog zvuka i zbog toga ostane bez sluha, ima pravo da sebi kupi slušni aparat.

Član 3

Teško oboleli građanin RS koji se svojom nesmotrenošću nađe na nekom skupu na kome se, u skladu sa Zakonom o policiji, upotrebi zvučni top ili mreža za hvatanje ljudi, i izgubi život (umre), ima pravo da bude sahranjen o trošku njegove porodice.

FOTO: Direktno.rs

Član 4

Svaki građanin RS kome dođe izvršitelj u stan zbog duga državi od najmanje 1.000 dinara, ima sledeća prava: a) Da skuva kafu izvršitelju b) Da završi u duševnoj bolnici v) da izvrši samoubistvo.

Član 5

Svaki od građanina RS koji pripadaju takozvanoj, neformalnoj grupi, beskućnika, može, po slobidnoj volji, da bira: park, klupu u parku, haustor, podzemni prolaz ili neki sličan slobodan prostor za svoje nesmetano i besplatno stanovanje.

Član 6

Slobodan građanin RS ima pravo da bude sumnjiv svakom policajcu.

Član 7

Pravo na rad zagarantovano je svakom građaninu RS osuđenom na zatvorsku kaznu.

Član 8

Građani RS mogu da se nesmetano i neprijavljeno okupljaju u redovima za besplatan tanjir pasulja i tri parčeta hleba.
***
U slučaju da ovaj Nacrt zakona prođe sve procedure i bude u ovoj formi skupštinskom većinom usvojen u Skupštini RS, Evropska unija bi nas primila u članstvo preko reda.

Može biti, kako sada stoje stvari i u EU, da takav zakon bude preteča i u pravosudnom sistemu mnogih njenih džava članica.

Živan Haravan

01. 01. 2023. 15:25 | 0

(Ne)dobronamerne želje za 2023.

Bez trunke sumnje u muškost Narodnog poslanika Marjana Rističevića i ženstvenost Narodne poslanice Nataše Jovanović, a pogotovo u njihov patriotizam, jer, što reče Nataša, ona je "uvek bila na braniku otadžbine", a kako su, oboje, ogorčeni protivnici tzv. LGBT populacije koja ugrožava natalitet, evo Novogošnje želje za obe strane.

Ako bi neki gej poželeo da bude strejt muškarac, bilo bi dovoljno da mu gospodin Rističević, onako patriotski, zatvorenih očiju, podari samo jedan tzv. francuski poljubac. Taj gej bi pohrlio u zagrljaj prvoj ženi na koju bi, potom, naišao. A, ako bi neka dama poželela da se preobrati u strejt ženu bilo bi dovoljno da joj gospođa Nataša, onako, sa branika otadžbine, zatvorenih očiju, podarifrancuski poljubac. Ta žena bi, potom, pohrlila u zagrljaj prvom muškarcu na koga bi naišla.

Eto lepe želje i jednoj i drugoj strani u Novoj 2023.

Ide proleće. Još koji mesec. Vreme pogodno za krečenje stana. Molera, i to kvalitetnih, u Srbiji je sve manje. Ali SNS, kao stranka u službi naroda, ima svog visokoobrazovanog molera, poznatog široj javnosti kao "Đuka moler". Kao običan čovek iz naroda i advokat, kreće se, često poslovno, u zgradi Suda. Tu, u nekom hodniku, ako imate sreće, možete da ga sretnete i dogovorite krečenje vašeg stana i predate mu duplikat ljučeva stana. Mali problem je što Đuka kreči, isključivo noću i to sa ekipom, pa biste morali sa porodicom da se iselite u park na par dana.

Tako bi vam se ispunila novogodišnja želja da dobijete okrečen stan. Za stvari i neke od vaših dragocenosti u njemu, nema garancije. No, nema brige! Đuka je, rekosmo, advokat i odmah će prijaviti krađu protiv NN izvršioca. Krečenje je besplatno, ali Đukine advokatske usluge, da vas zastupa u istražnom postupku protiv NN lopova, nisu besplatne.

Ako, baš, zaslužite da vam neko zavali šamarčinu, neka vam u Novoj 2023, tu šamarčinu zavali predsednik Demokratske stranke gospodin Zoran Lutovac.

Ako vam se ove Nove 2023. ženi sin ili udaje ćerka, a vi niste zadovoljni njihovim izborom bračnog partnera, zamolite predsednika Narodne Skupštine RS gospodina Vladimira Orlića da bude spiker na svadbi. Pre sudbonosnog "DA", na venčanju, on će mladencima oduzeti reč ili po Poslovniku venčanja ili što im je

isteklo vreme za izjašnjavanje. Venčanja nebi bilo. Tako bi vam on učinio srećnom Novu 2023.

FOTO: ATA Images

Oni koji su, poput nadaleko poznatih radikalskih kletvenica, skloni kletvama, a ponestaje im ideje, u srećnoj Novoj 2023, evo priloga za popunu repertoara: dabogda ti snajka bila Jovana Jeremić; dabogda ti zet bio Milenko Jovanov; dabogda bio Narodni poslanik u Skupštini RS...

U srećnoj Novoj 2023, neka sve naše mašinovođe dobiju skafandere.

Živan Haravan

09. 01. 2023. 07:00 | 22

Neko je nekada natovario teret Srbiji

Predsednik Vučić je, nesumnjivo i očigledno, preuzeo sve prerogative države i to će ga skupo koštati i izložiti, kao što ga, već, izlaže javnoj i žestokoj kritici. Ali, i u kritici treba biti, koliko je to moguće, odmeren, pristojan, a iznad svega - pravičan.

Nedavno je na jednoj košarkaškoj utakmici osvanula poruka Vučiću na semofaru: "Vičiću p...o, Kosovo si izd'o". A, potom, ogorčeni Srbi su u Zubinom Potoku, pred sveštenstvom i metiljavim Petrom Petkovićem naslednikom metiljavog Marka Đurića, zbog divljačkog napada vatrenim oružjem na dečaka od 11 godina i njegovog, nešto starijeg, rođaka, na koje je pucao Albanac, skandirali: "IZDAJA, IZDAJA...!" Uzgred, koga i šta predstavlja ta takozvana Kancelarija za Kosovo i Metohiju na čijem čelu su bili i sada su takve "junačine", takve "gromade" od autoriteta poput, do nedavno, Đurića i danas Petkovića? A, na opravdanim protestima i mitinzima Srba na Kosovu i Metohiji nastavlja da odjekuje: "IZDAJA..."

Marko Đurić i Petar Petković

No, vratimo se Vučićevoj "izdaji" Kosova. Da li se još ko seća prvog i poslednjeg

susreta predsednika Albanije Envera Hodže i Josipa Broza predsednika FNRJ, do koga je došlo u Beogradu ubrzo po okončanju Drugog svetskog rata? Starijima za (pod)sećanje, a mladima na znanje: trebalo bi da je ili u memoarima ili u naknadnoj izjavi prevodioca sa tog susreta, Enver Hodža, rukujući se sa Brozom, odmah upitao: (parafraza) "Šta ćemo sa Kosovom?" Broz mu je odgovorio: (parafraza) "Sačekaj, nisam još pripremio Srbe."

A, da je pripremao i pripremio Srbe očit dokaz je Ustav SFRJ iz 1974 godine. Tim Ustavom Srbija je dobila na "dar" dve autonomne pokrajine u svom sastavu: Kosovo i Metohiju i Vojvodinu. Obe pokrajine su dobile, praktično, status republike, jer, ni jedna odluka, kako na nivou SFRJ, tako i u okviru Srbije nije se mogla doneti bez saglasnosti obe ili jedne od tih pokrajina.

Josip Broz Tito

Tako bi ona stupidna krilatica: "I posle Tita - Tito" trebalo da glasi: "I posle Tita - Kosovo". Tako je bilo i ostalo. Posle Tita, predsedništvo SFRJ je nastavilo sa negovanjem rečenog Ustava, a nakon raspada Jugoslavije svaki predsednik Srbije dobijao je "vruć krompir" u ruke koji se zove Kosovo i Metohija da bi ga, vremenom, neko "rashladio" i pretočio ga u kolokvijalni naziv: Kosovo. Milošević je, upravo, sa Kosova poleteo u političke visine, dobio vrtoglavicu i strmoglavio se u beznadežnom pokušaju da protera sve Albance sa Kosova i tako zaratuje sa NATO alijansom.

Očigledno da ni on kao ni mnogi drugi, što političari, što predsednici Srbije, nisu

razumeli da je državnost Kosova nečija davnašnja projekcija i da NATO intervencija i agresija na Srbiju predstalja zaštitu te projekcije i njeno, konačno, otelotvorenje.

Zato, nije politički fer nazivati Vučića izdajnikom Kosova. On pokušava da bez ponovnog ratnog okršaja sa NATO, čiji bi ishod bio više nego tragičan po Srbiju, izvuče što se može u datim okolnostima, tražeći ZSO. Dobiće je ali u skladu sa tzv.Ustavom tzv. države Kosova. I to je maksimum koji može da se očekuje.
Da, kojim slučajem, Vladimir Putin nije počeo potpuno kontraproduktivnu, užasnu agresiju na Ukrajinu i time počeo da seče granu na kojoj je udobno sedeo, da je jačao i dalje Rusiju, kao i svoj ugled i poštovanje u Svetu, danas bi, možda, Srbija bila u nešto boljoj pregovaračkoj poziciji u vezi Kosova.

Ovako, neko strpljivo čeka da Rusija i Putin počnu da "klecaju" pod teretom nepotrebnog rata i da onda "otvori sve karte" za "pregovaračkim" stolom Srbije i Kosova i jasno kaže da je jedini mogući mirovni sporazum – međusobno priznavanje.

Ima li ikakvih izgleda za miroljubivo i pravedno rešenje. U teoriji – ima! Ako pitanje Kosova i Metohije budu rešavali političari ono nikada neće biti rešeno.

To pitanje, taj problem trebalo bi, kada bi im se to dozvolilo(?), da za dve-tri godine upornog razmatranja istorijskih činjenica, dokumenata i drugih validnih dokaza, kojima raspolažu obe strane, da reše isključivo – ugledni srpski i albanski istoričari. Bez uplitanja EU i UN!

Ali pusti snovi su jedno, a surova realnost je naša svakodnevica.

13. 01. 2023. 06:05 | 20

Dodik i Zelenski - sa štitom ili na njemu

Milorad Dodik i Volodimir Zelenski su dva antipoda ličnosti, političkih uverenja, pogleda na Svet i dešavanja u njemu kao i još toga što ih dijametralno razdvaja.

Ono u čemu su identnični je činjenica da su obojica legalno i deomkratskim izborima došli do mesta Predsednika: Dodik na mesto predsednika provizorijum države u sastavu države u provizorijumu, a Zelenski na mesto predsednika postojeće i međunarodno priznate države. Dodik otvoreno i bez pardona hoće da od države u stanju provizorijuma stvori trajnu i stvarnu državu, a Zelenski brani svoju stvarnu i realnu državu da se ne pretvori u provizorijum od države.

Obojica su imali priliku da se manu "ćorava posla", sukoba "šutog sa rogatim". Dodik, koji je u počektu bio miljenik EU i SAD jer je osuđivao Karadžića i Mladića, kada je, po sopstvenom kazivanju, utvrdio da se radi o prevari i lošoj nameri prema Srbima i Republici Srpskoj od strane EU iI SAD, mogao je da se povuče iz politike.

Zelenski, kada je Putin započeo "specijalnu vojnu operaciju", čija "specijalizacija" traje, evo, sada će godina dana, bez izgleda da se uskoro okonča, mogao je da se, takođe, povuče iz politike i prepusti svoje mesto nekom drugom.

Volodimir Zelenski

Naprotiv! Dodik, sve žustrije, sa sve više otvorene drskosti i prkosa vuče poteze kojima "izluđuje" Zapad i SAD. Deveti januar, kao državni(?) praznik Republike Srpske, koji provizorijum od Ustavnog Suda provizorijuma BIH, proglašava neustavnim,

Dodik, slaveći ga, iz Banjaluke seli u istočno Sarajevo, pravi vojnu paradu i, kao vrhunac provokacije EU i SAD, dodeljuje orden Vladimiru Putinu. Dodik je, za sada, kažnjen time što je proglašen "personom non grata" u SAD i EU.

Zelenski, kao miljenik EU i svečano dočekan gost američkog Kongesa, Putina naziva ratnim zločincem, dobijajući svesrdnu i svakovrsnu pomoć od prijateljskih država. On se, bez imalo, zazora i straha hvali desetinama i desetinama hiljada ubijenih ruskih vojnika - agresora. Zato je, za sada, kažnjen tako sto je "persona non grata" u Rusiji, Belorusiji, Čečeniji...

FOTO: Printscreen

Obojica su ušli u kolo i ne pokazuju nameru da "daju banku" kako bi izašli iz njega. No, njihovo obostrano igranje, svakog u svom kolu, neće, zasigurno, trajati još dugo. Tačnije, jedno od ta dva kola će se raspasti. Kad-tad.

Da se i jedan i drugi vrate iz kola sa štitom, nije moguće. Jedan će se vratiti sa štitom, a drugi - na njemu.

I još nešto što treba da se pošteno konstatuje: i Dodik i Zelenski pokazuju da, ako ništa drugo, imaju m..a!

Živan Haravan

16. 01. 2023. 07:00 | 3

U kandžama društvenih mreža

Emil Dirkem (1858-1917), utemeljivač sociologije kao naučne discipline, temeljno se bavio fenomenom - društvene činjenice. Dakle, ona postoji nezavisno od čovekove svesti, ali zato utiče i oblikuje pojedinačnu i kolektivnu svest.

Termin "društvene mreže" u pravilnom tumačenju podrazumeva različita međuzavisna društvena organizovanja: NVO, prijateljstva, familijarna okupljanja, međusobna povezanost pojedinaca unutar mreže.

I u prvom i u drugom slučaju termin "društvene" bi, danas, mogao da opstane u najširem tumačenju.

Problem nastaje pojavom takozvanih "društvenih mreža" poput, takozvanih, servisa za "društvene mreže" kao što su: Twitter, Facebook, Instagram... i njima sličnih ubica čovekove ličnosti pretvarajući je u bezličnu, potpuno otuđenu, užasno usamljenu, nesrećnu individuu, koja živi u iluziji svoje "društvenosti", svog učesća u nečemu(?), svog "značaja" u sopstvenom i opštem ništavilu njegovih "prijatelja" i njegovih "neprijatelja".

Začuđujuće je da na tu planetarnu pošast, bar, koliko je poznato (prim. aut. ovog teksta), ne samo da nisu ignorisali, kritički se usmerili prema ovoj asocijalnoj pojavi ni sociolozi i niko od drugih intelektualaca. Naprotiv! Ceo Svet je ušao u tu MREŽU.

A, termin "mreža", sam po sebi, jasno govori i objašnjava da su ljudi bukvalno samovoljno ušli u tu, omamljujuću, mrežu iz koje se gotovo nikada, osim pojedinih slučajeva, neće osloboditi. To su, očigledno i pravilno moguće, nazvati ih "Nedruštvene mreže", a još pravilnije: "INTERNET KONTAKTI".

Policijske mreže za hvatanje ljudi, koje su bile predviđene u privremeno(?) povučenom Nacrtu Zakona o policiji, jesu društvena činjenica. One su nastale bez naše pojedinačne svesti, bez naše volje. Tako su nastale i tzv. "Društvene mreže". Onaj ko se, na svoju nesreću, nađe uhvaćen u policijskoj mreži za hvatanje ljudi, u istom je položaju kao i zarobljenik u nekoj od tzv. društvenih mreza. Izlaza nema, čovek postaje poput bespomoćne ribe uhvaćene u ribarskoj mreži. U oba slučaja on više nema svoje JA, već postaje deo bezlične mase zapetljane u mrežu i što se više koprca – to se više upetljava.

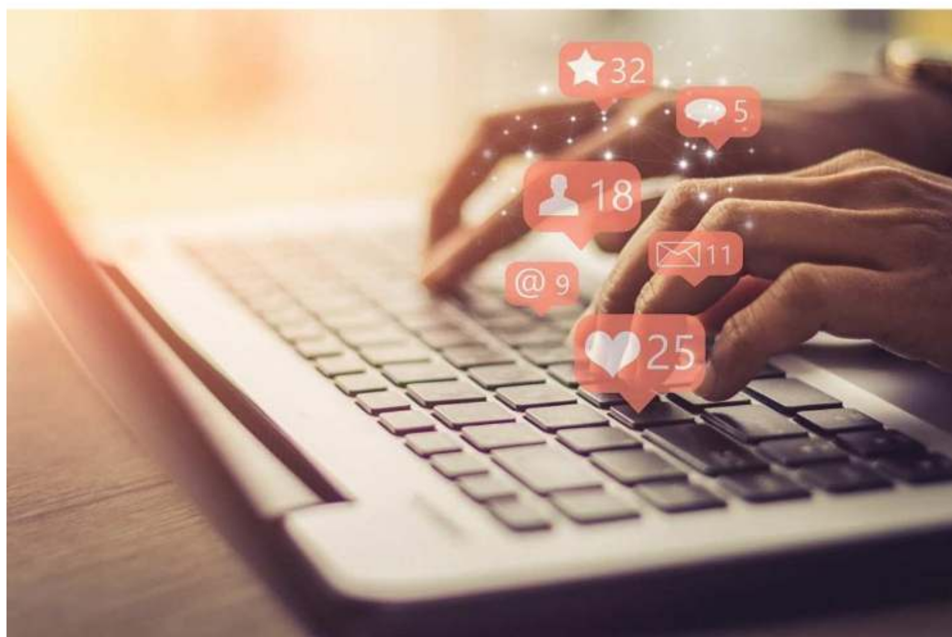
Ko je srećniji: slobodan čovek ili onaj nesrećnik koji se koprca, a čini mu se da se

brčka, u nekoj od "društvenih mreža"?

Brakovi, veze koji se sklapaju posredstvom tzv. društvenih mreža, uz dužno poštovanje i iskrenu želju za nihov uspeh, svaki/svaka od njih, nisu produkt one iskonske, prirodne ustreptalosti dva ljudska bića koja prerasta u trajnu ljubav.

Ovakve, kakve jesu, tzv. društvene mreže, iliti INTERNET KONTAKTI, imaju svoju svrhu i opravdanost jedino u komunikaciji pristojnih ljudi, u poslovnim kontakatima, saopštenjima javnih ličnosti od značaja...

Ako ovaj tekst bude objavljen, verovatno će biti komentara. I svaki komentar, koji sa dobronamernim razlogom hvali ili kudi tekst, dobrodošao je.

Društvene mreže FOTO: Shutterstock

No, i u komentarima je lako prepoznati "konzumente" tzv. "društvenih mreza". To su oni koji ili blage veze nemaju sa sadržajem "pročitanog" teksta ili bi da sav svoj jad i čemer iskale na autora. Ništa ih ne košta, a ostaće u ubeđenju da su, eto, bili važni.

Savet za takve ljubitelje komentara: Pokušajte iz sve snage da se iščupate iz kandži Vaše "društvene mreže". Videćete, biće Vam bolje.

Živan Haravan

20. 01. 2023. 07:21 | 0

"Braćo i sestre"

Svojevremeno sam napisao jedan "škakljiv" tekst koji sam, tada, ponudio časopisu "Pravoslavlje". Nazvao sam redakciju i javio mi se neko kao sagovornik. Predstavih se punim imenom i prezimenom i rekoh o čemu se radi u tekstu. "Ne možemo taj tekst objaviti, jer, ne objavljujemo tekstove "neverujućih" - "bogougodno" mi odgovori taj "Božji službenik".

Da sam pripadnik bilo koje od oficijelnih religija, a nisam ni jedne, mada je gospodin, verovatno, sudeći po mom prezimenu, "nepogrešivo" zaključio da nisam pravoslavac, pa, sam, samim tim, "neverujući", osetio bih se povređenim onakvim njegovim "bogougodnim" obrazloženjem. Ovako, kao, vernik, DETERMINISANE KAUZALNOSTI koja je moja religija i životna filozofija, dakle, kao verujući, ne mogu da budem ni ljut ni povređen, jer, smo, pomenuti gospodin i ja odigrali samo jednu sekvencu svojih epizodnih uloga, koje nam je Bog odredio i pre našeg rođenja, u "filmu" po Njegovom "scenariju" i Njegovoj "režiji".

FOTO: Printscreen

Siguran sam da bih isti odgovor-obrazloženje dobio i od katoličkog časopisa, i od

judaističkog, i od islamskog..., jer, Bog ih je, iz samo Njemu znanih razloga, podelio i svakoj od religija "dao tapiju" na pravovernost i svakoj svoju "vrstu" Boga.

Ovo što rekoh nije "promocija" moje religije, već, odbrana od osione anateme svih onih, slobodoumnih, od Boga stvorenih, miliona pojedinaca koji, i te kako, veruju u Boga, ali van religioznih knjiga, pravila, dogmi, običaja... Da li su "neverujući", znači, podrazumevano, loši ljudi samo zato što nisu pristupili ni jednoj religiji, a verujući su, podrezumevano, svi do jednog, časni, moralni, pošteni, pravoverni i patriote na koje nacija, isključivo, računa? Belodano, istorija i svakodnevica pokazuju i dokazuju da to nije tako, već, ne retko, i da je suprotno.

Ko je stariji: nacija ili religija? Na ovo jednostavno pitanje, jednostavan je i odgovor. Naravno da su se prvo rodili Srbin, Hrvat, Jevrejin, Musliman, Indus.., pa, tek onda njihove religije. Da li će biti da će svaki pojedinac koji se nije "primio" na religiju svog naroda-svoje nacije prestati da bude i njen pripadnik? Ma koliko to bilo surovo, nečovečno, bez empatije, religije su sebi dale za pravo(?!) da odlučuju da ako nisi pravoslavac-nisi Srbin; ako nisi judaist-nisi Jevrejin; ako nisi katolik- nisi Hrvat...

U "tolerantnijem" slučaju nisi "dobar" Srbin, Jevrejin, Hrvat... Ko je i kada, u istoriji religije, napismeno ili "Božjom reči" ovlastio religije da ne priznaju pripadnikom nacije onog čoveka koji se nije priklonio religijskom učenju, dogmama, pravilima... Može li taj "nevernik" da bude svedok i protivnik raznih nepodopština "Božjih slugu" u Pravoslavlju, Judaizmu, Katolicizmu...? A, toga ima na pretek! Niko niti ima pravo niti može da oduzme ili zabrani čoveku njegovo osećanje pripadnosti, poštovanja i ljubavi prema bilo kojoj naciji.

FOTO: Printscreen

Znači li da "neverujući" nemaju osećanja ljubavi kako prema svojim bližnjim tako i prema svakom drugom biću, samo zato što nisu pripadnici ni jedne od zvaničnih religija? Da li je ljubav, isključivo, religiozni "ekskluzivitet"?

I na kraju, još jedno, kontrafaktualno razmišljanje: da Bog, između svih ostalih podela ljudske vrste, nije čovečanstvo podelio na nacije i religije, danas bi se neki govornik obratio masi sa "Dragi ljudi, muškarci i žene!", umesto "Braćo Hrvati i sestre Hrvatice", ili "Braćo Srbi i sestre Srpkinje", ili "Braćo Jevreji i sestre Jevrejke" ili..., a da se pri tom misli samo na "pravoverujuće" pripadnike svoje nacije.

Kako se, onda, može očuvati zdrava nacija ako se brakovi sklapaju između braće i sestara!

Živan Haravan

26. 01. 2023. 07:00 | 8

Beograd koga više nema

U jednom od svojih antologijskih aforizama pok. Brana Crnčević je 50 odsto pogodio u metu, a 50 odsto promašio. Taj aforizam glasi: "U komunizmu ćemo svi živeti u Beogradu". Dakle, očigledno je samo promašio društveni sistem.

Daleko pre ovog aforizma i njegove prognoze, odrastao sam u Kraljevu. Od prvog do četvrtog razreda osnovne škole svaki letnji školski raspust provodio sam kod majke u Beogradu koja je živela u njegovom epicentru, na uglu Skadarske ulice i ulice Braće Jugović u zgradi broj 23. Kako bi se bližio dan kada bi moja nana počela sa pakovanjem dva "kufera" (kofera), tako bi meni počela da raste "cena" među vršnjacima iz ulice. "Blago tebi! Ideš u Beograd!" govorili su, ne iz zavisti, već, čenjivo, ne skrivajući svoju žal što oni nisu na mom mestu. Moje početno uzbuđenje bilo je na vrhuncu kada bi se preko staničnog zvučnika začuo glas: "Brzi voz Skoplje-Priština-Beograd dolazi na drugi kolosek!"

FOTO: Shutterstock

Kada bi ogromna, crna parna lokomotiva, koja mi je ličila na moćnog konja Kraljevića Marka koji, zadihano frkćući, dovodi svoje vagone, nana je, uvek, u gužvi, uz nečiju pomoć, uspevala da ubaci u vagon ona dva kofera puna tegli zimnice i

suvog mesa, za svoju ćerku, da bi smo se, potom, smestili na drvena sedišta-klupe u kupeu vagona druge klase.

Pošto bismo preživeli tunele, nagutavši se čađi parnjače na ugalj, u zavisnosti koliko je puta i koliko dugo "brzi" voz bio zaustavljan na crvenom signalu, za 7 do 8 sati noćne vožnje, ugledao bih osvetljeni Topčider, osvetljeni rakovički tramvaj… Svi putnici bi prešli na onu stranu vagona odakle bi se u daljini, na Dedinju, video Titov Beli Dvor!

Na železničkoj stanici Beograd čulo bi se sa svih strana: "Nosač! Nosač…! Bili su to Albanci sa teget kačketima i brojem na njima, istim, kao i na njihovim registrovanim kolicima, na dva točka, za prevoz prtljaga. Potom bismo, zajedno sa nosačem, krenuli uz Balkansku ulicu, a put nas je vodio pored palate Albanije koja mi se svojom visinom činila kao da se gubi negde nebu pod oblake. Bile su to 50-e godine prošlog veka.

Rano jutro, a ulaz u zgradu našeg odredišta bio je zaključan, pozvonili bismo nastojniku zgrade. Bio je to ljubazan, gospodski bračni par, starih Beograđana, koji su u dvorištu zgrade živeli u jednoj, skromnoj, kućici. Oni, obavešteni o našem dolasku, uveli bi nas u njihov stančić, nanu poslužili kafom, mene nezaboravnim sokom maline, a nana njih teglom ajvara. Ne znam čemu sam se više radovao: da li dolasku majke da nas "preuzme" ili otmenom liftu kojim ćemo na drugi sprat.

FOTO: Shutterstock

Prvo što bih uradio svakog jutra, svake godine bio je obilazak svih spratova uz stepenište. Na velikim dvokrilnim prozorima, između spratova, koji su "gledali" u dvorište zgrade bili su predivni stakleni vitraži. Čisti, sjajni, divnih boja, ni trunku oštećeni! Uživao sam u slikama pauna, pejzaža, raznog cveća... Čista umetnička dela! Neoštećena, negovana!

Ulice Beograda, od Slavije do Kalemegdana, Skaradska, Braće Jugovića..., bile su toliko čiste da sam imao utisak kako bi kugla sladoleda, ispala iz korneta, mogla komotno da se vrati u kornet i bez problema pojede! Nigde pikavca, papira, praznih kutija cigareta, a o izlučevinama u vidu šlajma, slina, pljuvačke, izgaženih žvaka slepljenih i uraslih u trotoare – ni govora! Na Kalemegdanu, Tašmajdanu..., na njihovim, negovanim, travnatim površinama ukrasenih cvećem, bile su pobodene male drvene table sa natpisom: "Ne gazi travu" namenjene, tada, retkim "kuferašima".

Nigde nadzidane zgrade, fasade lepša od lepše, nigde grafita, nigde pregrađenih balkona i terasa, nigde da vidite "Beograđanku" koja stolnjak, posle ručka, trese komšijama na glavu, nigde da vidite nekog ko puši cigaretu na prozoru ili terasi svog stana, a pikavce baca napolje, nigde da vidite nekog da svoje, kućno, đubre baca sa prozora svog stana, nigde u hodniku, pred vratima stanova, nečije papuče ili

iznošene cipele... Dakle, sve ono što je, danas, u Beogradu - svakodnevica!

Ono za čim posebno žalim je beogradski govor-naglasak-akcenat. Na primer, umesto: narodni poslanik ili narodni poslanici danas se kaže: narodni poslaaaanik, odnosno, narodni poslaniiiiici. Ako tome dodamo "svako malo", "svašta nešto", "zaredom" i mnogo toga još što se zapatilo u "beogradskom" akcentu i novogovoru kojim nam se, danas, obraća velika većina poslanika javne reči, sa tugom mogu da konstatujem da je pravi, stari beogradski govor na izdisaju i da se javlja, tek, u tragovima.

FOTO: Milica Vučković

Imao sam čast i sreću da, po mom konačnom dolasku u Beograd 1965. godine, upoznam predratnog Beograđanina, dosta starijeg od mene, trgovca u penziji pok. Gospodina Branka Dimitrijevića kome sam bio venčani kum u opštini Savski Venac. Nisam se ljutio na njega što je, u šali, umeo da me oslovi sa "kuferaš", jer, to je, već, bilo vreme (70-te godine prošlog veka) koje je pok. Branu Crnčevića inspirisalo za onaj aforizam sa početka ovog teksta.

Uz veliko i dužno poštovanje prema pravim i starim Beograđanima kojih je, danas, toliko malo u Beogradu da bi, poput američkih indijanaca, mogli da budu smešteni u neki rezervat kao turistička atrakcija, jedan sam od mnogih "kuferaša" koji su

Beograd zavoleli, postujući ga i čuvajuci ga kao što se poštuje, čuva i voli svoj stan - svoje ognjište. Zato, ne osećam se odgovornim zbog sveopšteg, bolesnog stanja u kakvog su ga doveli i u kakvog ga nezadrživo dovode i pretvaraju moji, neprilagođeni "saplemenici" - "kuferaši" koji, iz dana u dan, pristižu u sve većem broju!

No, poštovani "domoroci", stari Beograđani, složićemo se sigurno u jednom. Nebrojeno je "kuferaša" koji su, došavši u Beograd, proslavili ovaj grad i našu Srbiju svojim vrhunskim dostignućima u nauci, umetnosti, književnosti, sportu, inovativnosti... Pa, i sam autor onog aforizma pok. Brana Crnčević, vrsni knjizevnik, novinar, satiricar, aforisticar.., - bio je "kuferas".

A, biti stari, rođeni beograđanin i biti među mnogima koji su svojim umetničkim, naučnim, književnim, sportskim..., rezultatima proslaviti Srbiju i Beograd, e, to je, vec, bila Bogom data - privilegija.

Živan Haravan

30. 01. 2023. 06:00 | 4

SANU u duplikatu

Šta će nama SANU?! Kada se to naša država konsultovala sa SANU po bilo kom pitanju od nacionalnog i sveopšteg interesa naroda-građana Repiblike Srbije? A, njeni članovi, osim hrabrih pojedinih akademika, izbegavaju da se upuste u bilo koju javnu raspravu iz neutvrđenih, samo njima znanih, razloga. Dobro, pitanje je postavljeno u šaljivoj formi i naravno da je SANU institucija od nacionalnog značaja koja bi trebalo da je aktivno uključena u rešavanju raznih društvenih problema i pojava. Ili se, to, dosta akademika drži one sintagme nepoznatog mudraca: "Kada se čovek sve više udubljuje u navolje i probleme, to će ih više imati".

Zgrada SANU FOTO: ATA Images

No, pravi odgovor na slobodnije postavljeno pitanje leži u "činjenici" da mi imamo "duplikat" SANU! A, to je Vlada Republike Srbije! Sve društvene oblasti koje u svojim odeljenjima pokriva SANU ima i Vlada Republike Srbije u svojim resornim ministartvima. I to od prvog, posleratnog, višestranačja do danas. Koliko je tu samo prošlo "mudraca", "sveznalica" "genijalaca"...

I za razliku od SANU, Vlada je daleko fleksibilnija za prijem i afirmaciju "stručnjaka" iz raznih oblasti. SANU mnogo cepidlači oko prijema novih članova. Njihov novi kandidat za prijem u članstvo mora da dokaže svojim radovima da je stručnjak za određenu oblast. U Vladi, ako izrazi želju za određeni ministarski resor, Ana Brnabić, predsednica Vlade (pandan Predsednika SANU), "izlazi u susret" svakom koga je "odabrala" za njen "tim". Tako advokat može biti ministar odbrane ili ministarka kulture; ekonomista - ministarka zaštite životne sredine; pravnik - ministar građevinarstva, saobraćaja i infrastrukture; dipl.bankarka - ministarka rudarstva i energetike; pasionirani porodični ljubitelj vlasti - ministar za brigu o selu...

Ana Brnabić FOTO: Printscreen

Naravno, prethodno svi oni moraju da budu članovi ili simpatizeri SNS, što bi, u skrivenom značenju, moglo da bude i: Srpska nadarena stranka (daš dar-primiš dar) ili, možda, Stranka nadarenih sveznalica. Rotacija u SANU nije moguća. U vladi je poželjna i moguća. Svaki resorni ministar, u svakoj rokadi Vlade, može da iz jednog resora pređe u drugi, jer, naprosto, to su upotrebljivi ljudi za svaku ob(v)last. Uz to, nema tog znanja koje oni ne poseduju.

To su i veoma uspešni ljudi. a nama, baš, takvi trebaju. Ana Brnabić, predsednica Vlade živi u vili na Dedinju sa svojim bračnim drugom/drugaricom i detetom, dok predsednik SANU ima običan stan u Beogradu. "Radno" mesto ministra može biti odskočna daska za mesto ambasadora, dok akademik ostaje da tavori u u SANU.

Ministri, sa svojim šoferima i u crnim limuzunama, dolaze na "posao" u Vladu, a akademici u SANU navrate ili dolaze gradskim prevozom.

Vila Ane Brnabić FOTO: Milica Vučković

Tako da se nameće konstatacija da imamo "uspešnu" Vladu koja komotno može da bude zamena SANU, jer, ionako je, sada, njen pandan. Nikakav problem ne bi bio da Vlada, u cilju štednje, predloži jednovišestranačkom parlamentu da se ukine SANU. Dve institucije mudraca i "mudraca" previše je za jednu malu zemlju.

U tom slučaju Vlada bi ostala u Nemanjinoj ulici, jer bi njeno preseljenje u sadašnje sedište SANU u Knez Mihailovoj ulici bilo, malo, nezgodno. Mnogo je tamo, naroda! Svakodnevno! Zato, ona velika i lepa zgrada SANU mogla bi da bude nova, impozantna kineska robna kuća.

Živan Haravan

05. 02. 2023. 07:00 | 8

(Jer)etičko obraćanje Kurtiju

Uvaženi moj sugrađanine, gospodine Kurti! Evo, na početku mog obraćanja Vama, napravio sam dve "greške": Vas sam nazvao uvaženim, sa jedne strane, a sa druge, mojim sugrađaninom. Oni, koji Vas mrze, oštro će mi zameriti što Vas oslovljavam sa "uvaženi", a Vi ćete mi oštro zameriti što Vas nazivam svojim sugrađaninom, jer, mrzite svakog u Srbiji ko bi Vas tako oslovio. A, tačno sam se izrazio u oba slučaja!

Priština FOTO: Shutterstock

Uvažavam Vas zato što ste legitimno, kao intelektualac i političar, voljom mojih sugrađana - Albanaca na Kosovu i Metohiji, izabrani za njihovog lidera. A, pošto smo Vi, ja i ogromna većina Albanaca koje predvodite, rođeni u Srbiji, šta smo, onda, drugo nego - sugrađani?! E, tu se nećete složiti. Vi ste građanin druge države?! Koje? Kako? Zašto? - pitam Vas.

Gledali ste i slušali poslednje skupštinsko zasedanje Republike Srbije. Znam da je to Vama ličilo na cirkus i da ste se, pretpostavljam, nasladivali haosom, uvredama kojima je obilovala dvodnevna rasprava. Ne, uvaženi gospodine Kurti. Nije to bio

cirkus. Bio je to očajnicki urlik samohrane, potpuno sluđene majke kojoj se, pod pretnjom, traži da potpiše dokument za oduzimanje deteta koje je sa mukom othranila, školovala... "Stručnjaci" su procenili da dete treba smestiti u "hraniteljsku" porodicu. I što je za nju još strašnije i poražavajuće, to dete javno pokazuje drsku nezahvalnost i želju da napusti napaćenu majku?!

Dobro, ostavimo se metafora. Po godinama mogao bih otac da Vam budem i zato ću da Vam iznesem neke nepobitne činjenice koje ili niste znali ili nećete za njih da znate. Odmah, nakon Drugog svetskog rata, rastao sam u Kraljevu. Svakog novembra u tom gradu, a znam da je to bilo u svim gradovima Srbije, dolazili su siromašni Albanci sa Kosova i Metohije, sa čalmom preko glave, testerom o jednom ramenu i drvenom prečagom o drugom, da stanovnicima seku drva za zimu.

Sve, za skromnu novčanu nadoknadu, a svako bi ih častio nečim. Moja nana bi mu platila ili nešto više od ugovorene cene ili bi mu poklonila teglu zimnice. "Fala, gospoja"- odgovarao bi on. Istine radi, bilo je starijih dečaka koji su, nas klince, podbadali da tom čoveku, na ulici, dobacujemo neke reči za koje nismo, tada, znali šta znače na albanskom jeziku. Bile su to odvratne i uvredljiva psovke. Mržnja ili tek-tako dobacivanje? On bi nas pogledao tako tužnim pogledom da ga se i danas sećam i kajem zbog učešća u toj sramoti.

Oni, malo "bogatiji" Abanci sa Kosova i Metohije su se, na železničkoj stanici u Beogradu, bavili "biznisom" nosača prtljaga svojim registrovanim kolicima na dva točka. Da li slučajno, tek, njihovo glavno parkiralište kolica, između dolaska vozova, bilo je u Skadarskoj ulici? Albanski strugači i nosači bili su prethodnica najezde Titovih omiljenih kadrova, Albanaca koji su dobijali visoke položaje u državnoj i partiskoj hijerarhiji. Da li je to bio početak ispunjenja obećanja "druga" Tita datom Enveru Hodži da će Kosovo i Metohija, kada on bude pripremio Srbe, biti zasebna država? Sve krunisano Ustavom iz 1974. godine.

Kosovska Mitrovica FOTO: Shutterstock

Srbija je počela da rapidno stvara i jača industriju (što se može smatrati početkom uništenja sela i seljaka – poljoprivrede), a Kosovo i Metohija, novcem svih građana Srbije, počelo, bukvano, da cveta! A, "da se Vlasi ne sete", sa KIM je dopirala parola: "Trepča radi, Beograd se gradi!" Gospodine Kurti! Da li je to, najblaže rečeno, bilo pošteno, fer, ljudski? Šta je bilo na KIM, po završetku Drugog svetskog rata? Pustara, bogata rudom, pašnjacima, rekama, šumom... Pa, jasno je kao dan da je Srbija, svojim novcem, stvarala infrastrukturno Kosovo i Metohiju!

Naravno da iz dna svoje duše osuđujem bilo koju vrstu nepravde, pogotovo, zločin koji je počinjen od strane Srbije nad bilo kojim Albancem. Ali vaš narod je dugi niz godina pravio nemire i kada se, figurativno rečeno, "najeo i napio", počeo je da artikuliše Titovo obećanje u floskulu "Kosovo Republika." I šta drugo preostaje svakoj državi, koja iole drži do svog teritorijalnog integriteta i suvereniteta, nego da grubo interveniše. Daleko od toga da je Vaša tzv. OVK bila milosrdnija prema srpskoj vojsci, policiji i srpskom narodu. Pa, evo i Vi: šta biste uradili kada bi Vam, "strani faktor", odobrio da Vaša zamišljena država, interveniše u slučaju da se Srbi na KIM "dignu na noge"?

Nego, znate šta, uvaženi gospodine Kurti. Ako nije prekasno, a biće da jeste, manite se stvaranja države u državi. Bili biste, bez sumnje, velika istorijska ličnost, a srpski

junak i najveći prijatelj za sva vremena kada biste odustali od puta kojim ste se nameračili da idete. Varate se, verujte mi na reč, da nećete biti nikada, sve i da stvorite međunarodno priznatu državu Kosovo i pripojite je Albaniji, država mira lišena konstantne napetosti.

Postoji još jedan isti narod koji ima dve države. To su Severna i Južna Koreja. Za Srbiju, Vaša država Kosovo bi bila ili biće, zauvek, severna i južna Srbija! U istom međusobnom odnosu kao što su to, danas, Severna i Južna Koreja!

Živan Haravan

10. 02. 2023. 19:14 | 6

Alavost - četvrti biološki motiv

Nije mi poznato da se i jedna nauka bavila ljudskom alavošću, njenim poreklom - njenom prirodom, vrstom, njenim uticajem na razvoj ljudskog društva, njenim uticajem na međuljudske odnose... A, ona, kao takva, ogoljena, sveprisutna je u svakom narodu, u svakoj široj ili užoj društvenoj zajednici.

Ilustracija FOTO: Shutterstock

Pored ona tri čovekova biološka motiva: motiv, gladi, motiv zeđi i seksualni motiv, da je alavost, moguće, četvrti prigušeni biološki motiv navode nas nebrojeni primeri. Kažem "prigušeni", jer, i seksualni motiv, kada je prigušen, ne ugrožava život pojedinca i može da se projektuje-transformiše u sferu duhovnosti. Ali, kada prigušenaalavost "eksplodira" čovek se oprašta od svake duhovnosti i onog nesrećnika, u kome je eksplodirala, baca u čeljust "uživanja" u materijalnom bogatsvu, otuđenjem od realnosti, okoline, otuđenjem od sebe samog...

U prilog ovoj (hipo)tezi su brojni primeri u Svetu kada neki pojedinac koji je, do juče, živeo jedva krpeći kraj sa krajem, dobije na lotou, postane vrhunski sportista... i počne da "slaže" desetina ili stotine miliona funti, evra, dolara... Bilo bi za očekivanje da će sav taj silni novac da usmeri ka svom doživotno skladnom životu u prelepo opremljenom velikom stanu, lepom automobilu, putovanjima, porodičnoj harmoniji, školovanju dece, unučića... Ne! U svim, takvim,"srećnicima", poput prigušenog vulkana, počne da kulja – Alavost! Pokupuju se na desetine preskupih kuća, preskupih automobila, privatnih aviona, jahti...

Nedavna korupcionaška afera u Evropskom parlamentu nije iznenađujuća pojava. Može li "običan" čovek da zamisli koliki novac zarađuju ti ljudi u vrhu EP, koje privilegije uživaju, kako je njima i njihovim bližnjim utabana karijera...? Ne, a takvima je sve malo. Oni bi još i još i još...

Pala je u zaborav bruka jednog od generalnih sekretara NATO. Bio je na toj funkciji godinu dana od 1994 do 1995 g. Taj "gospodin" Vili Klas prethodno je bio vrsni muzički dirigent u Belgiji, zatim, ministar inostranih poslova te zemlje. A, pošto je Belgija pravna država, dok je "gospodin" plandovao u fotelji generalnog sekretara NATO, istražili su i dokazali da je on primio mito u vezi nekog uvoza borbenih aviona u Belgiju. E, sad, zar kao priznati dirigent, ministar spoljnih poslova Belgije, nije mogao da lagodno živi od visokih prihoda koje je imao u svojoj zmlji?" Ne, grabio je još, to mu je bilo malo, jer, u njemu se probudila alavost.

Šta, tek, da se kaže za "pacijente" sa Forbsove liste multimilijardera? Zamislite kroz kakvu traumu(?!) prođe neko od takvih koji, zbog nekog pogrešnog ulaganja novca, izgube 10 milijardi dolara ili evra, a ostane mu "samo" još 50 milijardi! Kako su ti ljudi došli do tolikog novca? Tehnike su razne: kriminal, biznis, blizina vlasti... a uzrok je – alavost. Neutoljiva alavost, poput neutoljive gladi, zeđi, seksa postaje teško izlečiva, tačnije, neizlečiva bolest. Alavost prerasta u – bolest zavisnosti!

Ilustracija FOTO: Shutterstock

Na svojoj filozofskoj platformi dijalektičkog materijalizma Marks i Engels su "otkrili" da svaki, novi, društveni sistem rađa iz "klice" stvorene u predhodnom sistemu. I tako sve do besklasnog, komunističkog, sistema u kome će vladati pravilo: "od svakog prema sposobnostima, svakom prema potrebama." Avaj, prevideli su ljudsku alavost kao četvrti biološki motiv i kao nepremostivu prepreku ka ostvarenju minimuma socijalne pravde u svetu.

Danas, neoliberalni kapitalizam, kao krematorijum ljudkih duša, predstavlja poslednju stanicu ljudskog "razvoja" i konačnu (Pirovu) pobedu alavih ljudi! U razgovoru, na ovu temu, sa pojedinim ljudima, često sam čuo njihov stav kako da nije bilo alavih ljudi kroz istoriju, ne bi bilo prosperiteta ljudske vrste. Oni su, kažu, ulagali u nauku, umetnost, tehnologiju i da su svi ljudi bili poput mene, danas bismo živeli na nivou tzv. prvobitne ljudske zajednice. Kamo sreće da se Bog zaustavio, baš, na tom nivou razvoja ljudskog roda! To je moj odgovor!

A, na kom stepenu razvoja je današnja civilizacija? Živimo li srećni, bezbrižni? Strepimo li svakodnevno za goli opstanak, počev od smrtonosnih virusa, pa, preko ekonomije, ratova, terorizma, atomskih bombi do njihove, konačne, upotrebe kao "šlaga na tortu" sačinjenu od mržnje, netrpeljivosti, teritorijalnih aspiracija, religioznih razlika...? Da li je to taj planetarni prosperitet?

Božijom promisli Nikola Tesla je podario planeti svetlost, čovek savladane alavosti. Moguće i da je ostavio pisani trag kako da se bežično i besplatno stvara i koristi električna energija ali, alavim ljudima, iz njegovog poslovnog okruženja, to nije odgovaralo niti će alavim milijarderima to ikada odgovarati.

Živan Haravan

18. 02. 2023. 07:00 | 13

O Ženi

Mnogi pesnici, filozofi i drugi visokoumni muškarci su se, kroz istoriju, bavili nerešivom tajnom koja se zove – Žena. I nikada niko niti će ikada neko tu tajnu otkriti.

Velika je zabluda najvećih svetskih Kazanova koji su, menjajući ih jednu za drugom, živeli u uverenju, a u takvom uverenju je bilo i njihovo muško okruženje, da su oni "muškarčine" koji su Ženu "osvajali" šarmom, fizičkom ili duhovnom lepotom. Zapravo, ni tada, ni danas, muškarci ne shvataju da su "osvojivši" Ženu, zapravo, oni bili samo njen – odabir.

Pokojni Momo Kapor, pesnik, slikar, pisac... jednom je negde video, potom, napisao da nikada neće razumeti jednu prelepu mladu Beograđanku, u najmodernijoj garderobi, kako se ljubi u letnjoj bašti nekog restorana sa nekim dripcem i, pri tom, plaća piće za oboje. Taj "dripac" je, naprosto, iz samo njoj znanih "kriterijuma", njen izbor, ili hir ili... ko će ga znati šta.

Momo Kapor Foto: Printscreen

Jedan Englez - humanista, posvetio se pokušaju da spašava prostituke iz čeljusti makroa i mafije. Osnovao je neku humanitarnu organizaciju i lično se angažovau tom opasnom poduhvatu. Ugovorio bi "uslugu" i čim bi ostao nasamo sa prostitutkom predstavio joj se i ponudio pomoć za njeno bekstvo iz tog sveta. Jedna mu je priznala da je njen makro, beše to neki sa Balkana, finansijski potpuno izrabljuje, da je fizički i seksualno zlostavlja... i prihvatila je ponudu Engleza za spas. On ju je uspešno izvukao, doveo u Englesku i smestio u neku Sigurnu kuću. Posle nedelju-dve ona ga je pozvala i zamolila da je vrati tamo odakle je pobegla.

"Zar je moguće?"

"Zašto?", pitao je zaprepašćeni Englez.

"Ne mogu bez njega! Volim ga"(makroa), bio je njen odgovor.

Taj dobri čovek Englez, očito, nije čitao Njegoša: "Ćud je ženska smiješna rabota. Stotinu će promijeniti vera ne bil' učinila što joj srcu drago."

FOTO: Shutterstock

Patrijarhat, kao oblik porodičnog "udruženja" imao je niz svojih dobrih strana kada je u pitanju lepo vaspitanje dece u odrastanju, poštovanje starijih, usmeravanje na pošten rad, učenje, obrazovanje. Ali, paralelno sa nabrojanim prednostima, patrijarhat je potpuno zanemario Ženu, ukalupivši je u "mašinu" za rađanje dece, pranje, kuvanje, a na selu, plus, rad na njivi, štali... Pri tom, Žena svog muža naziva "moj čo'ek" i time se neprimetno svrstava u neku drugu vrstu bića. Jer, Čovek je vrsta kojoj pripadaju oboje: i muškarac (muž) i žena (supruga).

Zato, Žena, u takvim okolnostima, ostaje do kraja svog života duboko nezadovoljna svojom sudbinom što nikada "svom čoveku" neće i ne sme priznati. Završiće život u čauri svoje ženske tajnovitosti. Brakom, Žena nije osvojena, što je početnička greška, i danas, ogromne većine muškaraca. Brak je, tek, početak "osvajanja" Žene, te, gotovo neosvojive, tvrđave.

Da bi muškarac u braku mogao da uživa podršku, da uživa u ljubavi koju Žena može da mu pruži, neprekidno mora da je osvaja. A, zauzvrat Žena je u stanju da bude uz njega i sa korom hleba koju će deliti ako im je sudbina takav život odredila. Najčešće, dakle, muškarci misle da su brakom završili "posao", a ne slute da su, baš,

takvim pogrešnim zaključkom, ženu počeli da gube. Žene se ne osvajaju ni džipovima, ni jahtama, ni zlatom, ni Dubaijem, ni brdom para...

Foto: Shutterstock

Ti "osvajači" su u zabludi. Dobiće njeno telo na izvolite ali će, na kraju "bajke' shvatiti da su bili obični magarci koje su razne žene jahale. A, te žene su u stanju da, za taj tip muškaraca o njihovom trošku, izvrše niz hirurških zahvata na svom telu koji se graniče sa zdravim razumom, da ispune svoj hir, da unište brak i život svom darodavcu-sponzoru, da naprave od njih budale. One znaju da su prolazne, da pristiže mlada, sveža "roba", ali hajde neka neko pruži racionalno objašnjenje prirode tog tipa Žene.

Nema ga! Naprosto, to je - ona. A, šta se dešava sa ženama u porodicama, danas, suočenim sa teškim materijalnim stanjem, brigom za golu egzistenciju? Oni muškarci koji su do juče bili "gazde" u kući, degradirajući suprugu, postaju bolesni kockari, dužnici zelenašima, alkoholičari i bolesni zlostavljači svojih supruga. Njihove supruge su njihovo vlasništvo u njihovim u bolesnim umovima.

Foto: Shutterstock

Oni, apsolutno, ne prepoznaju Ženu kao, tajnom obavijen, Božiji dar muškarcu. Ne pada im na pamet da ih takve bolesne tiranine žena više neće i ne može trpeti. Kada pobegne od tiranina on zahteva da mu se vrati u pakao iz koga je pobegla. U stanju je da joj predhodno ubijeno dete donese da ga vidi i potom ubije i nju. Ubijanje Žene, nažalost, postaje epidemično stanje naše tužne stvarnosti.

A, ubiti Ženu je zločin nad zločinima!

Živan Haravan

21. 02. 2023. 07:00 | 10

Njihovo "veličanstvo" - imenovani

Dalekovidi i mudri Sokrat, ovako je govorio o demokratiji:"...Mladi će biti uvažavani kao stariji, žene će hteti biti kao muškarci, stranci će hteti prava starosedelaca. A, demokratija će im to dati. Lopovi i prevaranti će hteti važne državne funkcije. A, demokratija će im to dati. A, kada lopovi i prevaranti konačno dobiju vlast, jer kriminalci i zločinci teže za moći, nastaće gora tiranija nego u vreme bilo koje monarhije ili oligarhije." Svaka sličnost ovakve demokratije, u Sokratovoj viziji, sa ovom današnjom je - slučajna.

No, danas, kada se demokratija zapatila kao najviši stadijum građanskih sloboda, takva kakva je, pruža iluziju da svaki građanin na izborima bira one svoje vladare i vladara koji mu, svi odreda, "garantuju" - bolje sutra. A, to bolje sutra se redovno ostvaruje kao - malo sutra.

Ako izabrani vladar može svoj legitimitet i legalitet da temelji na slobodno(?!) izraženoj volji svojih birača, na takav temelj ne mogu da se oslone i pozovu oni pojedinci koje izabrani vladar, po sopstvenoj volji i sopstvenim kriterijumima, imenuje i postavlja na važne i enormno plaćene funkcije i "radna" mesta. To su nelegitimni, od naroda neizabrani vlasnici raznih "rudnika" para i privilegija. Kome su oni odgovorni za obavljanje svog "posla"? Naravno, vladaru koji ih je izvukao iz raznih pečenjara i postavio ih, tako nestručne, na čelo važnih državnih sistema, institucija, visoko profitabilnih firmi...

Predsednik Vučić praktikuje da, povremeno, citira neke filozofe, mudre ljude, ali nikako da pomene političkog filozofa Nikoloa Makijavelija. A, danas bi Makijaveli predsednika Vučića proglasio svojim najboljim učenikom još od vremena kada je napisao svoj priručnik za sve vladaoce - Vladalac. Šta više, mogao bi i da nešto novo nauči od Vučića.

Nikolo Makijaveli FOTO: Shutterstock

Rukovodeći se pravilom da cilj određuje sredstvo predsednik Vučić je, prilikom imenovanja, birao poltrone, neostvarene ljude, ljude bez skrupula, ljude kojima je on dužan za neku uslugu, one koje, zbog "putera na glavi", ima i drži u šaci... Svi oni, u suštini, zavide i ne vole (eufemizam za – mrze) svog vladara i prodali bi ga i okrenuli bi mu leđa ako bi im novi vladar ponudio neko novo unosno radno mesto ili ih

zadržao na zatečenom.

Evo, recimo, Ana Brnabić je, objektivno, veliki Vučićev dužnik. Imenovao ju je za premijera, uz njegov blagoslov se oženila(?!), postala otac i ona je zato perjanica poltrona i neprijatno je više slušati njeno svakodnevno ulagivanje svom "šefu". Sa svojom tročlanom porodicom (?) dobila je velelepnu vilu na Dedinju!?

Da li neko veruje da bi Ana odbila ponudu nekog novog vladara da ostane u tom dvorcu i ostane na mestu premijera bez obzira što bi novi "šef",moguće, vodio drugačiju politiku od njenog današnjeg "šefa"?

Vila Ane Brnabić FOTO: Milica Vučković

Da li bi onaj komični Zoran Drobnjak prihvatio novog vladara koji bi ga imenovao i ostavio na "radnom" mestu direktora puteva Srbije, pod uslovom da ga i novi "šef" voda, poput mečke Božane, da zasmejava i zabavlja narod?

Da li bi "politički otac" predsednika Vučića, Tomislav Nikolić, napustio (konačno!) onu vilu na Dedinju u kojoj se, već, godinama o trošku svih nas, baškari i vrati se u svoju Bajčetinu, ako bi ga novi vladar imenovao za dalje mlaćenje prazne slame za velike pare i ostanak u vili, đuture, sa gospođom Dragicom?

Dakle, svi imenovani bi, preko noći "okrenuli ćurak" samo da zadrže ono što im je

predhodni "šef" dao i za šta ih je imenovao. Zapravo, mogli bi tako da se, eventualno, prošvercuju samo oni imenovani koje, predhodno. ne bi imenovalo tužilaštvo i istražni organi.

Živan Haravan

25. 02. 2023. 16:59 | 1

Šta su to elite?

Elite su nepostojeće forme društvenog organizovanja. Zašto su nepostojeće? Pa, ako tvrdite da to nisu onda probajte da im nađete adresu, objekte, vrata, bravu i uđete u bilo koju od njih da vas počaste kafom: ″političku″ (zašto pod navodnicima, o tome kasnije u tekstu), naučnu, kulturnu, sportsku, poslovnu... Nema ih!. Nema ih zato što elite postoje samo kao naša impresija ili kao naša ubeđenost da je ta i ta istaknuta ličnost, pripadnik/pripadnica konkretne elite. Ne postoji dokument na osnovu koga će se neko proglasiti članom neke elite, kao što ne postoje škole za obrazovanje elite.

Postoje takozvana elitna obdaništa, škole, fakulteti, univerziteti, koledži... Da su to u stvarnosti elitne obrazovne ustanove, to bi značilo da će svaki pojedinac koji je bio njihov polaznik, postati pripadnik određene elite, jer, ″obrazovao″ se za ″zvanje″ – elita. A, to su, samo, obrazovne institucije u kojima se, pod njihovim predznakom ″elitne″, kriju skorojevići, multimiloineri i milijarderi, čija se deca, posle završenog školovanja, utapaju ili u prosek ili postaju problemtična, a jedan broj njih dobije neki dobro plaćen posao. Sa časnim izuzecima koji postaju vrhunski stručnjaci u oblasti kojom se bave i za koju su se školovali i opredelili.

Da su elite nepostojeća forma društvenog organizovanja dokazuje i to što onaj pojedinac koji u svojoj oblasti rada i delovanja postiže vanserijske rezultate, kako u domaćim tako i u svetskim razmerama, ne dobija nekakvu pristupnicu kojom postaje pripadnik određene elite. On svoj posao obavlja strastveno, a to da je pripadnik elite saznaje iz sredstava javnih komunikacija ili to postaje u našoj svesti kojom ga svrstavamo u elitu.

Neko će reći da su nacionalne akademije stecište elite, pa, samim tim, to bi bila određena forma njene društvene organizovanosti, a to, ipak, nije tačno. Prvo, ni u jednom ustavno-pravnom aktu, bilo koje države, ne postoji termin ″elita″ kao posebna društvena kategorija koja ima predviđenu i razrađenu šemu svog organizovanja i delovanja.

SANU FOTO: ATA Images

Drugo, nacionalne akademije su skup šarolikih profesija - pojedinaca u koje se ulazi glasanjem članova Akademije?! Tako, u našem slučaju, jedan naš naučnik nije dobio dovoljan broj glasova da bude njen član da bi, potom, napustivši Srbiju, postao član grupe koja će kandidovati naučnike iz oblasti medicine za dodelu Nobelove nagrade! Ali, zato, je moguće da glasovima "žirija", može postati član Akademije i neko kome tamo nije mesto i to po oceni i glasnom mišljenju i negodovanju pojedinih, njenih, članova. Ako svemu dodamo da i među članovima Akademije vlada, često, manje-više, diskretna međusobna netrpeljivost i surevnjivost, dobićete odgovor da su elite, raznih provenijencija, svaka u svojoj oblasti, društveno neorganizovane celine.

Da je suprotno, da su elite homogene društvene činjenice, svaka u svojoj oblasti, da su zakonom zaštićene i otporne na uticaj dnevno-poličkih interesa i pritisaka sa bilo čije i koje stran(k)e dolazili, tada nam se nebi dešavalo da jednog, mladog, čoveka "ispratimo" u svet sa "oreolom" "narkomana", a da taj isti čovek bude u Škotskoj izabran, sa 63% glasova studenata, za Rektora Univerziteta Sent Endruz - najstarije obrazovne institucije u toj zemlji!

Jesu li masoni - elita? Članovi jedne masonske lože mogu biti i pojedinci koji nisu elitni predstavnici svoje profesije, mada je nesporno da su i takvi veoma poželjni i prisutni u njenom članstvu, već, to mogu biti i ljudi "običnih" profesija ako se

proceni da njihov uticaj u društvenoj oblasti u kojoj rade - koju "pokrivaju", može biti od koristi za masonsku ložu. Sam podatak da u okviru masonerije postoji hijerarhija od 33 stepena, govori o njenoj unutrašnjoj heterogenosti kao i podatak da i na svetskom planu masonske lože, po određenim pitanjima, mogu biti neusaglašene - podeljene. Masoni nisu elita elite niti elita, već, kako bi to sociologija definisala, to su diskretne, dobro organizovane, grupe za pritisak.

Ilustracija FOTO: Shutterstock

Dakle, elite su neorganizovane po "esnafima" i kao takve postaju lak i poželjan plen jednoj organizovanoj kvazieliti koju nazivamo - politička elita. U svakoj političkoj partiji-stranci postoji jedan broj pojedinaca koji jesu elitni predstavnici određene političke ideologije (mada i među njima ima onih koji, dokopavši se vlasti, zaborave u šta su se, do juče, zaklinjali), ali su, zato, tu u velikom broju i raznovrsni "ušlepovani" članovi koji su zauzeli svoja mesta po raznim, drugim, osnovama.

Počev od toga koliko su para platili (nekom) za svoje mesto u partiskoj hijerarhiji ili u državnoj vlasti ako ta partija pobedi na izborima ili uđe u vladajuću koaliciju, pa, nadalje, od rodbinsko-zemljačko-interesne povezanosti sa vođom partije-stranke, zavisi položaj pojedinca u toj i takvoj političkoj kvazieliti. A, politička kvazielita na vlasti je, privlačna, "crna rupa" koja guta pojedine alave elitne pojedince iz raznih društvenih oblasti i u zavisnosti od njihove "težine" dobijaju, poput prosjaka, neka

"značajna" mesta u polugama vlasti, počev, od lokalne, pa, do republičke.

U takvoj društvenoj konstelaciji nama, običnim smrtnicima, preostaje da sami razaznajemo elitne pojedince, iz svih oblasti čovekovih delatnosti, koji svojim rezultatima zadivljuju domaću i svetsku javnost i osetimo se ponosnim što su oni ostali svoji i naši!

Živan Haravan

28. 02. 2023. 06:48 | 9

Odričem se "od život"

Vrhunski TV-novinar Branko Stanković, autor kultnih TV-reportaža "Kvadratura kruga", slikajući naličje našeg "zlatnog doba", obreo se i u Babušnici, jugu Srbije, inače, leglu sirotinje koja, ipak, živi i pored svih uslova da tamo života ne bude.

Žitelji ovog mesta opstaju zahvaljujući vodi, vazduhu i kupovini hleba "na crtu" u jedinoj lokalnoj prodavnici. Onaj, sa penzijom od 19.000 dinara smatra se dobrostojećim, jer, "pride" ima malo pšenice, kukuruza i tako to... A, jedna starica sa penzijom od 12.000 dinara, od čega mesečno, za lekove, mora da izvoji 6000 dinara, plačući, ispriča kako, volšebno i mukotrpno, opstaje.

Na pitanje: Od čega se odričete sa tako malo novca što Vam ostane, ova nesrećnica je odgovorila: Odričem se od život!

FOTO: Društvene mreže

Nažalost, ona nije jedina koja živi, ne "na rubu" egzistencije, kako se to kolokvijalno kaže, već, u ambisu golog opstanka! I to ne samo na jugu Srbije!

Bio sam, do pre desetak godina, više puta, gost u jednom domaćinskom domu u selu Rogača podno Kosmaja. Selo bogato njivama, lepim seoskim kućama. Radilo se – imalo se. U mlinu koji se zove – život, sve je to samleveno. Moj domaćin je umro,

umrli su mnogi domaćini sela i danas Rogača, sve više, nalikuje Babušnici. Starija ćerka mog domaćina danas, učiteljica u penziji, živi u Beogradu sa suprugom, nastavnikom u penziji, a mlađa sa, nezaposlenom ćerkom, ostala je u Rogači. Obe žive od mizerne penzije majke, bivše higijeničarke u zdravstvu. Ćerka je pokušala da se zaposli kao čistačica u seoskoj školi, a tamo su joj postavili uslov: moglo bi ali, da se prethodno učlani u SNS! Obe su prinuđene da nadniče.

FOTO: Shutterstock

I sad, dolazi jedna komšinica i pita ih da li bi mogle da joj pozajme dva krompira da spremi deci nešto za večeru!

U selu najbolje živi jedan meštanin, čovek koji čuva velelepnu kuću Novaka Đokovića, tu u Rogači. Ne kaže kolika mu je plata ali, ne žali se.

A, u paralelnom, drugom, svetu žive naši ministri – naša Vlada. Ministarka poljoprivrede je, upravo, otvorila Kobasicijadu(?!) i sva ushićena slikala se sa ogromnom kobasicom obavijenom oko vrata?! Jasno je šta bi joj rekla ona starica iz Babušnice ili ona majka iz Rogače koja pozajmljuje dva krompira deci za večeru.

Za sada, naša je sirotinja, još i "srećna". Kada čovek, sa iole osećanja empatije, vidi staricu ili starca kako besciljno, onako izgladneli tumaraju pored ruševina bilo kog, svog, grada u Ukrajini, kada vidi Turke i Sirijce koji su ostali na brisanom prostoru

nakon užasnog zemljotresa, bez hrane, lekova, neki bez svojih najmilijih i kada tome doda sav čemer u kome živi naša sirotinja, dođe mu da kaže ono što reče starica iz Babušnice: odričem se od život!

Živan Haravan

05. 03. 2023. 07:00 | 6

Sofisticirani prosjaci

Niko živi ne zna ko je i kada izmislio termin estradni "umetnik". A to se toliko odomaćilo da se pod tom "kapom", danas, (samo)proklamuju svi oni koji sa umetnošću imaju, taman, toliko veze koliko, kako je to narod slikovito rekao, Kraljević Marko i televizija.

Estrada podrazumeva pozornicu, binu na kojoj su razni izvođači, odvajkada, držali govore, pevali, glumili, igrali i šta sve još ne. Pritom, umetnost je stvaralaštvo, kreacija, stvaranje umetničkog dela "ni iz-od čega". Za Aristotela je umetnost – zanat, a umetnici – zanatlije koji stvaraju svoja dela po utvrđenim pravilima, što je, naravno, pogrešno. Betoven nikako nije bio zanatlija.

Dok je, po Hegelovoj estetici, svaka čovekova dosetka, pa, bila i glupava, lepša i vrednija od Nijagarinih vodopada, jer stvorena je imaginacijom ljudskog uma. Naravno da je on bliži pojmu umetnosti, ali nije sve što je čovek stvorio i što stvara – umetnost.

Da ne širimo temu, vratimo se terminu estradni "umetnici" i pritom da se fokusiramo na naše pevače i pevačice novokompovane tzv. turbo-folk muzike. Kompozitori te vrste muzike nisu umetnici, već, kako to reče Aristotel, zanatlije koji štancuju melodije po tržišnim pravilima i za skupe pare ih prodaju estradnim "umetnicima".

Njihova "umetnost" se svodi na to koliko će para da zgrnu na romskim svadbama, krštenjima, rođendanima... Ogavno je gledati ih kako halapljivo uzimaju novac što u ruke, što u brushaltere, što, predhodno upljuvane, novčanice na čelo! I niko od njih se ne pita o poreklu tih silnih para.

A, oni što ih besomučno daju tim estradnim "umetnicima" ne daju ih bilo kome. Daju ih onima "sa televizora", poznatim "zvezdama" koji te pare, potom, ulažu u neopisivi kič kojim "ukrašavaju" svoje kućerine, često, pozlaćen ili zlatan. Kada vam dođu trubači pod prozor vaše zgrade i po završenom sviranju počnu da pružaju ruke očekujući da im bacite koji dinar, šta je to drugo nego – prošnja. E, ali oni nisu oni "sa televizora". Oni su obični, nepoznati, prosjaci.

Zato su oni estradni "umetnici" nešto posebno. Oni su – sofisticirani prosjaci! Njih ćete videti u šljokicama, ako je reč o razgolićenim ili dobro uhranjenim "elegantnim" pevaljkama ili znojavim, zadriglim muškim "umetnicima" koji će,

sutra, biti u raznim žirijima za odabir svojih novih vidova prosjačenja koje se graniči sa iznudom.

Ako pogledate muzičke spotove svih pevačica, svi do jednog, ističu njihove tzv. obline, a na glas i, često, besmislen tekst niko ne obraća pažnju. Ti, takvi, spotovi sve više liče na kataloge za elitnu... Ali, zato, kada ciljna grupa to vidi na televizoru(!!!) zvaće ih da im "peva" za pune gaćice i brushalter para.

FOTO: Shutterstock

Posebna "fela" tih sofisticiranih prosjaka su šatorske pevačice i pevači. To su, takođe, oni estradni "umetnici" "sa televizora" koji grabe novac kao gladan pas kosku.

I na kraju, evo istinite priče. Sa pokojnim Mišom Markovićem sam, svojevremeno, bio blizak, kućni prijatelj. Kada je napravio poznatu kompoziciju "Srce je moje violina", ispričao mi je kako ju je ponudio jednoj našoj estradnoj "umetnici" koja se, jednom, javno hvalila kako su ti sofisticirani prosjaci donosili, sa tezgi iz inostranstva, džakove para.

Kada joj je, ponudivši joj numeru, otpevao "Srce je moje violina", ovo je bila njena, originalna, reakcija: "Ene, ti ga sad! Bre, Mišo kako mož' da bidne srce violina? Ako to 'oćes da promeniš, pa da razgovaramo."

Šta bi na to, danas, rekli Aristotel i Hegel?

Živan Haravan

02. 06. 2023. 14:11 | 7

"Mašinac" naše mladosti

Uz dužno poštovanje prema mojim pok. kolegama Dušanu Preleviću i Miletu Lojpuru koji su, kao pevači, bili nekada idoli jednog dela beogradske mladeži okupljene na igrankama u "Lazarcu" i "Malom Kalemegdanu", ne mogu da budem ravnodušan što, niti su oni niti mediji, gotovo nikad, posvetili dužnu pažnju nekada kultnom mestu zabave beogradskih srednjoškolaca i beogradskih studenata iz čitave Jugoslavije.

Reč je o čuvenim igrankama na "Mašincu". Imao sam zadovoljstvo da, kao glavna pevačka zvezda beogradske publike, sa dve snimljene singl-ploče, na tim igrankama budem pevač cetiri uzastopne sezone (1970-1974) što je ostao neprevaziđen rekord.

"Kulturne"(?!) tuče i "fine"(?!) tuče kojima su obilovale igranke u "Lazarcu" i na "Malom Kalemegdanu", i koje su bile njihov "zaštitni znak", bile su nezamislive na "Mašincu". Svake subote, nedelje i u dane praznika, već od 17h, a igranka je počinjala u 19,30h, formirao se nepregledan i besprekoran red mladića, svi u obavaznim sakoima (bez sakoa nije bio dozvoljen ulaz na igranku), strpljivo čekajući da se otvori blagajna i dođu do jedne od 500 muških karata u plavoj boji. Devojke su imale pravo na neograničen broj karata u crvenoj boji.

Ako je neko nekada i dobio koju "ćušku" onda je to mogao da bude zalutali tapkaroš, neinformisam da red i nivo na "Mašincu" održavaju vrhunski karatisti - članovi karate kluba "Mašinac".

Zdravko Čolić

Svaki moj dolazak i prolazak kroz ogromu masu mladih, koji su pred ulazom čekali početak igranke, bio je propraćen aplauzom. Dva orkestra "Ribeli" (1970-1972) i "Delfini"(1972-1974) bili su sastavi izvanrednih instrumentalista i pratećih vokala, a nadasve, šarmantnih i lepih momaka. "Ribeli", čiju su polovinu činila tri brata: Vlada, Goša i Zoran, kasnije će pod imenom "Mama Co-Co" biti orkestar Zdravka Čolica. Zanimljivo da je u "Delfinima" saksofon svirao rođeni brat pok. Kornelija Kovača Mihajlo Kovač, tada, novinar početnik, a kasnije - novinarski bard. Vredno je napomenuti da je pok. Miki Jevremović bio prvi pevač na "Mašincu" što je služilo na čast savakom pevaču posle njega.

Elem, u toku igranke mladići u sakoima, najlon belim košuljama i "crnogorskim" kravatama, sramežljivo bi prilazili devojkama moleći za ples, tim pre, ako je bilo u pitanju "nešto lagano" od muzike.. Ali, svi skupa bi prestali sa plesom kada bih ja pevao nešto od Arsena Dedića. Moju veliku naklonost prema Arsenovom muzičkom stvaralaštvu preneo sam i delio sa tom, divnom, publikom.

Malo je poznato da je veliki broj brakova začet, upravo, na "Mašincu" među kojima i moj brak. Danas 02. 06.2023 obeležavamo 50 godina braka!
O tome govori i himna "Mašincu" čiji sam bio autor muzike i teksta:

Svako od nas ima neki svoj kutak
gde mu vreme zastane, bar, na trenutak
gde je život pesma, a prijatelja puno

gde mladost nađe sebe, a srca svoj put.
Mašinac, Mašinac, Mašinac,
tu sam došao kad bio sam klinac
Mašinac, Mašinac, Mašinac,
moj Svet je postao Mašinac.
Mašinac, Mašinac, Mašinac,
jedne večeri ugledah nju
Mašinac, Mašinac, Mašinac,
naša ljubav se rodila tu.

Milovan Ilić Minimaks

"Mašinac" je imao i ekskluzivne goste koji su se rado odazivali pozivu uvažavajući njegovu publiku. Bili su to Đorđje Marjanović, Bisera Veletanlić, Žarko Dančuo i Daliborka Stojšić, Milovan Ilić –"Minimaks"... Osim njih nije bilo "face" mlađe od 22–23 godine koja je nešto značila u svetu novinarstva, sporta, politike..., a da, bar, jednom nije bila, sa svojim društvom, na "Mašincu".

Ako su, dakle, igranke u "Lazarcu" i na "Malom Kalemegdanu" bila mesta na kojima

je muzika bila "foršpil" između dve tuče, "Mašinac" je bio Gospodin prefinjenih manira koji je znao da se opusti i uživa u društvu muzike i mladosti.

U to ime i u ime stotina hiljada današnje Gospode u "trećem" dobu, kojoj je "Mašinac" ostao nezaboravan deo mladosti, posvećujem ovo sećanje.

Živan Haravan

06. 06. 2023. 06:38 | 6

Srbija - Gordijev čvor

Jedno pitanje je počelo da lebdi u vazduhu od početka Građanskog protesta u Beogradu, a traje i trajaće još..., pretvarajući se u zebnju. Nesumnjivo da je broj prisutnih građana impozantan iz šetnje u šetnju i da je impozantan paket zahteva koji građani i opozicija ispostavljaju vlasti. To pitanje, "upakovano" u zebnju, glasi: kako će se, sve ovo, završiti?!

Mada nikako da razumem gde i u čemu se vidi objektivna odgovornost Bratislava Gašića za jezive tragedija koje su nas zadesile, paket zahteva građana i opozicije je legitiman i opravdan ali, u zemlji Srbiji - neostvariv u datoj konstalaciji snage vlasti i snage građanskih protesta (čitaj opozicije).

Može čitav Beograd da izađe na mirne i dostojanstvene protestne šetnje, vlastodršci neće da odstupe, a pogotovu da ustupe nekom drugom tu zavodnicu koja se zove - vlast. Ako su nam urušene institucije, ako nam je čitav državni sistem zaribao, a toga je vlast ne samo svesna, već, to stanje koristi za jačanje moći jednog čoveka, onda, iluzorno je očekivati da će taj čovek, koji se zove Aleksandar Vučić, tu moć, tek tako, prepustiti bilo kom drugom.

FOTO: Direktno.rs

Rekoh, već, jednom u kolumni da je Vučić veštinom vladanja prevazišao i

Makijavelija. Zna Vučić i za Domoklov mač koji je bio vezan konjskom dlakom nad glavom starogrčkog vladara Dionisija kao trajno upozorenje da ni jedna vlast nije večna i da svakog trena može da pukne ona konjska dlaka i mač mu se zarije u glavu. Zato je Vučićev Domoklov mač vezan debelim kanapom, a to znači da je sebi osigurao vojsku, policiju...

Ako su građanski protesti i opozicija Domoklov mač iznad Vučićeve vlasti, onda, da se vratimo onom pitanju iliti zebnji sa početka teksta: kako će se, sve ovo, završiti?

Aleksandar Vučić FOTO: ATAImages

Ako bi se desilo ono što se u nekim državama desilo, a to je da zbog urušenog državnog sistema i velikih građanskih protesta, vojska izvrši državni udar, raspusti Parlament i odredi godinu dana da se zavede red i, potom, raspišu izbori, da li bi policija to mirno prihvatila? Naravno da ne bi! Došlo bi do neviđenih sukoba,

pogibija i sve bi otišlo bestraga! No, to se u Srbiji neće desiti, jer, niti je naš vojni vrh kadar za tako nešto, niti bi da se odrekne svojih privilegija i lagodnog života.

Po svemu sudeći, građanski protesti, zajedno sa opozicijom, će se nastaviti ali, uz realno priželjkivanje vlasti da će taj protest i pokret, vremenom, izgubiti na žestini i masovnosti.

Šansa će ostati da se ova vlast pobedi na izborima koji, bar, do danas, nikada nisu bili fer i pošteni počev od 1990. godine.

Ako bi se "strani faktor" postarao da naredni izbori na svim nivoima budu regularni, treba pozdraviti pobednika, pa, ma ko to bio.

Živan Haravan

08. 06. 2023. 06:00 | 4

Gorki plodovi mržnje

Na moju (ne)sreću, od kako sam počeo da se javno oglašavam, a to je, već blizu 50 godina, oduvek sam bio oponent vlastima. Eto, zabeležen sam i u ozloglašenoj tzv. "Beloj knjizi" Stipe Šuvara 1984. godine, što nije, baš, bilo naivno da vam se, tada, nađe ime na spisku javnih ličnosti koje je trebalo zabranjivati da se javno oglašavaju kao "antidržavne elemente". A, ta država koju su "štitili" od oponenata vlastima, raspala im se u paramparčad.

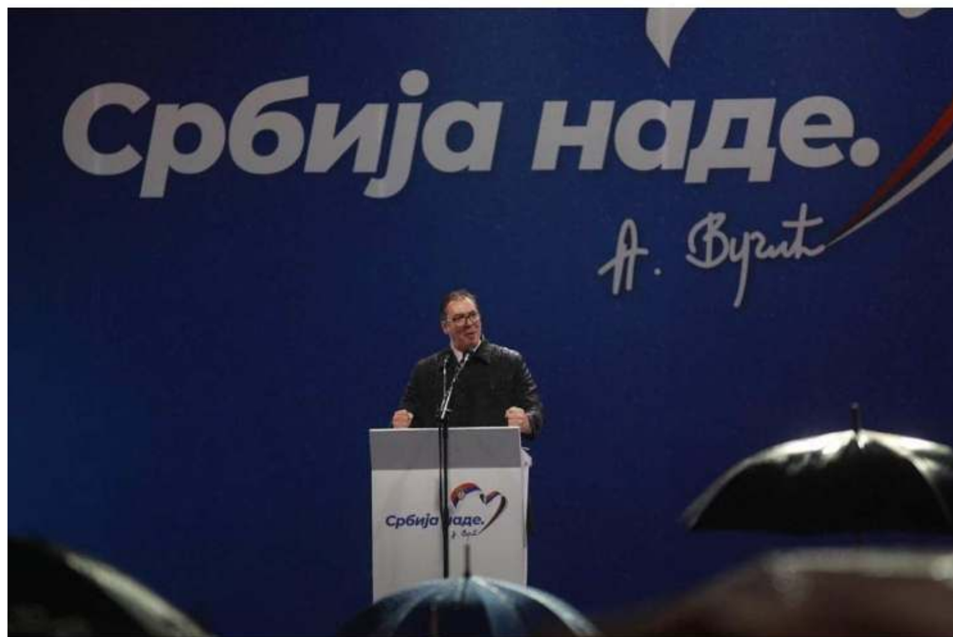
Dakle, prevedeno na današnji jezik mržnje, bio sam: hijena, ološ, izdajnik... i šta sve još ne iz prebogatog arsenala uvreda koje, za neistomišljnike, danas, svakodnevno plasiraju u javnost režimski mediji, narodni poslanici i što je zabrinjavajuće, to čine predsednik Vučić i njegov, deaktiviran po potrebi, učitelj dr Vojislav Šešelj. Ako sam pisao kritičke tekstove, a pisao sam ih i objavljivao na ovom, cenjenom i uglednom portalu "Direktno" i u jednom dvonedeljniku, na račun predsednika Vučića, nikada nisam upotrebio ni jednu uvredljivu reč.

FOTO: ATAImages

Čak sam mu se pismom obratio i izrazio spremnost da se odreknem bilo kog teksta

ako sam ga, na bilo koji način, lično uvredio ili povredio. Ali predsednik Vučić, danas, na čelu svojih podanika i zajedno sa njima, ne bira reči kada govori o učesnicima aktuelnih građanskih protesta i opoziciji. On pominje spremnost za odsecanje njegove glave (?!), žrtvovanje svoje porodice (?!), jer ga oni (valjda učesnici građanskih protesta "Srbija protiv nasilja") i opozicija mrze. Pa, neće biti da stotine hiljada demonstranata, školovanih ljudi, studenata, opozicija koju u Parlamentu reprezentuju vrhunski intelektualci, traže bilo čiju glavu. Oni samo traže stabilnu, pravnu državu, državu nezavisnih institucija, traže mir, socijalnu sigurnost, ukidanje frekfencija generatorima nemorala i mržnje, ukidanje opskurnih novina...

Aleksandar Vučić Foto: ATA Images/Antonio Ahel

A, predsednik Vučić zna za onu narodnu: kako seješ, tako žanješ. Ili, da mržnja rađa mržnju. Nije, zato, isključeno da je svojim javnim nastupima kojima neštedimice vređa pojedince i čitave hiljade ljudi koji ne pripadaju njegovim interesnim grupama, u tim sociološkim krugovima stvorio osećanje mržnje prema njemu i njegovoj SNS.

Predsednik Vučić, dr Šešelj, podanički mediji i narodni poslanici SNS konstantno govore kako građani i opozicija zloupotrebljavaju užasne tragedije koje su nas nedavno zadesile da bi sakupili nekakve političke poene. Glupost! Naprotiv, tu istu

tragediju, baš u cilju sakupljanja izgubljenih političkih poena, zlorabi upravo SNS tako što se samoproklamovao za jedine i iskrene ljude koji, eto, nisu izašli na ulice, već, onako, u srcu pate i žale za tim mladim i svim žrtvama masakra. To je providna i jadna strategija!

Predsednik Vučić je filigranski tačno izabrao galeriju likova koji će u Skupštini braniti njega i sve što on kaže ili uradi. To su ljudi sa kojima on, u to sam siguran, privatno, nikada ne bi popio piće, jer, bi se stideo da bude sa njima u društvu. Ako grešim, onda bi važilo ono pravilo: sa kim si, takav si. No, nikog, ama baš, nikog od tih likova, naprosto, ne umem niti mogu da mrzim. Ti i takvi ljudi, podrazumevjući sve one Vučićeve "Hepi" i "Pink" plaćene analitičare-ulizice i urednike opskurnih raznih "Informera", naprosto čovek može i treba samo da žali i prezire. Samo ta osećanja imam prema njima.

FOTO: ATA Images/Antonio Ahel

Svojevremeno, predsednik Vučić je rekao, govoreći o problemu Kosova i Metohije, da nikada neće dozvoliti da bilo čija majka u Srbiji dočeka kovčeg sa mrtvim sinom. Lepo! Uzvišeno! Zvuči. Ali, postavlja se, logično i ujedno jezivo pitanje: a, hoće li nečija majka dočekati kovčeg sa mrtvim sinom ili mrtvom ćerkom ako bi se prema učesnicima građanskih protesta, ako se budu produbili i počeli da ozbiljno prete opstanku na vlasti predsednika Vučića SNS, primeniti fizicka sila?!

Dakle, ako se, na vreme, "ne spusti lopta" biće nam bogata berba gorkih plodova mržnje koja je posađena!

Živan Haravan

14. 06. 2023. 06:54 | 20

Šta sutra sa njima

Na građanskom protestu, prošlog petka, mogli smo da vidimo neke izrezane likove u zatvorskim odelima. Čekajte! Polako! Razmislite! Tačno je i evidentno da su se mnogi, baš mnogi, sa razlogom, uplašili za svoju budućnost kada budu, uskoro, na poraženoj strani i ostanu bez sredstava za život. Suditi im, smestiti ih u zatvor? Ne! Prvo, toliko ih ima da njihov broj daleko prevazilazi naše smeštajne zatvorske kapacitete. Drugo, zašto bi troškove njihove ishrane, smeštaja i ostalog snosili građani Srbije?!

Treba pokazati određenu dozu humanosti, sa jedne strane, a sa druge, biti praktičan i svakom od tih gubitnika dati odgovarajući posao da svojim poštenim radom, po ugovoru na godinu dana, sa mogućnošću produžetka, zarade za svoj "Sava" hleb.

Evo, imam predloge za samo jedan mali broj gubitnika za koje se setih dok ovo pišem. Za ostale, neka se snađe nova vlast, rukovođena mojom idejom.

MARKO ATLAGIĆ

To je istaknuti intelektualac, poznat širokoj javnosti po svom visokoumnom vokabularu koga krasi zaštitni znak: "citiram - završen citat".

Marko Atlagić FOTO: Medija centar

On bi bio kažnjen tako što bi, kao nenadmašan stručnjak iz te oblasti života, napisao udžbenik pod naslovom "Savremena poltronologija". Otvorio bi se smer na Filozofskom fakultetu, sa njim kao jedinim predavačem, a svi studenti bi bili samofinansirajući koji bi studirali Savremenu poltronologiju.

GORDANA UZELAC

Ovu, postariju, devojku treba zaposliti kao kafe-kuvaricu u redakciji televizije N1. Ona, očigledno, voli novinarstvo, ali ne zna šta podrazumeva ta profesija. Kao kafe-kuvarica u N1 bila bi u prilici da vidi šta i kako rade novinari.

DRAGAN J. VUČIĆEVIĆ

Ovaj, kako to inspirativno ume da oslovi ljude glasogovornik SNS Milenko Jovanov, primerak, mogao bi da bude zaposlen kao higijeničar u Centralnom zatvoru u Beogradu. Radeći svakodnevno svoj posao, bio bi zahvalan novoj vlasti što nije smešten sa one strane rešetaka.

Dragan J. Vučićević FOTO: ATAImages

JOVANA JEREMIĆ

Ovo "čudo od deteta" bila bi korisna kućna pomoćnica jednoj od primadona srpskog TVnovinarstva Neveni Madžarevic. Navikla je rano da se budi, a vidi se da je puna snage i energije koju bi mogla da usmeri na kuvanje, spremanje i održavanje doma našoj Neveni. Plata bi joj bila obezbeđena od SMS poruka.

NEBOJŠA BAKAREC

Ovaj redak primerak mogao bi da nađe svoje "Sava"-uhlebljenje u nekom hotelu kao baba-sera. On se, već, dokazao u Parlamentu kao "sera", te bi mu onaj ustaljeni naziv za tu profesiju "baba-sera" došao, nešto, kao unapređenje.

Za održavanje higijene u određenim prostorijama hotela mogao bi lepo da zaradi, pogotovo u turističkoj sezoni, naplaćujući fiziološke hotelske usluge i u evrima.

MARIJAN RISTIČEVIĆ

On bi bio izvanredan asistent Marku Atlagiću na katedri za Savremenu poltronologiju, jer bili su izvanredno uigran tandem na vlasti. Platu bi mu obezbedio profesor Atlagić od para samofinansirajućih studenata.

NEZNANI JUNAK

Ostalo je nezapamćeno ime onog mlađanog SNS junačine koji je, doslovno, poručio jednom od narodnih poslanika: "da se vrati u kanalizaciju, što je njegovo prirodno stanje". Šta sa tim naučnikom? Pošto se on, očigledno, razume u "prirodno stanje kanalizacije" treba ga zaposliti u Beogradski vodovod i kanalizaciju i dati mu rejon održavanja i proučavanja sadržaja kanalizacije u beogradskim naseljima Krnjača, Kotež, Ovča...

NATAŠA JOVANOVIĆ

Ona bi, komotno, mogla da bude stalni, plaćeni eksponat Prirodnjačkog muzeja. Plata bi joj bila u skladu sa brojem kupljenih ulaznica od strane znatiželjnih građana.

Eto, toliko od mene. Znam da je ovaj broj neznatan, ali zato je, nadam se, inspirativan za buduću vlast, jer zaslužnih građana da se nađu na ovom spisku je daleko, daleko veći. Kada budu počeli da se suočavaju sa ovim problemom, nudim im se, kao konsultant, za svaki "primerak" ponaosob.

Živan Haravan

28. 06. 2023. 10:42 | 10

Patriote po profesiji

Sve ove stotine hiljada građana koje viđamo već nedeljama na građanskim protestima širom Srbije, možemo nazvati - patriotama amaterima. Zašto? Pa, zato što oni rade, to što rade, čisto volonterski. Oni za "džabaka" šetaju i sve što traže od države svodi se na uspostavljanje stabilne, funkcionalne, pravne, države slobodoumnih građana.

Da se radi o "potkupljenom ološu", kako ih nazivaju "patriote" po profesiji, o kojima će biti reč, posle svake šetnje bi za njima ostale po ulicama novčanice u dolarima, evrima, funtama, poispadale iz nihovih napunjenih džepova. Ali, ne!

Oni sve što traže jeste da ostanu da žive u svojoj, jedinoj, dragoj, voljenoj Srbiji u kojoj će da budu zaposleni bez mobinga, mita, partijske pripadnosti, da rade i zarade svoj pristojan iznos novca u - dinarima.

Nasuprot njih, patriota amatera, postoje i sveprisutni - patriote po profesiji.

Kako ćete, vizuelno, prepoznati patriote po profesiji? Prepoznaćete ih po tome što je, proporcionalno, srpskom narodu sve teže - njihovi stomaci su - sve veći!

Možda su tako ugojeni na nervnoj bazi?! Od sekiracije zbog zlehude sudbine prognanih Srba iz Hrvatske, prebeglih iz Bosne i Hercegovine, a ponajviše zbog teške i zlokobne sudbine Srba na Kosovu i Metohiji?! Teško da je to razlog. Jer, od sekiracije čovek gubi na kilaži, a patriote po profesiji - sve uhranjeniji, svi sa prepunim stomacima.

Pogledajte stomake dr Vojislava Šešelja, Dragoslava Bokana, Milomira Marića, Miše Vacića...

Vojislav Šešelj FOTO: Printscreen/YouTube

Najveći, u fizičkom smislu, među njima je dr Vojislav Šešelj. Zato, malo više o njemu.

Kada je, svojevremeno, Srbima u Hrvatskoj ponuđen mirovni plan, poznat kao Z-4, kojim je Srbima bila ponuđena široka autonomija u okviru države Hrvatske, dr Šešelj je, kao, profesionalni patriota, išao u sva srpska mesta, držao mitinge i odgovarao Srbe da taj plan prihvate. Majstorski je to obavio!

I šta je usledilo? Usledile su "Bljesak" i "Oluja"! Prognani Srbi će se tamo vratiti kada Karlovac, Karlobag, Ogulin i Virovitica budu ponovo srpski – kaže ovaj patriota po profesiji.

Dr Vojislav Šešelj je "pobedio" Haški tribunal?! Tamo je otišao, kaže, dobrovoljno, a da li po dogovoru sa nekim(a), reći će istorija. Tamo je udario "pečat" na predstavu o Srbima kao neotesanom narodu, kada je tražio da lično pročita svoje pismo administraciji tribunala. Pred celim svetom je glasno poručio administraciji da može da mu "po...i k...c!"

Tamo se razboleo, a brinuli su se o njemu, lečili ga, operisali, imao je tretman kakav je mogao da ima samo holandski kralj! Slučajno?

Njegov izlazak iz haškog "kazamata", gde se jelo, pilo, družilo sa hrvatskim i muslimanskim zatvorenicima(?), takođe je upitan. Stiče se utisak da su se sa njim, onako prijateljski, izgrlili, izljubili svi zaposleni u tribunalu, uključujući i sudije. A, "da se Vlasi ne sete", naknadno je "osuđen"?!

Da li je dr Šešelj najveći Srbin? Neumesno pitanje za pametne ljude, ali za one koji i danas kažu da je to dr Šešelj, evo pitanja:

Ko je veći Srbin? Nikola Tesla ili dr Vojislav Šešelj?

Odgovor: Na neizmernu sreću čovečanstva, a na neizmeran ponos srpskog roda, više vredi jedna Teslina sijalica nego Šešelj sa svih milijardi tona njegovih (bezvrednih) "patriotskih" knjiga!

Dragoslava Bokana, kažu, filmskog režisera, kao patriote po profesiji, nema nešto da snima i režira filmove. Mogao bi on da od gazde dobije brdo para za film, ali kao profesionalni patriota, ima drugo zaduženje. On treba da svima nama režira horor od života! "Ratovaćemo protiv NATO!" - poručuje nam ovaj ugojeni tip. Naravno da niti možemo niti smemo. No, u jadnoj režiji ovog, kažu, režisera mi treba da budemo zahvalni njegovom gazdi što rata sa NATO neće biti. U protivnom, obistinile bi se reči onog, bivšeg, novinara samoizgnanog u planinu i šumu, da će Beograd i Niš biti novi Hirošima i Nagasaki! Ali, dok je nama Bokana, Srbija bi i iz takve kataklizme izašla kao pobednik.

Milomir Marić, koji svoju stomačinu vešto krije stolom u studiju srećne televizije, svakodnevni je domaćin raznih nam profesionalnih patriota koji se, kada se siti ispričaju i stvore sebi utisak da su se junački isprsili NATO-u, sele na Pink da kod poznatog ljubitelja prasetine i jagnjetine, prežvakavaju istu, "patriotsku", priču.

Ko su obožavaoci ovih profesionalnih patriota? Mogu se videti i čuti na nastupima jednog pevača koji se enormno obogatio pevajući "patriotske" pesmuljke. Tu se publika junači, na prazno, do mile volje. Na jednom njegovom nastupu viđen je i naš, vrli, direktor BIA Aleksandar Vulin kako "u transu" peva "rodoljubive" pesme. A Vulin je vrhunski profesionalni patriota!

Milomir Marić FOTO: Printscreen

Njihovo "junaštvo" nikada nećemo videti u sukobu sa bilo kojim stvarnim - spoljnim neprijateljem države Srbije. Jer, kukavice su to!

Oni bi svoj "patriotizam" hteli da pokažu u sukobu sa patriotama - amaterima! Sa građanima države Srbije! Tu počinje i završava njihovo "junaštvo"!

Živan Haravan

11. 07. 2023. 06:00 | 4

Dobrodošli na beogradski aerodrom

Moj prijatelj je 2. jula 2023 godine iz Amsterdama, aviokompanijom KLM, sleteo na beogradski aerodrome "Nikola Tesla" u kasnim večernjim satima. Iz aviona se, na izlazu, pružio onaj zatvoreni "harmonika" hodnik koji vodi do vrata za ulaz u zgradu aerodroma. Svi putnici dolaze do tih ulaznih vrata ali, "mućak"! Vrata se – ne otvaraju?! Nikog nema da im kaže zašto se to dešava. Više od 15 minuta čekaju da se vrata otvore! Konačno, neko se, valjda, setio tog ulaza i tih putnika.

Vrata su se otvorila i putnici odlaze po svoj prtljag. Tu ih čeka drugi "mućak"! Mnogi, među kojima je i moj prijatelj, ne pronalaze svoje kofere, torbe... Jednostavno, nema ih!

Pošto je ustanovio da mu nedostaje jedna torba u kojoj su mu bili, između ostalog, i lekovi, stiže u Beograd, a predhodno je dao adresu svog smeštaja, jer, rekoše mu na aerodromu da će mu torba sigurno (ma, nemoj!) biti pronađena i kurirskom službom dostavljena. Ma, šta kažete?! Bravo!

Sedmog dana jula mu stiže poruka da mu je torba pronađena 10. jula (?!). Potom, elektronskom poštom mu stižu silni formulari koje je trebalo da popuni i dostavi im, što je i učinio. Bio je 10. jul, a od njegove torbe ni traga. U privatnim klinikama, kod lekara-specijalista morao je da se obrati i plati za recepte i lekove koje je, takođe, morao da ima.

FOTO: Shutterstock

U petak 14. jula, rano ujutro, moj prijatelj ima zakazan let za povratak koji će, po svemu sudeći, obaviti bez svoje torbe! Da mi je neko pričao za sličan problem koji je imao u nekadašnjoj Bijafri možda bih mu i poverovao. Ali u zemlji "digitalizacije, sistema koji funkcioniše u svim segmentima društva, zlatnom dobu u kome živimo", usred leta, usred turističke sezone, naprosto je neshvatljivo da se dešava ovakav javašluk!

Pa, dobro nam došli u Beograd za jedno, Bog zna, koliko godina! Nadamo se da ćemo do tada, biti daleko, daleko ispred negdašnje Bijafre. Dotle, predlažem SNS vlastima da promene ime beogradskog aerodroma. Jer, Nikola Tesla ne zaslužuje da njegovo veličanstveno ime nosi bilo koji objekat koji tom imenu nije dorastao!

Živan Haravan

20. 07. 2023. 10:14 | 2

"A, sad, 'aj' mali kod dermatologa"

Tenis je izmislila engleska, dokona, aristokratija tu negde sredinom 19.og veka. Mora da je bilo jako dosadno tada gledati ih kako se "loptaju" što starci i starice, što mlađani aristokrati i aristokratkinje.

Jednom rečju, ti "teniseri" su bili dokoličari, lezilebovići, džabalebaroši koji su uživali u bogatstvu stečenom samim činom svog rođenja, udaje ili ženidbe.

Vremenom, malo po malo, tenis je dobijao na svojoj popularnosti, a Vimbldon je postao prvo, zvanično, tenisko takmičenje. S obzirom na mesto "rođenja", tenis je, u osnovi, oduvek bio "gospodski" sport. Pošto su tu "gospodu" činili bogataši, sve je više rasla cena teniskog sporta i teniserima koji su ovladali ovom, u suštini dosadnom, ali mnogima zanimljivom i unosnom igrom.

Nicali su turniri kao pečurke posle kiše, kao što su nicali i vrhunski majstori ovog sporta. No, "gospodsko" ponašanje publike i tenisera se podrazumevalo kao što je tišina u publici pre servisa, međusobno rukovanje protivnika, pružanje ruke sudiji...

U svojoj biti, na radost kulturno-prosvećene sporske publike, tenis je sport koji, u datom vremenu, dobija nove idole, nove vrhunske majstora ove igre.

U jednom trenutku se iz tamo neke "Siberije", "Sibirije"..., a biće to Srbija, čije ime će naučiti da izgovora kao Serbia, počev, od pokojne engleske kraljice Elizabete, pa do klinaca na obroncima Rio de Žaneira, pojavilo ime – Novak Đoković!

Novak Đoković FOTO: Printscreen

Nema tog novca, stvarno ga nema, kojima bi naša Srbija mogla da plati CNN, BBC... da unazad 10 i više godina po 5 sati dnevno promovišu Srbiju u najlepšem svetlu, koliko je Novak Đokovic učinio za Srbiju svojom, dosadašnjom, teniskom karijerom!

Kada se on pojavio "niotkud", postao je "noćna mora" tadašnjim virtuozima tenisa Rodžeru Federeru i Rafaelu Nadalu.

Istovremeno, pravim ljubiteljima tenisa bilo je drago da su ta dvojica velemastora dobila konkurenciju, a tenis dobio novu tenisko-sportsku zvezdu. Novak je postao ljubimac svetskog džet-seta i publike širom planete.

Karlos Alkaraz FOTO: Printscreen

I došlo je do 36. godine Novakovog života i njegovog epskog susreta sa dvadesetogodišnjim Karlosom Alkarazom na ovogodišnjem Vimbldonu. Novak je bio bliži pobedi od mlađanog Alkaraza, ali sreća je bila na njegovoj strani i pobedio je velikog Novaka.

Teniski svet je, nesumnjivo, dobio novog velemajstora!

A, kako je, naša, domaća publika prihvatila tu činjenicu? Poražavajuće! Osvanuo je, između ostalih bedastoća, naslov na jednom sportskom portalu: "A, sad, 'aj' mali kod dermatologa", ilustrovan fotošopiranom fotografijom sa veoma naglašenim bubuljicama, gotovo, krastama na desnoj strani lica mladog Alkaraza?!

Cela Srbija poručuje Karlitosu "MALI, 'AJ KOD DERMATOLOGA" zbog OVOG DETALJA na licu: Naši dermatolozi objašnjavaju kakav PROBLEM NA KOŽI ima Španac i kako se leči

Karlos Alkaraz, najbolji teniser na planeti u ovom trenutku - barem kada je ATP rang lista u pitanju - skinuo je juče Novaku Đokoviću vimldonsku krunu i stavio je na svoju glavu. U finalu najprestižnijeg teniskog turnira na svetu 20-godišnji Španac zadenuo je sa pojas svoj drugi gred slem i sprečio našeg asa da osvoji petu uzastopnu titulu na Vimbldonu, čime je izrevoltirao većinu srpskih navijača. Oni su nezadovoljstvo zbog Novakovog poraza iskazali na društvenim mrežama, a veliki broj njih osvrnuo se i na probleme sa kožom koje ima mlađani Španac.

FOTO: Printscreen

Pa, ako, već, nemamo manire engleske "gospode", zar moramo da se ponašamo kao sadisti, kao divljaci? Zar se tako poštuju vrhunski sportisti, pa ma odakle dolazili? Takvi "navijači" su ruglo i sramota Srbije!

Na njihovo razočaranje izražavam svoju stoprocentnu uverenost da se i Novak Đoković gnuša takvih "navijača"!

Tenis je u Karlosu Alkarazu dobio novog majstora ovog sporta!

Sve čestitke!

Živan Haravan

28. 07. 2023. 06:48 | 1

Zadruga i Parovi - anestetici

Kada je predsednik Aleksandar Vučić ljubazno zamolio aktuelnog TV-anestetičara da UKINE rijaliti Zadrugu, ovaj je to ljubazno prihvatio i javno saopštio da UKIDA ovaj program. To što se ubrzo pokazalo kao laž, obmana i farsa, ne treba im zameriti, jer, sa medicinsko-humanističkog aspekta, ovaj rijaliti ne bi smeo da tako grubo bude UKINUT. Ubrzo su obojica saopštili javnosti da nisu rekli UKINUT, već – PREKINUT.

I u ime miliona lobotomiranih gledalaca, kojima je lobotomiju izvršio poznati inovator u raznim oblastima (jeftinog) života, TV-anesteziolog Željko Mitrović, treba mu biti zahvalan, jer, bez Zadruge – jakog
anestetika, teško da bi još dugo preživeli bez prednjeg dela mozga!

Doduše, kao brižan i human čovek **TV – anesteziolog Mitrović je, odmah po "ukidanju" Zadruge, primenjivao nešto blažu anesteziju u vidu emisije "Narod pita" (Koji narod? Čiji narod?)** i njima sličnih, kao bajpas do novog, još jačeg, anestetika – Zadruga 7.

A, taj lobotomirani narod (?!) pita likove "sa dna kace", kako to inspirativno zna da kaže predsednik Vučić, da li su taj i taj ili ta i ta imali intiman odnos i postavlja i druga, "vitalno važna", pitanja zbog kojih ljudi, koji su,
Božjom voljom, izbegli lobotomiju, naprosto bivaju zaprepašćeni i zaplašeni posledicama izvršene lobotomije nad konzumentima – korisnicima anestetika Zadruga!

Pravde i istine radi treba se prisetiti da je naš prvi TV-anestetičar bio i o(p)stao Milomir Marić, taj maleni veliki maher. On je, za naše prilike, osmislio anestetik po imenu Parovi. Po sadržaju tog rijalitija adekvatniji naziv bi mu bio Kvarovi. Pod dejstvom njegovog anestetika lobotomirani narod (Koji narod? Čiji narod?) mogao je da vidi uživo ili da čita naslove kao što je, primera radi, "Zmaj vadio svoj polni organ".

Milomir Marić FOTO: Printscreen

Mogao je da vidi i sluša čoveka koji pravi porno filmove. Mogao je taj narod, o kome se tako zdušno brine taj mali-veliki maher u svojim "patriotskim" emisijama, da vidi i čuje još mnogo toga što kod ljudi, koji su izbegli lobotomiju, izaziva povraćanje.

Pa, kako ukunuti, trajno, televizije Pink i Hepi koje su sejači nemorala, podmukle mržnje, nepismenosti, zla?

U sadašnjim okolnostima - nikako! **Jer, dok je na vlasti SNS, svi treba da shvatimo da to nisu televizije. To su državni projekti sa nacionalnom frekvencijom.**

Živan Haravan

01. 08. 2023. 06:53 | 4

Aplauz

Ako bismo pokušali da definišemo aplauz, onda bi to mogla da bude čovekova, spontana, reakcija na neki spoljašnji ugođaj. Kada novorođeno dete počinje da prepoznaje svoje roditelje, kućnog ljubimca ili šta drugo što u njemu budi radost, ono, spontano, počinje da tapše rukama. Već tada, mnogi roditelji počinju da detetov aplauz pretvaraju u "veštinu" učeći ga toj "veštini" i tražeći njegovo tapšanje pred rođacima i prijateljima: "hajde, taši-taši!". Dete nauči da njegovo taši-taši veseli okolinu i počinje da tapše. To su počeci transformacije spontanog u naručeni "aplauz".

Ipak, kod odraslog čoveka, koji stekne određen nivo obrazovanja, razvijenog osećanja za umetnost, estetiku, prave vrednosti, aplauz ostaje njegova spoljašnja reakcija na one manifestacije koji ispunjavaju njegove, unutrašnje, kriterijume.

Mnogim, baš, mnogim pravim i predanim umetnicima, počev od estradnih, pa, do vrhunskih u bilo kojoj od umetnosti, daleko je važnija dužina trajanja, intezitet aplauza od bilo kog iznosa honorara! Sama najava i pojava umetnika na sceni biva propraćena aplauzom u zavisnosti koliko publika zna o njemu i koliko je njegovo ime urezano u srcima publike. **Ali, vremenom, u mnogi sferama života, aplauz se transformisao u ono puko tapšanje ruku sa početka ovog teksta, bez trunke podloge u srcima onih koji "aplaudiraju".**

Primera radi, plaćena nekom sićom publika u nekom studiju počinje da "aplaudira" ili na znak upaljenog svetla ili na "čuveni" voditeljski poziv: "'Ajmo jedan veliki aplauz". Bilo je i poziva tipa: "Molim za mog kuma jedan veeeliki aplauz!". I dok onom koji "aplaudira" kroz glavu prolaze neplaćeni računi, sijaset drugih briga, najširoj publici se servira radost i privid blagostanja u kome živi. Sve je veselo, sve je pesma!

FOTO: ATA Images

U vreme Staljina, pisao je Solženjicin, neki agitprop je držao govor u jednom kolhozu. Na svako pominjanje Staljina, svi bi ustali i frenetično aplaudirali. "Aplauzi" bi trajali desetinama minuta. Tek kada bi govornik seo i prestao da tapše to su mogli i svi drugi. Jedan stari agronom je od umora seo pre govornika. Isto veče su došla dvoica u šinjelima u njegovu baraku i odveli ga u mrak iz koga se nikada više nije vratio! **Danas, pogledajte "aplauze" liderima Severne Koreje i Kine. To su aplauzi iz straha, polltronsva, zahvalnosti za tanjir više pirinča.**

A, šta da se kaže za "aplauze" koji odzvanjaju našim parlamentom?! Više, jače i češće SNS-ovci su "aplaudirali" Ani Brnabić, Marjanu Rističeviću, Nebojši Bakarecu... a da ne govorimo o preglasnom, logoreičnom SNS-ovom "pitbulu" Milenku Jovanovu, nego što je aplauza dobio Zdravko Čolić u čitavoj svojoj karijeri.

Posebna je priča pojava Aleksandra Vučića u parlamentu. **To su, tada, aplauzi nalik onim severnokorejskim i kineskim. Razlika je u tome što su privilegije Vučićevih poltrona daleko veće od privilegija severnokorejskih i kineskih robota za aplauz.** U osnovi tih i takvih "aplauza" je strah od, evidentnog, pada rejtinga SNS i pitanja šta će biti sutra sa njihovim malim i jadnim životima.

I pored svega, aplauz nije i neće nikada umreti! Živeće sve dok bude slobodnih,

razumnih, obrazovanih ljudi.

Živan Haravan

13. 08. 2023. 07:00 | 7

Hipnoza ili šta već

Jednog prepodneva nađoh se pred ulazom u Bajlonijevu pijacu na Dorćolu. Bio sam nehotični prisluškivač razgovora dva prijatelja - penzionera. Pošto nisam radnik BIA koji, po službenoj dužnosti, prisluškuje tuđe razgovore i otkucava ih Službi, evo, ja ću ih javno preneti onako kako sam ih u originalu čuo. A, nisam bio jedini "prisluškivač" što će se videti do kraja ovog teksta.

Dosta glasno se obratio, pri susretu, jedan penzioner drugom:

"O, zdravo! Pa, gde si ti? Kako si? Kako zdravlje?"

"..bi ga, evo krpim nekako i bez lekova. Od kako mi je, kao sto znaš, žena umrla, ne stižem da sve poisplaćam i da mi ostane za lekove sa penzijom od 31.000 dinara. Znaš i da mi je, davno, ćerka umrla... Nego, kako si ti? Šta ima?"

Drugi će: "Pa, Bogu hvala, zdravlje me, još uvek, služi, ali žena mi je bolešljiva. **Moja penzija je 42.000 dinara** i da mi nije sina ne znam kako bih".

"A, je l' ti sin radi? Šta je on završio od škole?"- pita onaj što nema za lekove.

FOTO: ATAImages

"Završio je srednju skolu i dugo bio bez posla. Ja se obratih povereniku SNS-a za moju mesnu zajednicu. **Reče mi čovek da ga odmah učlanim u SNS**. Učlanim ga i evo sada radi kao konobar u nekom kafiću. Tu, u mom kraju".

"Ma, šta kažeš!" - ushićeno će onaj bez lekova. "E, vala, svaka čast SNS-u! Tako se brine o ljudima. Prava stranka za narod! Glasao sam i uvek ću da glasam za njih!"

"Vala i ja ću. Tek sada im, jos više, dugujem kada mi zaposliše sina!"

A, onda će onaj što nema za lekove: "Nego, da te pitam. Malo mi je neprijatno. **Imaš li da mi pozajmiš 40 dinara da kupim 'Informer'?"**

FOTO: Shutterstock

Onaj "dobrostojeći": "Ma, kakva pozajmica! Evo, kupiću i tebi i meni!"

Sve je to slušao, iza njih, jedan stari gospodin u dotrajalom odelu, iznošenih cipela i starim, flekavim šeširom na glavi.

I, obrati im se: "Oprostite što vam upadam u razgovor, ali kako možete da hvalite SNS kada vas je doveo u to stanje o kome pričate?! Vučić vam je oteo dobar deo penzije..."

Ona dvojica ga prvo pogledaše, nakostrešeni, razrogačenih očiju, a onda, usledi paljba: "Vidi ti njega! Nije nas SNS doveo u ovo stanje, nego vi, Soroševi plaćenici! **Nije nama Vučić dirnuo u penzije, nego je vama, buržujima, smanjio penzije i zato ga mrzite!** I trebalo je, ma, trebalo je da vam ih ukine! Tako se radi sa izdajnicima! Idi u Severnu Koreju, pa tako pričaj. Tamo biste Vučića pravili od blata!" – jedan za drugim su odbrusili onom gospodinu koji se poražen, pognute glave udaljio i nastavio svoj put sa najlon kesom u ruci i u njoj dva paradajza, kilogramom hleba i litrom jogurta.

Živan Haravan

19. 08. 2023. 07:00 | 5

Kolumnisti - kamikaze ili mazohisti

Ko će, sutra, da se zahvali onim ljudima koji, i njima iz neobjašnjivih razloga, pišu kritike i satirične tekstove protiv svake aktuelne vlasti sve u (jalovom) uverenju da će se, ukazujući i na greške i nepravde, promeniti nešto na bolje?

Niko! I dok pišu i objavljuju svoje tekstove dešava se da i komšije zaziru od njih što iz straha da ih neko ne vidi sa njima u društvu, mada intimno odobravaju ono o čemu je komšija-kolumnista pisao, što zbog komšijine pripadnosti stranci na vlasti. Sa druge strane, ako se izuzme jedini internet portal "Direktno" koji je otvoren za svakog slobodnomisležeg čoveka, drugi su kastinski zatvoreni i u njima kolumne objavljiju kolumnisti "prvog reda".

Za njih će, sutra, da zazvone sva zvona ako bi se njihov kolumnista našao u kandžama vlasti, njihovih poslušnika i podanika. Znači, kolumnisti "drugog reda" su kamikaze ili mazohisti koji svesno rade u korist svoje štete!?

Šta kolumnista "prvog reda" može da očekuje kada bi došlo do promene vlasti? Pa, naravno, očekuje da mu se odaju sva priznanja za njegovu iskrenu i istrajnu borbu protiv režima koji je pao. A, kolumnista-satiričar-kritičar "drugog reda" može da očekuje, samo, porodičnu posmrtnicu sa onom crticom između godine rođenja i godine smrti.

FOTO: ATAImages

Šta održava “drugorazredne“ kolumniste da, i pored rizika za svoju budućnost i mirnu sadašnjost, pišu i objavljuju svoje tekstove?

“Bravo majstore“, “Odličan vam je tekst“, “Čitao sam juče na “Direktno“ vašu kolumnu. Svaka čast“... Eto, i to kolumnista “drugog reda“, ređe ali, ipak, doživi da mu se krišom kaže, onako, u prolazu.

A, to mu dođe nešto kao pogonsko gorivo da razmišlja o sledećem tekstu. Dokle će tako? Sve dotle dok ne dođe do odgovora o smislu ili besmislu onboga što radi.

Živan Haravan

25. 08. 2023. 06:57 | 2

Satira(nje) u obrnutom smeru

Po difoltu i po definiciji satira je književni oblik kojim satiričar izlaže podsmehu nekog pojedinca, grupu, a najčešće je usmerena prema vlasti u celini ili pojedincima koji su na poziciji vlasti. Častan cilj satiričara je da svojim metaforama, oštrumnim rečima, zapažanjem, duhovitošću, sarkazmom, ukaže na razne društveno-političke anomalije ne bi li se tako one otklonile. Dakle, metaforično, satiričar se, "smeje u lice" svima koji su na njegovoj "meti".

Kod nas, u našoj realnosti i svakodnevici, dešava se nešto sasvim suprotno. Vlast se i prema satiričarima i prema satiri odnosi ne samo ignorantski, već se, svojim odnosom prema društvenom ambijentu, svojim potezima i postupcima direktno i otvoreno smeje u lice svima koji joj satirom i kritikom (uzalud) ukazuju na bilo koju grešku. Za razliku od satiričara koji se pisanom reči obraćaju javnosti, vlast se, toj istoj javnosti, obraća svojim (ne)delima koja su neshvatljiva i neprihvatljiva sa aspekta zdravog razuma, morala, logike, pravde, etike, zakona.

FOTO: ATA Images

Bez preterivanja, takvih poteza vlasti je bezbroj i zato je dovoljno navesti samo tri od njih, a koji sve navedene vrednosti satiru u ćosak. Jesu li se Aleksandar Vučić i Tomislav Nikolić, onako, kako to mogu samo "politički otac i sin", "pošteno" dogovorili da Toma dobije vilu na Dedinju od 800 kvadrata i da se tamo useli sa svojom suprugom? Ima li ovaj bračni par, u tom dvorcu, poslugu, svog vozača, besplatnu i bogatu ishranu i pritom veliku Tominu platu od koje "njih dvoje žive"? Je l' ono beše mi imamo Ministarstvo inostranih poslova i Privrednu komoru Srbije? A, beše li da je Toma, nešto, kao koordinator privredne saradnje Srbije sa Kinom i Ruskom Federacijom? Ima li Toma vremena, na pretek, da se bavi poslom koji najbolje zna, a to je pečenje rakije u svojoj Bajčetini? Jesu li neki, svojevremeno, vapili da nam na čelo države dođe, brate, neki čist Srbin i, pritom, da bude domaćin iz Šumadije?

Na sva, ova, postavljena pitanja odgovor je – potvrdan. Ali, takav odgovor, nameće niz novih pitanja. Kako je Vučić mogao Tomu da useli u NAŠU vilu, a da nas, prethodno, nije pitao za dozvolu? Kako je moguće da se NAŠIM parama sve živo plaća Tomi, počev od Tomine plate, pa, do posluge, vozača i šta sve još? Šta radi Toma u "sedmočasovnom radnom vremenu" pored živih Ministarstva inostranih poslova i Privredne komore Srbije? Da li mu je "radno vreme" skraćeno, a plata upola manja od kada je naša privredna saradnja svedena samo na Kinu?

Vozi li Toma, još uvek, onog izbledelog zelenog, korodiranog "golfa" u kome je bio viđen za volanom 90-ih godina prošlog veka? Odlazi li tim "golfom" do svoje Bajčetine da se, kao srpski domaćin, prvo pomoli u crkvi, koju je sebi, od NAŠIH para, izgradio, a potom, da se baci na svoj omiljeni posao – pečenje rakije?

FOTO: Shutterstock

Ovih dana je javnost bila uzburkana zbog donetog i potpisanog Zakona kojim se domaćim bogatašima (termin - tajkun je rezervisan za Šolaka), daje na tacni NAŠA zemlja za džabaka. I to u vrednosti od milijardu evra. Kinezi su se, već, odomaćili kada je reč o posedu NAŠE zemlje. Tako da će "običnog" građanina ili građanku skuplje koštati pantalone ili haljina kupljeni u seknd-hendu od posrećenih bogataša koji će dobiti NAŠU zemlju na poklon. Ruši se u Beogradu Slavija i ruši se sve u Srbiji gde "pošteni" investitori pokažu prstom i što će im, po njihovoj proceni, višestruko uvećati to ogromno bogatsvo koje su stekli "čistim i časnim" poslovima. U očiglednom dilu sa vlastima rade i grade sve što im se prohte.

Umesto prostornih planova, umesto kulturno-istoriski neprocenjivo značajnih objekata i na sve apele istoričara umetnosti, arhitekata i svih građana koji vole svoje gradove, vlast ima samo jedan odgovor: RAZVALJUJ! I šta je to sve drugo nego podsmevanje vlasti narodu u lice!? Vlast je termin satira shvatila i razumela kao - satiranje!

I za sada - to im dobro ide!

Živan Haravan

04\. 09. 2023. 06:55 | 9

O policiji iz drugog ugla

Dijana Hrkalović, Nebojša Stefanović, Bratislav Gašić i ostali "demokratski" odabrani kadar koji je, u podeli plena, dobio visoke i važne funkcije u MUP Srbije, svi oni - nisu policija. Oni, ni po kom osnovu, ne mogu da stanu u red sa školovanim policajacima, počev od policajaca-pozornika, opštinskih komandira, inspektora, žandarma, specijalaca, pa sve do naših junačina - inspektora Slobodana Milenkovića i Dušana Mitića.

Oni su se školovali za častan i opasan posao policajca i, svi do jednog, učili su da u našoj državi, našen društvu - nema zaštićenih i nedodirljivih.

Naravno, učili su ih i da je policija utemeljena na strogom principu subordinacije. Svaki policajac je dužan da sluša naredbu svog nadređenog, ali istovremeno su ih učili da nisu u obavezi da poslušaju i naredbu koja je u suprotnosti sa pozitivnim zakonima svoje države.

Onaj mladi čovek koji se opredeli za profesiju policajca to sigurno nije odabrao što će se sa platom policajca, obogatiti, dobiti stan, zasnovati porodicu koja će živeti rasterćena brigom za goli opstanak. Naprosto, tu profesiju je odabrao rukovođen željom i namerom da svojim profesionalnim odnosom prema zadacima bude u službi svog naroda i svih građana države Srbije.

Pita li se neko šta bi se dogodilo da između dve horde navijača na nekom od derbija, nema policije koja ih razdvaja i pritom biva gađana bakljama, kamenjem, vitlanjem bejzbol palicama, sa obe strane?

E, sad, da se vratimo na početak ove priče i likovima koji su došli u poziciju da "upravljaju" policijom, a da, po svom kulturološko-obrazovno-moralnom profilu, sa policijom ne bi smeli da imaju, baš, nikakve veze.

Njihov prevashodni zadatak je bio i ostao da pored, devastiranih tužilaštva i sudstva, to isto odrade i sa policijom.

Slobodan Milenković FOTO: ATA Images

Pored tendeciozno izmišljenih raznih sindikata u policiji sa ciljem što veće podele i nesloge među policajcima, to nametnuto i nekvalifikovano "rukovodstvo" drastično zloupotrebljava, pomenuti, princip subordinacije!

Onaj policajac koji bi da iskoristi svoje zakonsko pravo i odbije da protivzakonito interveniše, šta drugo može da očekuje do otkaza ili premeštaja na degradirajuće radno mesto sa mizernijom platom.

Grdno se vara predsednik Vučić ako misli, a misli, da mu se takav ponižavajući odnos prema policajcima i policiji u celini, neće vratiti poput bumeranga u glavu! Ovaj put Vučić je dirnuo u osinje gnezdo!

Zapanjujuće je da predsednik Vučić ni jednom jedinom reči nije komentarisao apel advokata inspektora Milenkovića Zdenka Tomanovića da su životi inspektora Milenkovića i Mitića ozbiljno ugroženi! On njihovo šikaniranje opravdava "uobičajenom sistematizacijom radnih mesta u MUP" uz punu podršku ministru Gašiću!

Bratislav Gašić FOTO: ATAImages

Sve ima svoje granice podnošljivosti i izdržljivosti. Dakle, grdno se vara predsednik Vučić ubeđen da su policajci "siva masa" sa kojom može šta god hoće, koliko hoće, kad god hoće i dokle hoće.

Sutra, neka i formira svoju pretorijansku gardu specijalaca sa platama od 800.000 dinara, neće mu biti od pomoći ako svim časnim policacima prekipi. Svi oni će stati uz narod i građane, jedine nam i u srcu, države Srbije! Ali, države pravde i Zakona!

11\. 09. 2023. 17:00 | 0

Kraljevo "raj" za sociologe i socijalne psihologe

Kada sam video vest o divljačkom napadu na Predraga Voštinića, člana opozicionog Lokalnog fronta u Kraljevu, ne samo da me ta vest nije iznenadila, već, meni je bila očekivana i, dakle, nimalo iznenađujuća.

Odrastao sam u Kraljevu od rođenja, pa, do 19. godine. Grad na dve reke i jednom rečicom, bogate istorije, razvio se u jedan od najbogatijih industrijskih gradova bivše Jugoslavije.

Fabrike poput "Fabrike vagona", "Magnohroma", "Jasena" i fabrike kiseonika u Ribnici koju smo zvali "Kisekana", mogle su da nahrane čitav region. Bile su to svetski renomirane firme, a njihovi proizvodi su se izvozili širom sveta.

To je "povuklo" veliki broj seljaka okolnih sela da dođu u Kraljevo, dobiju posao, stan, lepa mesečna primanja, lagodniji život. Izgrađene su dve fabričke kolonije stanova za radnike. Starosedeoci su ili radili u administraciji ili su, sa odraslom decom radnika, odlazili u Beograd na studije.

Veliki broj radnika su, ubrzo, u pedgrađu Ribnica, sagradili sebi velike i lepe kuće.

Predrag Voštinić FOTO: Direktno.rs

A, onda, "preko noći", sve je to pod najezdom tzv. tranzicije, počelo da propada i da kuca na vrata nemaština svih Kraljevčana na koju oni nisu navikli. Grad je, od grada bogatih, postao grad siromašnih penzionera, nezaposlenih i neškolovanih mladih ljudi, punih gneva, sklonih "lakoj zaradi" i lakih za manipulaciju od strane kriminala i vlasti.

Pre oko 15-20 godina otišao sam u Kraljevo da se vidim sa školskim društvom i starim komšijama. Razočaralo, a mnogo više, zbunilo me je stanje međusobnih odnosa. Nije bilo nikog ko bi mi o nekom drugom rekao neku lepu reč!? Ogovaranje, zloba, pakost "krasili" bi svaki odgovor na moje ptanje o bilo kom, nekadašnjem, zajedničkom drugu - drugarici, komšiji, prijatelju - prijateljici!?

Na zidovima velikog broja zgrada bile su, šablonom iscrtane, slike Putina i ruske zastave.

Poseban problem sam uočio kada sam od svojih sagovornika čuo sledeću priču: Rekoše mi kako su između Kraljevčana i današnjih stanovnika Ribnice odnosi veoma loši i na ivici "pucanja".

Kažu da su se svi oni nekadašnji vlasnici kuća u Ribnici vratili u svoja sela, a da su te kuće prodali Srbima sa Kosova koji su svoje kuće na Kosovu prodali Albancima za desetostruko veću cenu od njihove stvarne vrednosti.

Sa tim parama su, praktično, otkupili Ribnicu. I sad, dakle tada, ti novi žitelji Ribnice, praktikuju da u koloni automobila, uz sirene, prođu ulicama Kraljeva sa istaknutim srpskim zastavama i prasićima sa ražnja.

Revoltirani Kraljevčani te Srbe zovu – šiptari!?

E, takvu atmosferu sam zatekao u Kraljevu čiji je, današnji, gradonačelnik "aerodrum" i u kome se otvoreno nasrće na život Predraga Voštinića!

Kraljevo je, i danas, idealna sociološka i socijalno psihološka laboratorija.

Živan Haravan

05. 10. 2023. 09:53 | 2

Voluntarizam i(li) realizam

Kada izuzmemo one koji na krilima voluntarizma, zarad svoje promocije i ličnog bogaćenja, "podgrevaju" određen broj svog naroda da ostvari svoj političko-ratnički cilj i da krenu "grlom u jagode", valja imati, bar, razumevanje prema autentičnim desničarima.

Desničari i njihove partije svuda, pa, i kod nas, imaju pred sobom maksimalističke ciljeve za čije su ostvarivanje dovoljne, kako verovatno misle, volja želja i spremnost za žrtvu. To je ideologija, zasnovana na čistom princimu voluntarizma. I bez obzira što je istorija pokazala i dokazala da bez, prethodno, racionalno razrađene strategije i drugih važnih preduslova, nema pobede, volumentarizam nije nestao kao vid političkog delovanja.

Naše sveže rane su uzaludna(!?) pogibija tri srpska ratnika koji su vođeni željom i voljom krenuli na put bez povratka. No, desničarske stranke su sastavni deo političkog mozaika svake države. Nije politički korektno nipodaštavati njihovu privrženost tradiciji svog naroda i očuvanju njegovog identiteta.

Na drugoj strani naše političke scene su takozvane proevropske partije. Nisu Evropa i Amerika, baš, med i mleko, privrženici pravdi i istinskoj demokratiji, već su privrženici svojih geopolitičkih interesa. Ali, u realnosti, u njihovim rukama su “štap i šargarepa”. Znaju to i vide sve naše proevropske stranke i zato traže ispunjavanje svih uslova i pravila za prijem Srbije u EU.

FOTO: Direktno

One sagledavaju realnost vremena u kome živimo i ma koliko se njihovi pojedini lideri kleli u Kosovo, ipak, hoće Srbiju u EU sve u nadi da će u toj i takvoj zajednici država vremenom i nekakvom demokratskom i diplomatskom akrobatikom, ako ne vratiti Kosovo Srbiji ono, bar, pronaći čarobnu formulu mirnog suživota srpskog i albanskog naroda.

Živan Haravan

21. 10. 2023. 07:00 | 2

Slobodni i preslobodni mediji

Naša opozicija i slobodni mediji zgroženi su nastojanjem režima da, kako kažu, novim Zakonom stvori uslove da država preuzme kontrolu i dovede u pitanje opstanak slobodnih medija u Srbiji. A, to je, zapravo, zamena teza. Država je, poodavno, stvorila sve uslove da na našoj javnoj medijskoj sceni vladaju, ne slobodni, već – preslobodni mediji.

Veliku manjinu slobodnih medija demantuje postojanje neograničenog broja preslobodnih medija koji svojom slobodom izražavanja i njihovim odnosom prema stvarnosti, prevazilaze sve granice. Za njih ne postoje nikakve granice i zato su – preslobodni.

Ako se neki čovek samo osvrne na naslove štampanih preslobodnih medija, prevrne mu se želudac. Ali za to nisu krivi preslobodni štampani mediji. Kriv je njegov preslab želudac.

Kada bilo koji elektronski medij pozove u goste predsednika Vučića, šta će čovek, mora da se odazove, jer on se izborio za njihovu preslobodu i zato se rado odaziva na svakonedeljni, a često i svakodnevni poziv. Pitanja njegovih domaćina su, prethodno dogovorena sa predsednikom ili njegovom službom, uljudna, pristojna i u skladu sa neograničenom slobodom savijanja kičme voditelja.

Koliko predsednik Vučić respektuje i ima strah od preslobodnih voditelja, svedoči i činjenica da mu se jedan od preslobodnih, koji sebe smatra novinarom, obraća sa "ti". Možda bi mu Vučić i i zamerio na toj intimizaciji, ali kud bi to smeo, sve u strahu da ga više neće zvati ni taj i ni jedan drugi od preslobodnih TV medija.

Aleksandar Vučić FOTO: ATAImages

Slobodni mediji su oganičili svoju slobodu striktnim poštovanjem novinarskog kodeksa, ličnim vaspitanjem, obrazovanjem i bespoštenom borbom za istinom. A, apsolutna istina, filozofija kaže, ne postoji.

Slobodni novinari slobodnih medija su uvereni da su vaspitani i pristojni ljudi sve dotle dok se u nekom trenutku ne nađu oči u oči sa predsednikom Vučićem. Kada mu postave bilo koje pitanje, tek tada, u odgovoru predsednika, shvate da je njihovo pitanje - nepristojno. I umesto odgovora, malo fali da te slobodne novinare uputi na SNS-ovu akademiju za mlade lidere. Na prevaspitanje i učenju pristojnosti.

Naš medijski prostor je preplavljen preslobodnih medija sa tendencijom njihove, još veće, ekspanzije. To dokazuje da smo, pored ostalih pokazatelja uvek, bar, jedan korak ispred EU, pa i šire.

Živan Haravan

31. 10. 2023. 07:00 | 6

Aplauz na sahrani diplomatije

Generalna Skupština UN usvojila je, pre neki dan, Rezoluciju kojom se poziva na "humanitarno primirje" u ratu koji je izbio između države Izrael i terorističke organiza-cije Hamas. Predlog Rezolucije podnelo je 20 arapskih država, a podržalo ga je 120 država arapsko-islamske provenijencije. I to bi bilo očekivano, jer, te države čine veliku većinu u Generalnoj Skupštini UN i izglasaće svaki tekst, bilo koje Rezolucije, koji štiti interese arapsko-muslimanskog sveta. Klasičan primer dominacije većine nad manjinom.

I sa tom neprijatnom činjenicom se svet treba pomiriti ako mu je, baš, stalo do postojanja Generalne Skupštine UN i UN u celini.

Ali, na toj, poslednjoj sednici Generalne Skupštine UN desio se, do sada, neviđen skandal. Kanada je predložila, svojim amandmanom, da se napad "militantne grupe" Hamas na državu Izrael okarakteriše kao "teroristički napad".

Bilo je logično očekivati da će taj predlog amandmana Kanade biti glatko odbijen velikom većinom glasova dominantne većine. I to ne bi bio problem da je predsedavajući konstatovao da je amandman odbijen i da se, potom, prešlo na glasanje o Rezoluciji.

FOTO: Shutter

Ne! Nakon konstatacije da je amandman odbijen, a kako prenose mediji, dvoranom se "prolomio" frenetičan aplauz diplomata(?) svih predstavnika arapsko-muslimanskih država!

Pa, ako napad Hamasa nije bio "teroristički napad" da nije, možda, bio humanitarni napad?

Ali, da diplomate aplauzom pozdravljaju odbijanje kanadskog amandmana je svojevrstan nonsens u istoriji diplomatije! Ako je iko učen i naučen da meri svaku svoju reč, svaki svoj postupak, da gaji i ispoljava svoj odmeren odnos prema protivniku, to su, pre svih, po difoltu, diplomate. Tako bi trebalo da bude.

Arapsko-muslimanski predstanici u UN su svojim aplauzom sebe izjednačili sa fudbalskim navijačima i njihovim aplauzom nakon datog gola svog tima protivniku.

Taj aplauz je, pored poraza ljudskosti, tamo gde bi ga trebalo najmanje očekivati, bio – aplauz na sahrani
diplomatije!

Živan Haravan

07\. 11. 2023. 11:44 | 23

Kriva je država

Zanimljiv je, a više indikativan, odgovor one postarije penzionerke sa juga Srbije, kada je na pitanje novinara ko je kriv što su njoj i dvema njenih prisutnih vršnjakinja mesečne penzije svega 20.000 dinara.

"Pa, nije nam kriv predsednik Vučić!" "A, ko je kriv?", pitao je, dalje, novinar. "Kriva je država!", glasio je njen odgovor.

Zato je taj i takav odgovor - indikativan. Jer, za dobar deo glasačkog korpusa SNS predsednik Vučić je predsednik Srbije, a ne i predsednik džave. Kako može on da bude kriv ako se na specijalistički lekarski pregled čeka i po 6 meseci? Da je predsednik Vučić lekar on bi sve pacijente odmah primio. Kriva je država.

Gde je njegova krivica ako sa penzijom od 20.000 dinara penzioner mora da kupi lekove, ako mu je stalo da živi? Zar je predsednik Vučić kriv za sve učestalije vršnjačko nasilje? Krivi su roditelji i država što sve to ne po'apsi.

Ljudi moji da li je ovo realno😅 pic.twitter.com/8BxS2JSGI8

— milan (@struxturas) November 5, 2023

Mladi stručnjaci iz oblasti medicine i drugih oblasti, po završenom školovanju, odlaze u inostranstvo. Gde je tu krivica predsednika Srbije? Kriva je država što im ne zabrani da odlaze.

Kada bi tom delu glasačkog tela SNS postavili pitanje ko je kriv što nam krupcija izjeda budžet neki bi, kao iz topa: "Eto, sama ti reč kaže! Kriva je CIA! Zašto država ne protera tu američku ciju iz Srbije?"

FOTO: Printscreen

Zbilja, u čemu je razlika između države i predsednika Srbije?

I šta je to, uopšte, država?

U našem slučaju – nema razlike. One tri leskovačke penzionerke nisu bile svesne da im je u posetu Leskovcu glavom i bradom došla – država!

Živan Haravan

20. 11. 2023. 07:08 | 1

O mržnji

Mržnja je, kao ekstremna emocija, samodestruktivni fiziološki proces koji oslobađa stresne hormone u čovekovom mozgu. Ona, kao takva, ne ide na štetu onog prema kome je mržnja usmerena, već na štetu onog koji mrzi.

Ljudi koji "gaje" mržnju prema pojedincu, prema grupi, prema čitavom narodu su u konstantno prisutnim ili potencijalnim zdravstvenim problemima. To su: osećaj teskobe, kardiovaskularni problemi, hronični osećaj stresa, nezadovoljstvo sopstvenim životom...

Mrzitelji su u velikoj zabludi kada i ako misle da ako bi fizički bio odstranjen njihov "predmet" mržnje, da bi njima bilo lakše. Ne shvataju da je mržnja poput živog blata koje ih tiho guta i sve dok ih načisto ne proguta oni će, do zadnjeg časa, već, da projektuju mržnju prema nekom drugom "objektu" te svoje iracionalno-deskstruktivne emocije.

FOTO: ATAImages

Dovoljno je samo čitati komentare na razne tekstove u svim medijima, uključujući i takozvane društvene mreže, i suočiti se sa svepristnom mržnjom svih protiv svih,

svakog prema svakom. Ljubav, kao snažna i pozitivna emocija i kao mentalno stanje, oduvek je bila gubitnik u večitoj borbi dobra protiv zla – ljubavi protiv mržnje.

Naravno, oduvek je bilo i biće onih blagorodnih ljudi koji svojom empatijom prema nemoćnima i ljudima u celini ulivaju nadu u pobedu ljubavi nad mržnjom.

Avaj! Ta pobeda bi uvek bila – Pirova pobeda.

Ljubav dvoje ljudi – muškarca i žene može biti večna, do kraja njihovih života. Oni su oduvek bili i ostaće mali svetionik na nepreglednom, mračnom okeanu čija svetlost ne obasjava čitav okean.

Nažalost!

Živan Haravan

26. 11. 2023. 15:00 | 4

Marketing SNS-a protiv Vučića

Odavno, tačnije, nikada do sada marketing, bilo koje stranke, nije bio toliko glupav, ponižavajući po svog nalogodavca kao što je to slučaj sa marketinškom službom SNS-a u tekućoj predizbornoj kampanji.

Ako ga rade profesionalci onda je očigledno da rade protiv Vučića svesno i namerno. Jer, ono što plasiraju kao propagandu vladajućeg režima nije ništa drugo nego, očigledno, podsmevanje i Vučiću i vladajućoj partiji. To biva jasno svakom iole pismenom čoveku.

Ako, pak, marketing rade "akademci" sa diplomom "Akademije za mlade talente SNS", onda, sve im je oprošteno. Oni bi da svojim "znanjem" pomognu i sebi i partiji koja ih je "obrazovala" ali bolje ne znaju.

Pre će biti da je ona prva varijanta u pitanju.

Počelo je još sa prethodnim Vučićevim izlaskom iz (praznog) frižidera, a onda, sa onim cirkusima kako Aca, Mali i Mona "halapljivo" klopaju sendvič sa parizerom, kako "siroti" Siniša pazari sebi jeftin doručak u nekom marketu, kako pred prisilno dovezenim domaćim "turistima" Vučić drži miting, koji više liči na komemoraciju, uz njegovo ponavljanje da mu nije stalo do mašne, tašne, sekretarice, besnog automobila, kako spontano-organizovano, onako slučajno, dolazi nenajavljen u posetu jednoj porodici, usput, kupivši buket cveća "iznenađenoj" domaćici...

Dakle, nabrojano i mnogo toga još, toliko je glupo i providno da se, stvarno, moraju postaviti pitanja: Za koga radi angažovana marketinška agencija koju je angažovao SNS? Da li su to hrvatski špijuni? Da li je njih potkupila izdajnička opozicija?

Da! Sada se setih! Iza te agencije se kriju Šolak i Đilas!

Živan Haravan

03. 12. 2023. 07:00 | 3

Dve ciljne grupe

Svaka politička partija – stranka, na samom početku svog formiranja, mora da odabere pravu ciljnu grupu kojoj će se obratiti i od koje očekuje glasove na izborima. Ako tu pogreši, onda se njene mogućnosti i ambicije svode samo na prelazak cenzusa i da se nakače na budžet Srbije.

Na našoj, predizbornoj, političkoj sceni postoje samo dve političke stranke koje imaju svoje, ciljane, ciljne grupe. Naravno, to su "Srbija protiv nasilja" i "Srbija ne sme da stane". Ne treba tu računati na "prišipetlju" oličenu u SPS-u koja je "socijalistička" u neoliberalnom kapitalizmu taman koliko beli medvedi u Sahari.

Te dve političke opcije, na predstojećim izborima, mogu da računaju na pobedu. Pa, da se osvrnemo na njihove ciljne grupe.

"Srbija protiv nasilja", koju predvode Miroslav Aleksić i Marinika Tepić ispred grupacije opozicionih stranaka, krenula je silovito u političku borbu odmah nakon jezivih i bezumnih zločina u "Ribnikaru" i okolini Mladenovca. Stotine hiljada ljudi je mesecima uporno šetalo gradovima Srbije u znak protesta protiv svake vrste nasilja u Srbiji koje je danas postalo, maltene, svakodnevica, a na čelu tih protesta bila je, upravo, grupacija stranaka ozvaničena kao "Srbija protiv nasilja" koju predvode Miroslav Aleksić i Marinika Tepić.

Bilo bi pretenciozno doneti zaključak da su ti ljudi, svi do jednog, bili intelektualci i kulturni radnici. No, ova politička grupacija očekuje da, upravo, svi obrazovani ljudi, počev od onih sa završenom srednjom školom, pa sve do akademika, budu njihovi glasači.

Snažan, očekuje se da bude presudan, faktor u oblikovanju glasačkog tela ove političke grupacije, jeste inicijativa grupe najistaknutijih intelektualaca, priznatih i dostojanstvenih poslenika kulture, koji su u javnost izašli svojim tekstom ProGlasa.

Taj tekst je bravurozno osmišljen tako da nijedan samosvesni glasač, dakle, pri zdravoj pameti, bilo kojoj stranci da pripada, ne može da bilo šta prigovori svemu napisanom u ProGlasu.

To sve jasno govori da se politička grupacija "Srbija protiv nasilja" obraća svojoj ciljnoj grupi oličenoj u obrazovanim ljudima sa najmanje završenom srednjom školom. Preciznije, obraća se poniženom i obespravljenom srednjem društvenom

sloju.

Aleksandar Vučić FOTO: ATAImages

"Srbija ne sme da stane" na čelu sa Aleksandrom Vučićem, ima svoju ciljnu grupu koja je i do danas SNS-u donosila pobedu. Ko su ti ljudi? Kakav je njihov socijalni profil?

To su ljudi kojima nikada i ni jednom režimu nije bilo bolje kao što je i danas. Naprosto, njihov život i životne okolnosti su bile i ostale takve da se svodi na stalnu borbu za puko preživljavanje. Oni za bolje i ne znaju. Siromaštvo im je "prirodno" stanje. Navikli su!

Setite se one tri leskovačke penzionerke kako čekaju da vide Vučića, a sve tri imaju penzije po 20.000 dinara. Nije im kriv Vučić, već, država, kako rekoše.

A, najčistija paradigma glasača za SNS i Vučića očitovala se, pre neki dan, u izjavi one građanke sa juga Srbije čija je penzija 17.000 dinara. Ponosni je član SNS-a, kaže.

"Živi mi se, eto! Sa životom ovim prokletim!" Tom izjavom ova žena je odslikala paradigmu najmanje milion glasača SNS-a. Kada tom broju dodamo još jedan milion onih koji svojim glasom obezbeđuju sebi posao za preživljavanje, eto dva miliona obezbeđenih glasova. Plus...!?

Onaj, pomenuti, prvi milion mogao bi da se slikovito opiše kroz stih: ″Siroma′ sam, siroma′ sam al′ volim da živim″, od penzije do penzije Vučiću se divim!

E, pa, srećni nam bili izbori!

Živan Haravan

07. 12. 2023. 05:39 | 4

Kome će 18. decembra svanuti mrak?

Kada je Miloš Obrenović dobio odgovor da se narod buni, naredio je: "Steži!", a kada je, drugom prilikom, dobio odgovor da se narod ućutao, naredio je: "Popuštaj!"

Kod nas se, nekoliko dana pred izbore, dešava nešto potpuno suprotno. I pored maksimalno moguće angažovanosti, u datim neregularnim uslovima, opozicija radi sve što je u njenoj moći da pridobije glasove za pobedu na izborima ali, u javnosti vlada neki potmuli, zlokobni muk. Narod se
ućutao.

I sad, trebalo bi da vladajući režim, sledeći Miloševu taktiku, počne da popušta. Naprotiv, dešava se suprotno. Režim sve više i jače steže! Evo i moja malenkost oseća to u provokacijama jednog tutamutavog mlađeg kadra zaposlenog u jednom ministarstvu, a koji stanuje u mojoj zgradi. To mu je zadatak.

Mogu da zamislim šta, onda, doživljavaju i preživljavaju oni koji rizikuju svoje živote kritikujući režim češće, žustrije, argumentovano u svojim svakodnenim javnim istupanjima. Predsednik Vučić "popušta" tako što je angažovao sve moguće državne resurse ne bi li sebi i svojima osigurao pobedu. Pitam predsednika: da li je on, kao predsednik Republike Srbije, u radnom odnosu? Ko njega zamenjuje dok se on, kako kaže, kao slobodan građanin, uključuje u predizbornu kampanju svoje partije? Ko mu daje slobodne (ne)plaćane dane za vreme odsustva sa posla?

FOTO: ATA Images

Elem, bliži je 17 decembar, a 18-og decembra nekom će da svane - mrak!

Ako opozicija izgubi na koliko-toliko regularnim izborima, jasno je da će joj svanuti mrak iz koga neće moći da izađe, bar, desetak godina. Ako izbore izgubi SNS, na čelu sa Aleksandrom Vučićem, na koliko-toliko regularnim izborima, stranka i njen nosila će se pogubiti, u osvanulom mraku za sva vremena.

Da se vratim na onaj muk koji je potmulo zavladao sveopštom, predizbornom društvenom atmosferom. Taj muk, daj Bože da grešim, ne obećava ništa dobro. Pošto se vladajući režim ponaša suprotno praksi Miloša Obrenovića, dakle, nelogično, teško, baš, teško je zamisliti da će SNS civilizovano, dostojanstveno i u miru priznati poraz i predati vlast pobedniku izbora. **Oni su se poistovetili sa državom i svi ostali koji bi da preuzmu vlast, koliko sutra bi, kao "izdajnici", tu državu prodali, predali, uništili...**

Oni su čuvari onoliko naše slobode koliko oni misle da nam je, sasvim, dovoljno. **Zato se valja pribojavati da nam 18-og decembra svima ne osvane - mrak!**

Živan Haravan

14. 12. 2023. 21:48 | 0

Izborna slutnja

Uskoro nas očekuje izborna, takozvana, ćutnja. No, kao nikada do sad, ova izborna ćutnja pretvorila se u izbornu slutnju. Kakvi će nam biti ovi izbori? Hoće li biti krađe izbornih rezultata? Kako će reagovati građani ako se pojave očigledni dokazi kupovine i raznih marifetluka pre, u toku i nakon glasanja?

Kako će reagovati vlast ako izgubi izbore ili opozicija ako ih izgubi? Kako će reagovati obe strane ako pobede? Ko će sa kim biti prinuđen da pravi koaliciju ne bi li, sutra, formirao Vladu?
Sve su to pitanja daleka od lagodne izborne ćutnje koja je, u našoj stvorenoj predizbornoj društvenoj atmosferi, transponovana u – izbornu slutnju.

Kod nas je pitanje vlasti – pitanje moći, a ne pitanje odgovornosti. To nam je belodano pokazala ova (do)sadašnja vlast SNS-a u mnogobrojnim slučajevima. Naprosto, u njihovim redovima su sve sami bezgrešnici.

Jer, da imaju grešnike o zakone i državu, valjda bi reagovala Republička javna tužiteljka Zagorka Dolovac. Pošto ona "nit' zbori nit' romori", to bi značilo da su svi pripadnici (do)sadašnje vlasti daleko od bilo koje kriminalne aktivnosti kako, neke od njih, "bezdušno" proziva opozicija.

Zagorka Dolovac FOTO: ATAImages

Biće da Zagorka Dolovac vlast, koja joj je poverena, doživljava kao sopstvenu, neograničenu, neobuzdanu moć, a ne kao veliku društvenu odgovornost.

A, njen osećaj moći, bez trunke odgovornosti svih koji su se smestili pod skute Aleksandra Vučića, nikada nije bila dovedena u pitanje kao što je to slučaj pred predstojeće izbore.

Kako mogu, sutra, sebe da zamisle policajci koji su privodili i maltretirali svoju koleginicu samo zato što je obelodanila narodnoj poslanici da je kum Aleksandra Vučića bio drogiran i pijan i takav, u svom skupocenom "meklarenu" napravio saobraćajni udes bez ikakvih posledica po njega?

Zato, mnogi, **počev od sitnih poltrona i poslušnika, pa do najkrupnijih grešnika, lažno uvereni da ih narod baš takve voli, pevaće u sebi i u zebnji, u toku izborne slutnje: "Slutim da me ne voliš"**.

Živan Haravan

22. 12. 2023. 07:00 | 35

Dr Nestorović je produkt klimatskih promena

To što je dr Branimir Nestorović, sa svojim sledbenicima, prešao cenzus na ovim, nazovi, izborima lako je objašnjivo. Jednostavno! Predsednik Vučić je, prosto, zahvatio kutlačom u SNS kazan i naredio svojoj ekipi da mu daju 10 hiljada potpisa i 4-5 posto "glasova".

Ono što je neobjašnjivo jeste činjenica da je ovaj opskurni lik uspeo da se, suprotno zdravom razumu, etablira kao guru na javnoj medijskoj sceni i, ako je verovati podacima, privuče 180 hiljada svojih sledbenika?!

Imajući u vidu sva njegova javna "mudrovanja", naklapanja, smešna "promišljanja" o svemu i svačemu, (ne)svesno se promovišući kao državni klovn, nameće se logično pitanje kako je moguće da je taj i takav čovek uopšte mogao da stekne simpatije ne malog broja ljudi i da sa njima formira svoj politički "Pokret"?!

Na taj sholastički pokret i nastanak njegovog gurua nije moguće dati odgovor čiji bi izvor bio iz sfere aktuelne pameti i zdravog razuma.

Zato, **sledeći "ideologiju" dr Nestorovića neodoljivo se nameće odgovor da su on i njegovi sledbenici posledica i produkt - klimatskih promena**!

Aleksandar Vučić i Branimir Nestorović FOTO: ATAImages

Pogledajte njegovu izjavu da on neće u koaliciju sa onima, kako reče, "koji ne vole Srbiju"! E, sad, svi mi koji smo verovali da svoju državu Srbiju volimo kako samo majka može da se voli, treba da se preispitamo. Da li se Srbija voli onako kako je "voli" Nestorović? Ako je dokaz ljubavi prema svojoj majci-otadžbini Srbiji to, da bez trunke, bar, rezerve sumnje u krađu izbornih glasova, priznamo rezultate ovih izbora, onda to znači da nismo svi podlegli uticaju klimatskih promena. Bar, do sada, dobro se držimo! A, dokle ćemo tako? Sve dotle dok budemo osećali i nosili Srbiju u svojim srcima.

Onda, kada bi naša ljubav, odanost i želja da nam Srbija bude pravno uređena država bez korupcije, kriminala, nasilja, nepotizma, sa jednakim šansama za sve, posebno, mlade ljude..., dakle, kada bi takva naša ljubav prema Srbiji, pod uticajem nestorovićizma bila transformisana, svi bismo je tada - ludački voleli.

Ludnice bi se zatvorile kao zdravstveno-tehnološki višak.

Živan Haravan

01. 01. 2024. 08:00 | 5

Zamke bolesnog uma

I u svetu, a posebno kod nas, bila je 2023. godina koju bi trebalo, što pre, zaboraviti. Trebalo bi. Ali, pamtićemo je, zauvek, kao godinu izrazite vladavine i dominacije bolesnih umova.

Zato, zdrava pamet je, kao nikada do sada, prinuđena da "uđe u ring" u borbi protiv bolesnog uma.

Da se osvrnemo samo na domaći teren i samo na par, od mnogih, zamki bolesnog uma.

Izjave pojedinih neobuzdanih i beskrupuloznih pojedinaca, koji obilato krstare našim javnim prostorom, bačena su rukavica zdravom razumu. Jedan umno bolestan patriota je javno "podržao" štrajk glađu naše političarke zbog izborne krađe, cinično i sladostrasno joj poželevši da izdrži - do kraja! I nije jedini!

FOTO: Društvene mreže

Naravno, tu bačenu rukavicu zdrav um, sa indignacijom, odbija. U protivnom, to bi značilo da zdrav um treba da javno poželi smrt bilo kom pojedincu, uključujući i bolesnog patriotu. Ne, zdrav um samo traži i čeka da proradi pravna država i da svako odgovara za svoje izjave i postupke.

A, jedan drugi seiz i ljigavac, takođe bolesnog uma, nedavno reče da je maloletni monstrum-ubica "vaše dete", aludirajući da taj monstrum potiče iz onog

društvenog sloja koji je ustao u odbranu svojih, ukradenih izbornih glasova. To je, samo, još jedna zamka bolesnog uma koji provocira da zdrav um odgovori kako je onaj monstrum iz okoline Mladenovca - njihovo dete. Podmukla i jadna provokacija!

Ne! Monstrumi nisu "privilegija" niti jednog društvenog sloja niti su to pojedinci bolesnog uma. I jednih i drugih ima, na užas, sve češće i više u svakom društvenom sloju, u svakom narodu i državi.

Jedino "oružje" kome teži zdrav um je - zdrava država i zdravo društvo. Samo uz pomoć zdrave države, u kojoj besprekorno funkcionišu institucije sistema, moguće je onemogućiti svaku zamku bolesnog uma.

Živan Haravan

09. 01. 2024. 10:03 | 3

Kako sam jeftino prokockao jedno drugarstvo

Ova, moja, ispovest jeste lični čin i kao takva ne bi joj bilo mesta na ovom, cenjenom, portalu. No, cilj mi je da pošaljem poruku i nauk svima koji se bave politikom da nikada, zarad "političkih ubeđenja", ne prekidaju, dovedu u pitanje i izdaju stečena drugarstva i prijateljstva.

Ja, svoju otvorenu ranu, nosim na duši, evo, preko 30 godina. Tog coveka i mene je spojila muzika. On je bio član jednog orkestra na "Mašincu", a ja vokalni solista. Po svom habitusu nije bio "čovek iz mase": uljudan, prefinjenih manira, visoko obrazovan, iz ugledne porodice... Njegov rođeni brat bio je, već, slavno muzičko ime širom Jugoslavije, rođen u istom gradu gde i moja malenkost.

Naše supruge, imenjakinje, družile su se u auli "Mašinca" dok smo mi bili u poslu na bini, a njihov sin i moj mlađi sin će se roditi istog datuma.

On će, kasnije, od novinara-početnika, jednog od urednika "Beogradske hronike" RTS-a, urednika TV-Dnevnika, Glavnog urednika "Duge", postati novinarski bard srpskog novinarstva. Kruna njegove karijere bilo je mesto ambasadora SR Jugoslavije u Austriji. Njegova supruga je, kao primarius dr oftamologije postala svetski priznat i poznat stručnjak.

FOTO: Prinskrin

E, sad, kada je bio urednik "Beogradske hronike", čuli smo se, i on mi je ponudio šansu da se oprobam u TV-novinarstvu. Naravno, prihvatio sam i nisam obrukao ni njega ni sebe sa svih svojih 50-60 autorskih-antologijskih mini-dokumentaraca.

Tada je krenulo i naše druženje. Obojica smo voleli pecanje. Toliko, da smo znali da u tri sata po ponoći odemo preko Pančevačkog mosta i uz tepsiju vrućeg bureka dočekamo jutro na obali nekog kanala ili rukavca Dunava. Nezaboravno!

U pecaroškom šaputanju pričali smo na razne teme. Tek, jednom prilikom, on mi je nešto poverio iz oblasti posla koji mu je bio poveren. Nisam bio saglasan sa tim ali, na kraj pameti mi nije bilo da mu to kažem, protivurečim i dovedem ga u neprijatnu situaciju.
I, tako, dođe 1990 godina. Prvi, posleratni, višestranački izbori. Ja sam osnovao svoju političku stranku. Novinari su počeli da me saletaju. Načisto sam se pogubio u nekakvom epifaničnom stanju i uverenju da ću "promeniti svet". Budala! Kako bi to rekao Zoran Kesić.

U jednom podugačkom intervjuu, ne pomenuvši bilo čije ime, rekao sam ono što sam se ustručavao da kažem svom drugu na pecanju. Bilo je očigledno da se ta moja izjava odnosila na njega!

f

Naravno, on me je tiho otpisao, a na jednom prijemu u Sava centru njegova poštovana i cenjena supruga nam je prišla, pružila ruku mojoj supruzi, a meni,

naravno ne, obrativši mi se rečima: "Ljuta sam na tebe!"

Nakon više od 30 godina nošenja tog balasta u duši došao sam do broja njegovog mobilnog telefona. Smogao sam snage da ga nazovem. Bio sam siguran da će prekinuti vezu čim mu se budem predstavio. Kada sam mu rekao svoje ime šeretski se "setio": "Kako da ne znam: vokalni solista na "Mašincu".

Posebno sam bio počastvovan kada mi je rekao da čita moje kolumne na ovom portalu i predložio da se vidimo negde na piću! Avaj! Dodao je da to zavisi od njegove supruge, koja mi, očigledno onu moju brljotinu nikada nije zaboravila i oprostila!

Meni najdraža čestitka u životu, stigla mi je od njega za ovu Novu godinu, na koju sam najsrdačnije uzvratio.

Ih, gde si bila prethodnih aprila, dok sam još bio svežiji?

FOTO: Prinskrin

Ali, od našeg susreta i ponovnog uspostavljanja bliskog drugarstva i prijateljstva, očigledno, NEMA NIŠTA! Negovoj cenjenoj supruzi ništa ne zameram!

Zato, političari – pamet u glavu! Ni jedna "ideologija" ili ideologija nisu vredne i jednog jedinog drugarstva i prijateljstva!

Živan Haravan

13. 01. 2024. 14:23 | 2

Da se ispozdravljamo

Probudimo se ujutru, pod uslovom da u toku noći nije, već, počelo, i dan počinjemo pregledom stanja na kugli zemaljskoj. A, na joj, sve više usijanih ringli na sedmicu, osmicu, devetku...?!

Svi naši životni planovi, na kraći ili duži rok, više ne zavise od naše životne energije, ambicije, želje, naše zaljubljenosti u život kakav god na da nam je. Direktno zavise od tamo nekih koji će ili uključiti neku od ringli na desetku, ili će je, privremeno, smanjiti na sedmicu što je manje verovatno.

Planeta Zemlja se usijala i sve je bliža tački topljenja! Klimatske promene postaju zanemarljiva opasnost po naš opstanak koliko nam nestanak u patnji i užasu preti od nama, tamo nekih dalekih ljudi kojima su geopolitika, strateški i globalni interesi(?), usađena mržnja jednih prema drugima, pomutili razum do te mere da se suočavamo sa realno mogućim paklom nestajanja svega živog.

FOTO: Prinskrin

A, uključene i usijane ringle niču kao pečurke posle kiše i svaka ima svoje ime: Bliski istok, Tajvan, Balkan, Evropa, Ukrajina, Juzna Amerika, Azija... Naoko, daleko jedna od drugih ali, svakog časa jedna od njih može da "kuršlusira" i izazove požar na svim ostalim ringlama, a da "šporet" "marke" planeta Zemlja nestane u plamenu

bezumlja!

Malo, malo, pa, neki zvaničnik zapreti da ako "oni" urade "ono", doći će do nuklearnog rata!

Dođe čoveku da im poruči: "Ma, dajte, već, jednom počnite taj svetski rat da nam "svane" neki bolji Svet! Dosta nam je više ovakvog života na kredit koji otplaćujemo sa previsokom kamatom!"

Ako je za razum prekasno, a sve govori da je tako, dajte da se, bar, pred kraj, ispozdravljamo sa svojim bližnjima!

Živan Haravan

21. 01. 2024. 11:25 | 5

Tužna sudbina Sneška Belića

Postoji li modus vivendi da se predsednik Vučić i srpska opozicija nađu, negde, na sredini? Da se spuste strasti. Evo, za početak, imam predlog. Pošto predsednik Vučić tvrdi, i ovde i u Davosu, da su protekli izbori u Srbiji bili "nikad čistiji", a opozicija kaže, suprotno, da nikad nisu bili prljaviji, obe strane, pritom, misle na krađu glasova, predlažem da se nađe srednja kvalifikacija: niti su bili najčistiji niti je krađa bila enormna. Bilo je - kraduckanja!

A, obe strane će se složiti da je svako kraduckanje protivzakonito i da je dovoljan samo jedan kraduckani glas, pa da se izbori ponište. A, bio je, zna to Vučić, bar taj jedan. Osim ako SNS nije, kako rekoh u jednom komentaru, već ovladao praktičnom primenom kvantne fizike i mehanike da jedan čovek bude, istovremeno, na dva udaljena mesta. U tom slučaju otpada ona optužba o nekakvim fantomskim biračima o kojima govori opozicija.

To su bili, znači, stvarni birači. Ali, bilo ih je, bar, nekoliko koji nisu bili teleprontovani, a glasali su sa adrese trafo-stanice kao mestom njihovog stanovanja.

Zato, predsednik Vučić, uvek usmeren ka privrženosti poznaniju prava, poštenju i usmerenosti da se sve izvede na čistac, nema potrebe da kraduckanje toleriše. Tim pre, što je SNS granitna stranka i da će i posle poništenih izbora dobiti još više glasova. Jedina prepreka da se njegovoj volji i odluci za poništavanje izbora ne suprotstavi dr Nestorović kao slobodomisleći, samosvojni, nedopečeni političar. Onda, od poništavanja izbora, nema ništa!

FOTO: Printscreen

A, može biti da se Vučić, čak, i njega niti boji, niti ga uvažava!

Videli smo svi da je predsednik Vučić usred Davosa napravio krasnog Sneška Belića. Zlobnici će se setiti one Marksove da čovek može da se vrati u detinjstvo samo ako podetinji.

Sneško iz Davosa je toliko lep i stvaran ali, šteta, čim ogreje sunce – on će se istopiti i kao da ga nije bilo.

To isto važi i za sve Sneške Beliće koje je predsednik Vučić napravio, udahnuo im život i instalirao ih u udobne fotelje Narodne skupštine, javnim ustanovama, opštinama..., koji, za sada, uživaju u debeloj hladovini!

Ali, čim bude granulo prvo prolećno sunce...?!

Živan Haravan

01. 02. 2024. 06:53 | 7

Mi, glas stomaka

Kada se, često, javno upotrebi floskula da danas mnogi ljudi žive "na rubu egzistencije", to je, zapravo, eufemizam za - glad.

Malobrojni, u odnosu na ukupan broj stanovnika Srbije, žive rasterećeni svakodnevnih briga za goli opstanak. U taj, manji broj stanovnika spada, u sklopu nekih životnih okolnosti, i moja malenkost. Ruku na srce, taj solidan životni standard mi već više od 20 godina obezbeđuje država Srbija. Ali, kako reče gospodin Bjelogrlić, to što živim solidno ne daje mi za pravo da ne sagledam širu društvenu realnost i ukažem na sve ono što u državi "ne štima".

Zato, ne mogu da se opustim i uživam u nečemu što se obećava da će se ostvariti tamo neke 2027 godine. "Ne lipši magare do zelene trave." To je još "samo" 3 godine, a danas se ogroman broj građana redovno brine kako i od čega da skrpi sredstva da preživi još "samo" 3 dana do sledeće plate ili penzije.

A, plate i penzije su toliko male da treba imati mađionicarske veštine, pa, gladan premostiti tih 30 dana, a prethodno poisplaćivati sve dažbine! To što su letovališta i zimovališta puna ne daje za pravo vlastima da likuju i "dokazuju" kako nam je standard u "zlatnom dobu", jer, kako rekoh, reč je o daleko manjem broju sitih u odnosu na broj gladnih u Srbiji.

Živeti "na rubu egzistencije" znači biti konstantno gladan, pre svega, redovne i pristojne ishrane, a da ne govorimo o gladi i potrebi za kulturnim sadržajima života! A, gde je granica i kako se ona određuje između ljudi koji žive "na rubu egzistencije" i onih koji žive ispod tog ruba? Ima li ih? Ima, nažalost! I sve ih je više! A, to je, već, - glad!

FOTO: Shutterstock

Zato, da sam u mlađim godinama, osnovao bih političku stranku koja bi se zvala: "Mi, glas stomaka"!

Garantujem, ne samo bedan prelazak cenzusa, već da bi ta stranka dobila apsolutnu većinu u parlamentu!

Njeno predizborno postojanje i delovanje vlast bi morala da toleriše i da se okane krađe glasova i drugih marifetluka, sve rukovodeći se onom narodnom: "Bolje milom, nego silom!"

Bila bi to prva stranka u svetu koja bi se, od prvog dana, srčano borila na stvaranju uslova za sopstveno gašenje!

Živan Haravan

04. 02. 2024. 13:16 | 9

Vratite Zimonjića!

Bio sam, baš, iznenađen kada je 2020. godine Viktor Troicki, nenadano, izabran za selektora naše teniske reprezentacije i tako zamenio dotadašnjeg selektora Nenada Zimonjića.

Teniska karijera Zimonjića kao vrhunskog dubl igrača je i tada i zauvek bila i ostala impozantna. I ne bih o tome, jer, ko ne zna podatke o jednom i drugom, može da ih nađe na internetu.

Ono što je, čini se, promaklo mnogima to je da je Zimonjić, kao 10 godina stariji od Troickog, za sve vreme bavljenja tenisom, po svom gospodskom držanju, otmenim-kulturnim odnosom prema svima, bio srpska verzija velikog šampiona Rodžera Federera!

Zašto je takav čovek zamenjen, možda smenjen, i na njegovo mesto postavljen moj mlađani dorćolac Viktor Troicki?

Viktor Troicki

Može li neko da veruje da je Troicki u stanju da daje savete jednom Novaku Đokoviću? Biće da je bliže logici i pameti da je Zimonjić u stanju da izabere prave igrače za neki "okršaj", da im pruži adekvatne savete, da deluje autoritetom, pa, i da Novaku ukaže na, eventualne, greške u igri.

Viktor je, u odnosu na godine, životno i sportsko iskustvo Zimonjića, bio i ostao "dorćolsko mangupče" koga igrači, sve i da hoće, ne mogu da dožive kao autoritet.

I, evo, šta nam se desilo! Potpuni debakl u Kraljevu protiv Slovačke reprezentacije u Dejvis kupu!?

Ne kažem da bilo ko, pa, i Zimonjić moze, preko noći, da dovede stvari u red. Ali, to je čovek u zrelim godinama koji bi u nastalom problemu u selekciji i igri naših tenisera, sigurno, u dogledno vreme, vratio naš reprezentativni tenis u pravu formu i na visoko mesto koje zaslužuje i koje mu pripada.

Nenad Zimonjić Foto: Starsport

Pod uslovom da nisu u pitanju neke zakulisne igre kao uzrok smene Zimonjića i pod uslovom da on, posle svega, prihvati mesto selektora naše teniske reprezentacije, apelujem nadležnima: Vratite Zimonjića!

Živan Haravan

23. 02. 2024. 06:10 | 14

Tri opšta mesta

Nema sumnje, očigledno je, da je borba naše opozicije protiv SNS-ove vlasti odavno, već, neravnopravna borba. Prisustvujemo farsi oko Nestorovića i njegove, tobož, posvađane ekipe i prenemaganja hoće-neće u beogradsku vlast. A, ta ekipa je, zapravo, drastičan primer ogromne moći medija, kako onih režimskih sa nacionalnom frekfencijom tako i onih pokrivenih poltronskom "frekfencijom" prema vlasti.

Da ti, takvi, mediji nisu širokogrudo i sa smišljenim ciljem stvarali Nestorovića, a on svoju ekipu, njegov tzv. "Pokret" bi dobio onoliko glasova koliko bi moglo da stane u jednu kutiju cipela.

E, sad, zamislite koliko bi glasova mogla da dobije opozicija i na republičkim i na gradskim izborima da je bila prisutna u javnosti onoliko koliko je bio (sve)prisutam Nestorović. Još i da su, pritom, izbori bili regularni, danas bi SNS bio ispričana priča. U datim uslovima opozicija se bori kako zna i ume i svaka im čast na tome. Ali, mogu da se zapaze, u toj borbi, i neka opšta mesta koja najširem biračkom telu ili ne znače ništa, ili ne mnogo, ili ne razumeju poruke opozicije.

FOTO: ATAImages

Zardžimo se na samo tri opšta mesta:

BOLJI ŽIVOT

Na svojim mitinzima i u drugim javnim istupanjima opozicija često govori kako se bori da sutra građani imaju - bolji život.

Šta to može i treba da znači "običnom" građaninu koji živi svoj život sa kojim nije zadovoljan? Kako će sutrašnja vlast da mu obezbedi bolji život? Ako izuzmemo da se, u širem smislu, boljim životom podrazumeva pravno funkcionala država sa nezavisnim pravosudnim sistemom i efikasnim radom svih ostalih institucija, sve to najširem glasačkom telu ne znači, gotovo, ništa. Jer, ne vidi kako bi sve to uticalo na njegov - bolji život.

Ali, ako bi opozicija, prvo, objasnila značenje nekih pojava i šta bi usledilo njihovom eliminacijom, bilo bi mnogima jasno kako bi, tada, njihov život - mogao da bude bolji. Evo, na primer, termin - korupcija. Mnogi, baš, mnogi ne znaju značenje tog termina. I kada bi se javno objasnilo kako i na koji način korupcija može da utiče i na njihov životni standard, stvorili bi se uslovi za pridobijanje značajnog broja birača. Objektivno govoreći, bolji sutrašnji život je više u moći bogatih pojedinaca, grupa, korporacija.., kojima je radna snaga "potrošni materijal", a zgrtanje novca primarni cilj.

FOTO: ATAImages

Opozicija bi trebalo da obeća i objasni najširem glasačkom telu kojim će i kakvim merama, u sferi socijalne politike, da obezbedi uslove za - bolji život.

DA SE VRATI LJUDIMA OSMEH

Nije poznato da postoji i jedna država na svetu u kojoj građani imaju - osmeh na licu. Unutrašnje zadovoljstvo jednog Danca, stambeno, materijalno, porodično sređenim životom, on ne pokazuje - osmehom na licu. Nikada ni u Srbiji nije bilo niti vreme niti uobičajeno da im se vidi - osmeh na licu. Zato, tu nema šta da se vrati.

Pre će biti da se najširem glasačkom telu treba obratiti obećanjem da će ih nova vlast lišiti svakodnevnih briga za goli opstanak. Da će sve učiniti da im se vrati volja za životom, da se raduju svom životu, životu svojih bližnjih.

Da će svi državni organi biti maksimalno angažovani za prevenciju, oštre kazne počev od kriminala, pa, do, maltene, svakodnevnih ubistava, posebno, ubistava žena.

OD VRATA DO VRATA

Često je moglo da se čuje kako opozicija, suočena sa zatvorenim i nečasnim medijima, tražeći izlaz iz te nemoguće pozicije, govori kako im ništa drugo ne preostaje nego da idu od vrata do vrata. Pre će biti da to govore iz očaja nego iz stvarne namere da to i učine.

FOTO: Prinskrin

Naivno bi bilo verovati da bi takvom akcijom bilo šta dobili i promenili. Čista je logika da bi došavši na vrata pristalica opozicije bili primljeni srdačno, a da ne bi naišli na dobrodošlicu kod članova ili simpatizera Vučića i SNS-a.

Bilo bi to čisto gubljenje dragocenog vremena. Zato, preostaje samo borba za oslobađanje od jarma svih medija, za čiste i pravične izborne preduslove i uslove.

To jeste vraški težak i dug put ali, krenulo se.
Povratka nema!

Živan Haravan

28. 02. 2024. 07:00 | 20

Ana Brnabić - rodonačelnik poltronkratije

Rekoh, u svom komentaru kolumne Gospodina Čolića, da je Ana Brnabić lider novog, a našeg, sistema vladavine zasnovanog na poltronstvu koji se može nazvati - poltronkratija. I, vidi stvarno! U nameri da budem duhovit uistinu sam otkrio čvrst temelj svake stabilokratije, jer, bez čvrstog temelja zasnovanog na poltronstvu ne bi bila moguća ni stabilokratija.

Dakle, poltronokratija je majka stabilokratije. Postoji ona narodna poslovica koja kaže: "Umiljato jagnje, dve majke muze". Nepoznati autor ove mudre izreke imao je najčistije namere kada ju je stvorio. Budi dobar čovek, pošten, drži do svoje časti, voli ljude, ne želi nikome zlo i videćeš da će ti se to dobrim vratiti - poruka je nepoznatog, čestitog čoveka iz naroda.

Ali, surovi mlin koji se zove "život", a preziva "vreme", melje sve pred sobom: i ono što ne valja i ono što valja. U poslednjim decenijama taj mlin koji je ili u kvaru ili šta li mu je već, sve više melje ono što valja, a "preskače" i ostavlja ono što je nekada davno bilo škart.

Moralne vrednosti kojih se neki, još uvek, čvrsto drže, "k'o pijan plota" ne donose im nikakvu dobit i prosperitet u karijeri i materijalnom blagostanju. Deca se tome uče od svojih roditelja koji su tu "caku" shvatili na ličnom primeru u školi, prilikom zaposlenja... Oni donose sitne poklone vaspitačici u obdaništu ili u školi sve da bi im dete bilo "posebno" paženo, da bi bilo "Vukovac" ili čine sve drugo što treba da im dete "prođe dobro kroz život".

Poklon mito FOTO: Shutterstock

Neka deca to shvate i nauče "na pravi način" i to, kasnije, bivaju pioniri poltronstva u toku odrastanja, školovanja, "studiranja", mahom, na privatnim fakultetima. **Oni, u najvećoj meri, koji su naučili da je ključ "uspeha" u ulizivanju** - poltronisanju prema onima koji im mogu biti od pomoći u životu, bez ikakve ideološke osnove, učlanjuju se u, trenutno, vladajuću političku stranku. I bivaju istaknuti poltroni - ulizice svakom, pa, ma ko to bio, ko im u internoj političkoj hijerarhiji, može biti od koristi.

Svi takvi, a mnogoih je, čine neformalni sistem poltronkratije kao čvrst temelj tzv. stabilokratije, a koja je, pak, čvrst temelj autokratije.

Poltroni svih zemalja - razjedinite se! Za ime Boga!

Živan Haravan

07. 03. 2024. 05:37 | 7

Narodni pokret za državu Beograd

Kako ono beše? Ima li Srbija predsednika države? Naravno da ima. Ima li Vladu, vojsku, resorna ministarstva? Naravno da ih ima. Pa, gde se, onda, denula pamet i zdrava logika?

Zar su se **vladajuća stranka i njene prišipetlje toliko uplašile pred beogradske izbore** da su državu Srbiju sveli na Beograd?!

Kako drugačije razumeti da su se "patriotski" pokliči o Kosovu i Metohiji, izdaji, stranim plaćenicima, golom opstanku države... sveli na Beograd i paničan strah svih profesionalnih "patriota" da će pobedom "drugih" na beogradskim izborima Srbija da ode, direktno, u propast?!

Znači, Beograd brani Srbiju! Što će reći da je spas Srbije jedino moguć ako na beogradskim izborima pobedi SNS sa svojim trabantima. Ako me sećanje služi, u Turskoj je neprikosnoveni vladar Erdogan izgubio izbore i u Ankari i u Istanbulu, a Turska država je ostala i opstala.

Ovde je opstanak države Srbije jedino moguć ako svi građani Beograda pređu u Narodni pokret(?!). I tako "nedvosmisleno" dokažu da su istinske patriote!?

Vala, ako je za vajdu, dosta je, bre, više sa tim jeftinim provokacijama, podelama i podvalama!

Evo, NAJOZBILJNIJE, javno pozivam i zahtevam od bilo koje vlasti da me, bez obzira na moje godine ili bilo koje druge okolnosti, pozove i postavi u prve borbene redove ako bi, ne dao Bog, bilo ko nasrnuo-napao Srbiju! To osećam kao svoju građansku čast i obavezu.

Pritom, **ne pada mi napamet da se priključujem bilo kom "Narodnom pokretu za državu Srbiju"**, što je, ništa drugo, do providna floskula i zamka za "široke narodne mase". Bezobrazna i bestidna!

Ana Brnabić, Aleksandar Šapić i Vladimir Orlić FOTO: ATA Images

Nešto mi govori da bi razni Bakareci, Rističevići, Bulatovići..., a takvih je ili će ih još više biti – prepun najavljeni Narodni pokret, koji bi, u bilo kojoj nevolji, učinili sve da sačuvaju nezasluženo stečeno bogatsvo.

No, vratimo se Beogradu i njegovim žiteljima. Beograđanima ne pada napamet da na predstojećim izborima pobede ne bi li "preuzeli" Srbiju. Ta stupidna "namera" Beograđanima se podmeće, po zadatku, od strane "vrlog" nam gradonačelnika Šapića i još "vrlije" Ane Brnabić.

Može li iko, pri zdravoj pameti, da veruje kako bi sutra, njih dvoje, žrtvovali svoje nezasluženo lagodne živote i svoje bogatstvo za spas Srbije?

Beograđani, sve što traže i žele su – ravnopravni predizborni i izborni uslovi i pošteni izbori! Ako je to greh – neka im ta želja služi na čast!

Živan Haravan

28. 03. 2024. 07:00 | 3

Komšija iz podruma

Problematičan je onaj, inače, demokratski stav SNS-a i njihovog eksperta za izborno pravo Milana Stamatovića, da svaki građanin Srbije ima pravo da se prijavi na adresi koju izabere u bilo kom gradu u vreme ili pre izbora.

Zašto je problematičan? Pa, nezgodno je baš da mu stan bude u zgradi sa brojem 0 ili u trafo stanici.

Zato, postoji jednostavno rešenje koje bi bilo potpuno u skladu sa Zakonom i čija bi realizacija začepila usta svim džangrizalima koji su protiv demokratije i osnovnih ljudskih prava.

Evo tog rešenja!

Veliki broj stambenih zgrada u svim gradovima Srbije imaju legalne podrume. Svaki vlasnik stana u zgradi ujedno je i legalni vlasnik jednog podruma. Trebalo bi samo, prethodno, doneti propis da se svaki broj zgrade dopuni i brojem podruma. Primera radi: ulica ta i ta broj zgrade 43/redni broj podruma.

Na temelju tako pravno uređene adrese svaki vlasnik stana mogao bi, u skladu sa Zakonom, da ode u MUP, zajedno sa licem koje želi da bude korisnik njegovog podruma za stanovanje. Lepo ga prijavi, to lice dobije ličnu kartu, dobije glasačko pravo i sve bude čisto i daleko od mahinacija.

Izbori 2023 FOTO: ATA Images

Na isti način korisnik podruma, recimo, broj zgrade 54/P12 može da se odjavi sa navedene adrese i prijavi se tamo gde ponovo traži da ostvari svoje građansko pravo glasa.

To bi se, pravim imenom, moglo nazvati – neograničena sloboda i terminalni stadijum demokratije!

Živan Haravan

08. 04. 2024. 07:09 | 3

O sastavu naše delegacije

Ivica Dačić je oformio neku delegaciju koja će da se, u ime Srbije, suprotstavi prijemu Kosova u Savet Evrope. Posao te delegacije je vraški tezak i s obzirom na to da je Kosovo mezimče EU, teško da će ta delegacija uspeti da to spreči i promeni.

Zato, dosta je bilo diplomatije u rukavicama, diplomatskog rečnika i odmerenih reči.

Našu delegaciju treba da čine ljudi koji bi samom svojom pojavom, autoritetom i delima uspeli da očitaju lekciju EU i svim njenim savetima, komisijama... i tako spreče prijem Kosova u Savet Evrope.

FOTO: YouTube/MUPRepublikeSrbijeRS

U sastavu naše delegacije bi morali da budu: **Aleksandar Vulin, Milenko Jovanov, Nataša Jovanović i Marjan Rističević.**

Aleksandar Vulin ne bi trebalo nijednu reč da kaže. Što bi bilo bolje po nas. Dovoljno bi bilo da se tamo samo pojavi zračeći svojim autoritetom, pojavom i krajnje ozbiljnim, takoreći, pretećim pogledom i držanjem. Na reveru bi imao značku sa likom Če Gevare.

Milenko Jovanov bi, svojim umilnim hiperzvučnim glasom, pripretio svim delegatima u EU i svim članovima njenih komisija i organa, da mi imamo podatke o svakom od njih.

Milenko Jovanov FOTO: RTS/printscreen

Naveo bi samo jedan primer koji svedoči o našoj, nedvosmislenoj, proevropskoj orijentaciji.

"Evo, naša premijerka je deklarisani i ponosni pripadnik LGBT! A, prema podacima kojima raspolažemo, među vama su 90 odsto pripadnici LGBT koji to kriju. Pa, ko je tu Evropljanin? Mi ili vi?

Što se tiče prijema Srbije u EU zar ne vidite da ste nas, odavno, primili. Pa, koliko je, već, stotina hiljada naših građana ušlo u zemlje članice EU?! I, tek će ih biti. Dakle, mi smo, već, primljni samo što vi toga niste svesni!"

Nataša Jovanović bi upoznala prisutne da je jedna od omiljenih izreka u Srbiji: Srbija do Tokija. I, to nije samo gola izreka, - rekla bi.

Nataša Jovanović FOTO: Printscreen/RTS

"Čim realizujemo plan mog učitelja dr. Vojislava Šešelja da Karlovac, Karlobag, Ogulin i Viroviticu vratimo u sastav države Srbije, krenućemo dalje sve do Tokija. Da li vam je poznato da smo poodavno, već, počeli sa osvajanjem Azije? Znate li koliko hiljada Nepalaca, Indusa, Vijetnamaca, Kineza... rade u Srbiji kao vozači autobusa, kao građevinski radnici...?! Možda ću vas iznenaditi ako vam kažem da mi nismo protiv EU. Naprotiv! Jesmo, ali sa samo jednom razlikom u koracima. Mi tražimo da EU podnese zahtev Srbiji za prijem!", završila bi Nataša svoj nadahnuti govor.

FOTO: RTS/printscreen

Marjan Rističević bi, svojom impozantnom pojavom, samo stao za govornicu i pošto bi se vratio na osnovnu temu prijema Kosova u Savet Evrope, on bi, svojim rečnikom, prisutnima samo – pokazao srednji prst.

Eto, to bi bila prava slika i prilika naše vladajuće SNS i njenih probranih, mudrih kadrova koji se kunu u Kosovo i štite ga.

Živan Haravan

15. 04. 2024. 06:56 | 1

Profesija - političar

Politikologija nedri profesiju - politikologa. A, politikolog ne znači da je intelektualac tog profila istovremeno i političar. Naprosto i neverovtno je da nigde u svetu ne postoji škola ili fakultet koji je potrebno završiti i postati, po profesiji - političar.

Danas, u SNS-u svako može da se aktivno "bavi politikom" i da tako stekne zvanje obećavajuće, unosne i zavodljive profesije - političar. **I onaj što lepi stranačke plakate i onaj što fizički nasrće na političke protivnike, po zadatku svoje partije su, dakle - političari**.

U našem slučaju to je više nego očigledno. Matematičar, kondukter, keramičar, advokat, profesor, poljoprivrednik, lekar, glumac... i koje sve još ne profesije mogu da se, preko noći, transformišu u jednu, zajedničku im, profesiju - političar.

I da u parlamentu za svaki zakon ili odluku glasaju po direktivi - jednoglasno.

Dovoljno je da neko ima rođačku vezu sa nekim dobro pozicioniranim političarem u vladajućoj SNS ili samo da se učlani u nju i eto nam ga novi - političar.

SNS je eklatantan primer bućkuriša raznih profesija koje se međusobno ne podudaraju, ali spaja ih zajednički interes: večiti opstanak na vlasti.

Neophodne osobine koje pojedinac mora da ima, ako misli da napreduje u stranci na vlasti su: **biti bez skrupula, bez kičme, bez samopoštovanja, biti što je više moguće alav**, biti spreman da daš ili primiš mito, biti alergičan na istinu, pravdu, poštenje...

FOTO: ATA Images/Antonio Ahel

No, politika može i treba da bude veština mudrih, nekompromitovanih, časnih ljudi koji teže da svojim idejama postignu najšire mogući, društveni konsenzus. Podrazumeva se da bi se njihove ideje mogle nazvati humanim, dakle, ljudskim, ako se zalažu za stvarno slobodno, uređeno, pravno funkcionalno i pravedno društvo.

Srbija, na sreću, ima takve ljude. Oni su u opoziciji koja se hrabro i beskompromisno bori protiv neobuzdane vlasti SNS-a izlažući se mnogim opasnostima i neprijatnostima. Ali uvek postoji bojazan da i među njima nema onih ubačenih elemenata, po zadatku, tipa raznih Bulatovića.

Daleko bilo!

Živan Haravan

27. 04. 2024. 15:44 | 4

Glasati ili ne glasati - pitanje je sad

U ovoj, hamletovski intoniranoj, dilemi našlo se na stotine i stotine hiljada beogradskih birača i birača širom Srbije. Nikada srpska opozicija, od 1990. godine, nije bila složna i jedinstvena u smeru da se, pre svega, smeni režim, a da se potom oformi novi sastav parlamenta i svako da krene putem svoje politike.

A, nikada, kao danas, srpska opozicija nije bila bliža osvajanju vlasti kao što je bila - do juče!

I onda, vlast je učinila ono što se od nje i očekivalo. Izmislila je scenario i režiju da, nikada opasniju, opoziciju raspoluti, razjedini i da pod neravnopravnim uslovima sa prividom ravnopravnosti, raspiše lokalne izbore za 2. jun.

Jedna grupa opozicionih stranaka je prihvatila taj datum, druga nije.

Kako sada razmišlja birač koji je bio i ostao naklonjen opoziciji?

Pomisli na Mariniku Tepić, koju je smatrao i smatra heroinom srpske opozicije. On bi za nju glasao da je ona i kandidat za predsednika Srbije, za premijera, ministra policije, šefa BIA. Ali, njena stranka i ona neće na izbore 2. juna.

"E, kad na izbore neće Marinika, neću ni ja!" - kaže u sebi odlučno beogradski birač.

Onda se seti mladih ljudi poput Biljane Đorđevic, Radomira Lazovića... Oni se zalažu za izlazak na izbore.

"Kako sad da okrenem leđa toj hrabroj, prkosnoj mladosti? Zbog njih, moram da izađem na izbore!"

Sluša, gleda i saznaje da će na izbore i Sava Manojlović kao kandidat za gradonačelnika na čelu svog pokreta "Kreni-promeni".

"Pa, taj dečko i njegov taj pokret su politička nedonoščad SNS-a! Neću da nasedam na trik vlasti. Neću na izbore!"

Zorana Lutovca je oduvek cenio kao veoma kulturnog, odmerenog, ambasadorski uljudnog intelektualca. Demokratska stranka, na čijem je čelu Lutovac, izlazi na izbore.

"Ma, zbog Lutovca - izlazim na izbore!"- odlučuje u trenu birač.

Gledajući sednicu Narodne Skupštine birač čuje jednog poslanika opozicije koji poziva na izlazak na izbore.

Na to se oglašava Ana Brnabić: "Hvola! Pridružujem se vašem pozivu."

Ana Brnabić FOTO: ATA Images

"Ana Brnabić se pridružuje pozivu opozicionara?! Onda, garantovano da je u pitanju neka mutna radnja SNS-a ako se Ana pridružuje pozivu opozicionara! Daleko vam lepa kuća, sve do Male Krsne! Neću na izbore!"- zaključuje opozicioni birač.

Na kraju, sve se svodi na ono: ko pre i posle izbora ostane normalan, taj je za ludnicu.

Živan Haravan

04. 05. 2024. 05:56 | 2

Pitanja neupućenog birača

Odahnusmo! Konačno dobismo Vladu. Kako je, uopšte, država mogla da funkcioniše bez Vlade? Ali, neko je, kao čarobnim štapićem, sve vreme obavljao državne poslove i bez Vlade!? Ispada da nam Vlada nije bila ni potrebna. Sada, kada smo je dobili, nekako se lakše diše. Zahvaljujući košavi.

Ali i pored tolikog broja Vlada od 2012 godine, do danas, najširem delu građanstva nikada nije i neće biti jasno kako to Vlada radi. Preciznije, šta i kako, svakodnevno, rade ministri sa i bez portfelja.

Na ta pitanja obican čovek-birač ne zna odgovore, a valjda ima pravo da pita sve ono što ga zanima i da dobije odgovore.

Pa, evo tih pitanja:

- Da li ministri rade od kuće ili svakodnevno dolaze u svoje kabinete svojim službenim Auidijem, ličnim šoferom i telohraniteljem?

- Od čega i od koga telohranitelji štite i čuvaju svoje gazde?

FOTO: ATA Images

– Da li ministri bez porfelja dolaze, redovno, na posao ili dolaze po pozivu? Primaju li oni umanjenu platu i šta, dokoni, rade čitav bogovetni dan?

Smeju li oni da se okupe u kabinetu potpredsednika Vlade Aleksandra Vulina, koji je dokon poput njih, i da igraju fote ili tablić?

– Postoje prvi potpredsednik Vlade, zamenik predsedenika Vlade, i nekoliko potpredsednika Vlade. U slučaju da predsednik vlade, teoretski, podnese ostavku, ko će da ga menja? Da li će to biti stvar "demokratskog dogovora" ili će o tome da odluči, ako je verovati Mariniki Tepić, Andrej Vučić?

– Šta radi Aleksandar Vulin kao potpredsednik Vlade bez portfelja? Da li bi prestali da ga posećuju demoni kada bi dobio kakvo-takvo zaduženje?

– Da li je penzionerka Slavica Đukić Dejanovć postavljena na mesto ministra prosvete da, kao neuropsihijatar, bude na usluzi učiteljima i nastavnicima koji poniženi, materijalno ugroženi svakodnevno trpe torturu roditelja i njihove dece?

– Zar je pomenuta ministarka, kao "dokazani patriota i borac da nam školovani kadrovi ne odlaze u inostranstvo na rad", dozvolila svom sinu, uglednom ginekologu, da sa porodicom ode u Portugaliju? Da li to znači da ona nije zadovoljna sistemom naše zdravstvene zaštite i položajem zdravstvanih radnika, što je suprotna ocena od ocene Ane Brnabić i Šefa koji kažu da nam i zdravstveni sistem savršeno funkcioniše?

No, da više ne zamaramo vlast. Toliko, za sada. Biće vremena i za nas kada ćemo joj postavljati razna pitanja i za nju – da odgovara.

Živan Haravan

11. 05. 2024. 06:29 | 13

Galerija SNS likova: Kako bez njih na izborni plakat?

- Zamislite da se sklonim sa liste, ko bi za vas - onako, od srca, iskreno i demokratski je poručio predsednik Vučić svojim sledbenicima širom Srbije.

Ali, mada on retko greši, ovaj put je prevideo činjenicu da SNS ima čitavu galeriju, kod naroda dragih i omiljenih likova, koji bi mogli, komotno, da se nađu na izbornoj listi SNS i donesu im toliko željenu i ubedljivu pobedu na predstojećim lokalnim izborima.

Zar pored toliko slobodnih medija, pod kontrolom SNS-a, pored tolikog broja političkih mudraca-analitičara u službi SNS, toliko nestranačkih, plaćenih, uglednih novinara, toliko članova SNSa koji pokazuju neopevanu snishodljivost prema svom Vođi, nema ni jednog koji bi mogao, umesto Vičića, da se nađe na izbornom plakatu SNS-a?

Stvarno, neshvatljivo! Primera(ka) ima na pretek. Evo, samo nekih koji bi SNSu doneli sigurnu pobedu.

Ana Brnabić

Nikada nismo čuli da je Šef toliko nekog nahvalio koliko je, onomad, nahvalio, kod naroda omiljenu, Anu! A, ako je to uradio lično Šef, ne postoji bolja preporuka. Em je narod voli, em je Šef hvali!

Ana Brnabić FOTO: ATA Images

Nebojša Bakarec

Čovek čvrstog ponosa sa neverovatno dostojanstveno savitljivom kičmom. Njegova popularnost kod naroda je nemerljiva. Nema tog naručenog aplauza koji on ne bi dobio.

Dragan J. Vučićević

Poštenjačina! Za pravdu je spreman da robija osim ako mu supriga, u zadnjem momentu i bez njegovog znanja, ne uplati novčanu kaznu. Inače, zaboravlja se da je, svojevremeno, moguće, spasio život predsedniku Vučiću. Otkrio je da se u Srbiji sprema džavni udar i tako sprečio da do njega i dođe! On je nestranački opredeljen, a istina mu je velika neostvarena ljubav. I dalje je, beznadežno, zaljubljen u nju.

Milomir Marić

Takođe, nestranački opredeljen.Domaćin je. u svojim emisijama, čitave lepeze likova koji nam svima ulivaju nadu da, dok je njih, takvih, za Srbiju nema problema. Braniće je našim životima.

Inače, Marić je jedini čovek u državi koji se predsedniku Vučiću obraća sa "Ti", a

ovaj njemu sa "Vi". To nije odraz njegovog seljačkog porekla, već, dokaz njegove neustrašivosti pred vlasti. U kakvoj je vezi ta njegova neustrašivost sa sve većim stomakom, možda će se saznati, jednog dana, u knjizi "Deca ljigavizma" koju će on da napiše.

Danas je na ceni ljigavost i zato mu je mesto, sa njegovim imenom i likom, na izbornoj listi SNS.

Marjan Rističević

Ovaj poljoprivrednik je predvodnik boljeg života naših poljoprivrednika. Od kako ih on zastupa u parlamentu naša sela cvetaju u napuštenim domaćinstvima. On ima svu poljoprivrednu mehanizaciju, materijalno obezbeđen kao veleposednik i to, od srca, želi i svim ostalim poljprivrednicima u Srbiji. Malo li je?

Veliki je govornik! A, posebno je markantan i šarmantan lik i zato je neodoljiv među ženskom glasačkom populacijom. Njegova apolonska figura na izbornom plakat SNS-a donosi pobedu.

Nataša Jovanović

Nepatvorena ženska lepota! Treba misliti i na muški rod koji je sit napumpanih starleta i pevačica. Uz to, Nataša je jedan od najboljih učenika Voje Šešelja koji je, pak, učitelj predsedenika Vučića. Dakle, školska drugarica sa Vučićem. Ta činjenica i prirodna lepota je ozbiljna preporuka da se njen lik nađe na izbornoj listi SNS pred lokalne izbore.

Aleksandar Vučić FOTO: ATAImages

Ima ih još ali, ovaj kratak pregled dokazuje da Vučić nije bio u pravu kada je upitao svoje sledbenike šta bi onibez njega.

Tu su, još, Nebojša Krstić, Dragoslav Bokan, Jovana Jeremić i drugi likovi na koje je Vučić, nehotice, zaboravio u svom nadahnutom govoru, a koji bi SNS-u doneli sigurnu pobedu kada bi se našli kao nosioci njihove izborne liste na planiranim lokalnim izborima u Srbiji.

Živan Haravan

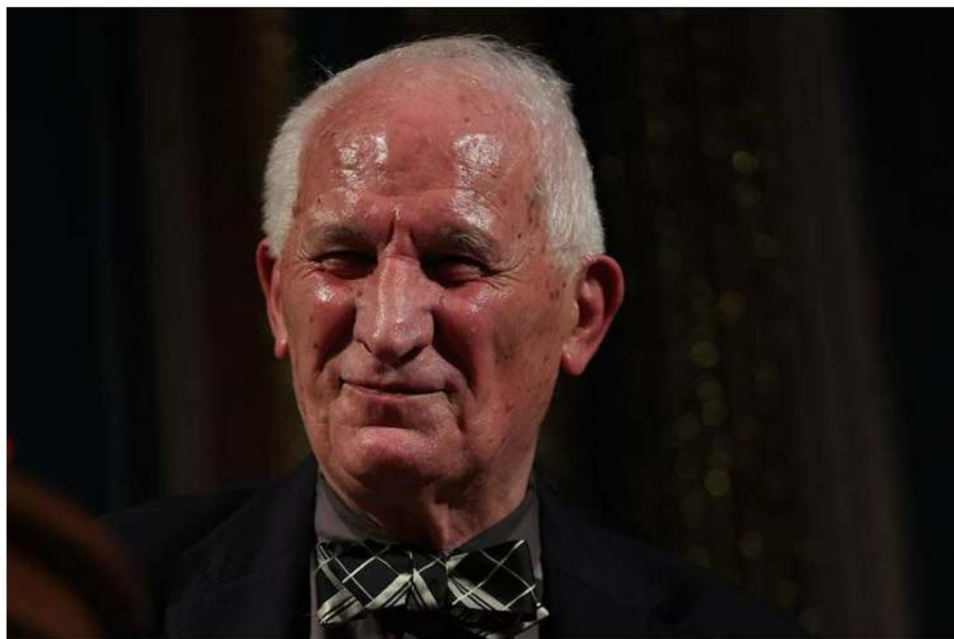
22. 05. 2024. 06:58 | 3

Ko za kim treba da žali?

Pesnik Matija Bećković je, davno, izrekao jednu, po mojoj skromnoj oceni, antologijsku misao kroz stih: "Najteže je mrtvijema što sve vide, a kazat ne mogu, il' kazuju al' mi ne čujemo".

Ova pesnička "konstatacija" je, zapravo, večno otvaranje večnog pitanja: ima li života posle smrti?

Često u čituljama možemo da vidimo poruke ožalošćenih svojim najdražim preminulim: "Neka te anđeli čuvaju" Od koga da ih čuvaju? Pa, "tamo" nema ljudi! Zato, "tamo" nema ni anđela.

Matija Bećković FOTO: ATA Images

Anđeli su dobri i plemeniti živi ljudi na Zemlji kojih je, danas, toliko malo da ljudi počinju da veruju kako oni mogu da postoje samo "tamo".

A, da je život lak i lagodan nas "srećnika" koji, još koji mesec, godinu ili godine, čekamo "svojih pet minuta",

odvajkada znamo i osećamo - da nije.

Život treba voleti i poštovati ga kao dar od Boga. Ali, toliko je zla, borbe za goli opstanak, ratnih strahota, mržnje, nepravde, nesrećnih porodica i čega lošeg već ne da je običnom čoveku život na ovoj planeti postao - kazna.

Čovekova nada u nešto bolje, čistije, pravednije počinje da se budi u želji da se "pridruži" "..mrtvijema što sve vide al' kazat ne mogu".

Davne 1997. godine jedna, tada i danas, avangardna zagrebačka muzička grupa "Prljavo kazalište", čiji su momci živeli u, kako ga nazvaše "...šugavom vremenu", ostavili su nikada prevaziđenu poruku u naslovu pesme: "Zaustavite zemlju - silazim".

Danas, kada smo svedoci da nam planeta strmoglavo srlja u provaliju, ništa drugo ne preostaje do da, beznadezno, zavapimo: Zaustavite zemlju - silazimo!

Ali, džaba! Šoferi su nam gluvi!

Živan Haravan

29. 05. 2024. 05:50 | 5

Kako su Ana i Miloš dobili svoje funkcije

Naša javnost biva upoznata ko će, posle parlamentarnih izbora, biti predsednik/ca Narodne skupštine, ko mandatar za sastav Vlade-premijer, a ko će sve biti ministri, sve to, nakon dužeg napetog iščekivanja. I onda nam se to saopšti, na opšte narodno veselje.

Ali niko se ne pita šta je sve prethodilo dok se ta stvar nije rešila. A, prethodilo je dugotrajno, mukotrpno i duboko razmišljanje Velikog Šefa.
Zato, preostaje nam da pretpostavljamo kako je sve to bilo i teklo.

Prvo, Šef je u svojim mislima video Anu Brnabić kao predsednicu Narodne skupštine. Prelomio je i pozvao ju je u svoj kabinet.

– Dobro jutro Šefe! Zvali ste me? – bogobojažljivo će Ana.

– Da, zvao sam te da ti saopštim. Odlučio sam da ti budeš predsednica novog saziva Narodne skupštine. – reče joj Šef završavajući čitanje "Informera".

– Šefe! Vi se šalite?! Pa, da li ja to sanjam?! Da ja budem tako i toliko unapređena?! Hvola Vam neizmerno! Da li sam i čime ja to zaslužila? – usplahirena je bila Ana.

Ana Brnabić FOTO: ATA Images

– Zaslužila si to kao premijerka koja se dokazala kao nesalomljiv borac i zastupnik naše ideologije. – obrazložio joj je kratko Šef.

– Još jednom, veliko hvola Šefe. Ali, da pitam: koje ideologije? – pomalo zbunjeno je upitala Ana.

– Kako koje ideologije!? Pa, ove ideologije koja nas drži na vlasti tolike godine! – poluprekorno će Šef.

– Jao, vidite mene kratkotalasnu! Naravno Šefe! Sa mesta predsednice Narodne skupštine biću još žešći borac za našu ideologiju – otresito će Ana.

– Samo Ana moraćeš da pokažeš više razumevanja prema opoziciji. Neću više da čujem kako ih nazivaš govnarima. Naš srpski jezik, Bogu hvala, prebogat je terminima koji imaju istu težinu kao i govnari. Pažljivo biraj te druge termine. – savetodavno joj reče Šef.

Pošto je jedan posao završio, posle dugo, dugo vremena Šef je trebao da imenuje mandatara i predloži mu ministre u novoj Vladi.

Pozvao je u kabinet Miloša Vučevića.
– Znaš Miloše, posle dugog razmišljanja odlučio sam da ti budeš mandatar nove Vlade i kao premijer izabereš ministre. – značajno mu je saopštio Šef.

– Stvarno, najiskrenije nisam očekivao da ćete mi ukazati tu čast – onako vojnički u stavu "mirno" – reče Miloš.

Miloš Vučević, Siniša Mali i Ivica Dačić FOTO: ATA Images

– Prvo, kada smo nasamo ne moraš da mi persiraš. Znaš da smo porodični prijatelji. To i jeste razlog zašto ja u tebe imam puno poverenje, isto, kao i moj brat. – kratko mu je Šef obrazložio svoj izbor.

– Razumem! Kao premijer, čuvaću našu državu Srbiju kao što ću čuvati i naše porodično prijateljstvo. Mada mi je malo neprijatno da vas u Vašem kabinetu, kao Predsednika Republike Sbije, oslovljam sa "Ti".- opet će Miloš po vojnički.

– Samo opušteno Miloše! – prijateljski mu reče Šef.
– Dobro, prijatelju, a koga ću u Vladu i koja ću ministarstva da izmislim? – brižno je upitao Miloš Šefa.

Tada Šef izvadi iz zadnjeg džepa pantalona neko ceduljče i dade ga Milošu.

– Evo ti ovo. Tu sam ti sve napisao ko će biti ministar i za šta. Pozovi ih sve i pročitaj im. Potom, zvanično saopšti javnosti sastav nove Vlade.–

I bi tako! Šef stvori, iznova, Srbiju!

Živan Haravan

07. 06. 2024. 07:11 | 26

Spas je u SNS-u: Slučaj Janko Tipsarević

Kada je predsednik Vučić proglašavao "veličanstvenu pobedu" na proteklim lokalnim izborima, na bini, u očekivanju njegovog dolaska, jedan lik se vidno muvao kako bi obezbedio mesto uz Vučića.

Da se, pošto-poto vidi onako srećan i zadovoljan. Taj lik je bio nekadašnji teniser Janko Tipsarević.

Kada je na sva zvona Vučić saopštio javnosti da je SNS-u prišao i, još uvek poznati, bivši, teniser Tipsarević, naglasio je kako, eto, u SNS dolaze i oni koji su materijalno obezbeđeni i zato nemaju drugi razlog da se učlanjuju u SNS osim zbog privrženosti "ideologiji" ove stranke.

A, da li je, baš, tako?

Prvo, zbog tenisa od detinjstva, pitanje je da li je Janko stigao da završi bilo koju školu ili pročita bilo koju knjigu i tako stekne kakvu-takvu političku zrelost i obrazovanje.

Za razliku od velikog Novaka - poliglote koji je, kao klinac, na pauzama treninga, rešavao ukrštene reči i tako pokazao da je željan znanja i opšte kulture, Janko je, po svemu sudeći, bio opsednut reketom.

Janko Tipsarevic FOTO: Printscreen

Ako grešim, neka me Janko demantuje jednim jedinim govorom od, bar, 5 minuta na bilo koju temu osim tenisa. Pogotovo sumnjam u njegovo znanje i poznavanje politike bilo da je reč o Srbiji ili o svetskim zbivanjima.

Drugo, dok mu je tenis dobro išao, kao mlad čovek počeo je da zarađuje ogromne količine novca. Oženio je bivšu novinarku, naknadno, modnu dizajnerku.

U skladu sa apetitima investirao je u velelepne, takozvane, teniske Akademije(?!) u Srbiji, Kini... Na ogromnim površinama.

No, priliv para, kao nekada, daleko je miljama od onog koji je, verovatno, očekivao. Nebrojeni troškovi tih silnih Akademija (?!) mora da su ogromni, a sve to valja i mora se platiti. U tom slučaju se postavlja pitanje isplativost uloženog kapitala. Pa, i pitanje buduće egzistencije.

I sada dolazimo do odgovora zašto se onoliko Janko gurao na bini da bude viđen uz Vučića spasitelja.

Ima i onih koji su u svojim sportovima zgrnuli ogroman novac i potrošili ga na jahte, lude žurke i ostale gluposti, a koji sada ulaze u SNS kao sigurnu kuću iliti prihvatilište SNS-a. Uključujući i one koji su svoj ogroman kapital sačuvali ali, uložiće ga tamo i u onaj biznis koji će im blagosloviti Vučić.

Ni na koga od njih Vučić ne očekuje bilo koju korist od njihovog nekakvog javnog političkog angažovanja.

Ali, zato, Janko i njemu slični vide i očekuju spas i korist od Vučića i SNS-a.

Svima njima poruka: Jedan je Novak Đoković!

Živan Haravan

15. 06. 2024. 06:55 | 6

Prosvetni radnik - kako to tužno zvuči

Ovaj tekst nije namenjen mlađima od 18 godina jer je on čist smor za njih, za našu decu. Kao što nije namenjen ni mlađim, sluđenim roditeljima od posla i svakodnevnih briga, ubeđenih da im je dete rođeno za - peticu.

Namera teksta je da se baš starije generacije prisete šta je nekada bio učitelj i nastavnik u osnovnoj školi.

Nekada, davno, postojale su tri najuglednije profesije: lekar, inženjer i prosvetni radnici - učitelj i nastavnik.

Poseban ugled, u svojoj sredini, uživali su roditelji čija su deca postali učitelji ili nastavnici. Njihova deca su bila uspešni ljudi sa platama čiji su ih iznosi svrstavali u tzv. srednji društveni sloj.

Iz straha, pa i iz strahopoštovanja, kada bismo sreli na ulici svog učitelja, razrednog starešinu ili nastavnika, neka tiha "jeza" bi prošla kroz nas dok bi smo se, kao svetinjama, javili sa "Dobar dan!"

Svi se sećamo "strašne" kazne koja bi nas zadesila ako smo šaputanjem na času bili "uhvaćeni na delu" i zato poslati u ćosak na neko vreme.

Sa zebnjom smo očekivali rezultate svojih pismenih radova. Neko bi se radovao dobijenoj oceni, a neko bi i zaplakao.

Pre početka časa, u očekivanju dolaska učitelja-ice, bio je uobičajeni žamor u razredu. Kada bi odeljenski redar iz redova učenika rekao: "Evo dolazi!", svi bi, u trenu, došli do svog mesta u klupi i u stojećem stavu i "grobnoj" tišini dočekali učitelja, razrednog ili nastavnika.

Na roditeljskim sastancima, sa ili bez prisustva učenika, učitelj ili razredni starešina bi, pred svima, čitao ocene svakog pojedinačno i otvoreno govorio o pojedinim učenicima-cama koji su bili nedisciplinovani na nastavi i zato, bili upisani u dnevnik sa umanjenom ocenom iz vladanja.

Roditelji, čija su deca imala odlične ili vrlo dobre ocene, zračili bi zadovoljstvom, a oni koji su čuli "loše" vesti osećali su se, vidno, neprijatno.

Tada je bila nepoznanica da se neko, od prisututnih roditelja, javi da kaže: "Kako to da on-ona ima trojku!? Pa, kod kuće sve zna kada ga-je ja ispitam??!!"

Prosvetni radnici su uživali autoritet i kod dece i kod njihovih roditelja.

Danas, prosvetni radnici su postali socijalni slučajevi, vreće za udaranje, predmet podsmeha kod učenika... Fizičko nasrtanje na prosvetne radnike postalo je užasavajuća svakodnevica kako od strane učenika tako i njihovih roditelja.

FOTO: Shutterstock

Pod takvim okolnostima, ostaćemo bez prosvetnih radnika, jer, ko će više da se opredeli za rad u prosveti?

Jedino "rešenje" je da u bliskoj budućnosti počnemo sa uvozom prosvetnih radnika iz Bangladeša, Šri Lanke, Vijetnama...

Kad mogu da lako nauče vožnju autobusa u gradskom prevozu, zašto ne bi, lako, naučili i da nam školuju decu.

Sva bi nam deca bili odlični đaci po zelji roditelja!

Živan Haravan

28. 06. 2024. 07:01 | 13

Sportski komentatori ili sportski GNJAVATORI?

Ako su sportski TV-komentatori namenjeni isključivo slepim ljudima, onda, - u redu.

Trebalo bi da nisu, jer, ako jesu, onda, takođe bi trebalo da i za gluvoneme postoji znakovni jezik kako bi i oni pratili naklapanja sportskih TV-komentatora. A, brate, mnogo se namnožilo tih "stručnjaka" za sve moguće sportove. I to ne bi bio nikakav problem kada bi se oni bavili samo poslom koji se zove - komentator.

Ne, oni u konstantnoj "fazi napada" logoreje em greše u akcentima, em "komentarišu" sve i svašta, em konstruišu razne gluposti tipa:"prešao je loptom centar ali nije pronašao identitet..."(?!). Akcenti su im kao buvlja pijaca. Na primer jedan od mnogobrojnih "bisera" im je mEdalja umesto - medAlja.

Ako, ne samo kod nas, već, i u svetu postoji čovek-lingvista koji je u stanju da prevede, objasni, protumači termin "zaustavno vreme", pitanje je postoji li čovek koji bi to tumačenje mogao da razume! "Pobedili su u zaustavnom vremenu" - kazu naši "vrsni" sportski TV-komentatori. I ostanu živi - u zaustavnom vremenu! "Do isteka regularnog toka utakmice(?!) ostalo je još minut...". Ako logika može da pomogne to bi jedino moglo da znači kako je sudijsko produženje vremena ili ako se igra nerešeno kup-utakmica, taj nastavak - neregularan!?

FOTO: Shutterstock

Misleći, najverovatnije, kako su vanserijski džentlmeni, u svim ženskim sportovima naši "vrli" TV-komentatori ženske sportiskinje oslovljavaju sa "dame" (?!). Zašto, onda, muške sportiste ne oslovljavaju sa "gospodin-gospoda"? Niti su, u sportu kojim se bave, žene "dame" niti su muškarci "gospoda". Oni su, pre svega, sportisti-sportistkinje i treba ih oslovljavati nazivom sporta kojim se bave. U njihovom privatnom životu oni-one mogu biti ili jesu dame i gospoda.

U tenisu sportski TV-komentatori su nam, ujedno, i teniski instruktori. Kao da smo svi mi koji gledamo tenis potencijalni teniseri. Zato nas komentator "uči" kako treba držati reket, noge, telo ako hoćemo da uputimo snažan forhend?! Ako režiser uhvati momenat kako neko dete zeva dok traje teniski meč komentator nam saopštava:"Ovom dečaku se spava". Pa, vidimo, čoveče, da je dete zevnulo!

Uloga i posao sportskog komentatora je da nam saopštava podatke koji široj javnosti nisu poznati, da komentariše događaje na sportskom terenu, događaje koji gledaocu nisu dostupni... Ako bi postojao uređaj kojim bi bilo moguće da se isključi ton samo za sportskog tv-komentatora, a da ostane ton sa stadiona-sportskog borilišta, taj uređaj bi se rasprodao za desetak dana!

Ovako, ostajemo prepušteni "biserima" naših sportskih TV-gnjavatora.

Živan Haravan

07. 07. 2024. 06:59 | 4

Volim i ja fudbal, no trpim

To što se predsednik Aleksandar Vučić meša u pravosuđe i usmerava ga u kom pravcu treba da ide – kvalifikovan je za to. Jer, on je, zapravo, po struci diplomirani pravnik.

Što se meša i u zdravstvo, nije kvalifikovan ali zato ima ministra Lončara da mu sve objasni što ga zanima iz ove oblasti i sa punim kapacitetom može da priča o problemima našeg zdravstvenog sistema i unapređuje ga.

Može da igra i trenira košarku, jer, po okončanju vladavine, biće, kaže, košarkaški trener. Za sada, dobro mu ide. Svi se sećamo one rampe pod košem koju je bravurozno napravio onom klincu u nekom školskom dvorištu.

Dakle, u sve društvene oblasti se meša – (ne)kvalifikovano.

Osim u jednoj u kojoj je dunster, a bez njega – nema fudbala?! Voli čovek fudbal, pa, to ti je!

I to ne bi bio problem kada bi stao u red svih nas navijača za fudbalske klubove i reprezentaciju Srbije, koje bi vodili stručni, nezavisni, kvalifikovani ljudi. Kada bi strepeo za rezultate našeg fudbala, bio radostan zbog svake naše pobede i tužan zbog poraza. Njegova jedina kvalifikacija u fudbalu zove se – navijač.

Ne, on se nametnuo kao alfa i omega našeg klupskog fudbala i, što je porazno po našu međunarodnu fudbalsku reputaciju, nametnuo se i kao finansijer i kao birač selektora i kao birač sastava naše fudbalske reprezentacije. Stiče se utisak da na svakom fudbalskom takmičenju naše fudbalske reprezentacije on telefonira istrošenom Piksiju kada i koga od fudbalera da ubaci u igru, koga da zameni...

FOTO: ATAImages

On obećava i daje novac, iz državne kase, kadrira u FSS, postavlja ljude čiji se "kvalitet" meri stepenom odanosti njemu.

Ostareli, poput Bajdena, Dragan Džajić vodi FSS taman toliko uspešno koliko uspešno radi ostarela, cvrkutava penzionerka, Slavica Đukić Dejanović na mestu ministra prosvete.

Evo, sada se čuje da će, uz njegov blagoslov, posle debakla na EP u fudbalu, Piksi ostati na mestu selektora reprezentacije. A, Piksi je, po povratku iz Nemačke, "pustio buvu" kako mu neka država nudi 10 miliona evra da bude njihov(?!) selektor.

Dragan Stojković Piksi FOTO: ATAImages

Naš predsednik Vučić to, verovatno, neće dozvoliti. Ako treba da Piksi ostane naš selektor, ponudiće mu se 20 miliona evra samo da ostane.

Dakle, predsedniče Vučiću! Volim i ja fudbal, no trpim Vaše fudbalsko neznanje.

Živan Haravan

16. 07. 2024. 07:16 | 14

Neodmereni Đuka

Svedoci smo bespoštedne borbe neusmerene stručne javnosti, sa jedne strane, i usmerene stručne javnosti, sa druge, a koja se vodi povodom najavljene "invazije" kompanije Rio Tinto na prostor Gornjih Nedeljica.

Tim povodom izviru u javnost teške reči optužbe i otpori. Sa (ne)izvesnim ishodom!

No, jedna izjava Vladimira Đukanovića, inače sive eminencije srpskog pravosuđa, data ne tako davno, ne obećava ništa dobro.

Nedavno je održan protest žitelja Gornjih Nedeljica i građana koji ih podržavaju u borbi protiv izgradnje rudnika litijuma. Tom prilikom oni su blokirali prugu kod Loznice.

E, to je baš razgnevilo advokata i narodnog poslanika Vladimira Đukanovica, koga, iz milošte, zovemo Đuka.

Oštro osuđujući taj čin protestanata pitao ih je Đuka da li oni znaju kako bi vlast, recimo, u Americi reagovala da su to uradili tamo na nekom pružnom prelazu?! I odmah im dao odgovor da bi vojska i policija pucala u demonstrante!

Ni to mu nije bilo dovoljno da zastraši protestante, te ih je sve, ne trepnuvši, nazvao – veleizdajnicima?!

Sada se postavlja logično pitanje: da li bi Đuka, kao zvanični patriota, bio zadovoljan kada bi naša vojska i policija otvorile vatru na sve one ljude koji bi polegali na prugu?

Vladimir Đukanović FOTO: ATA Images

Jedan "veleizdajnik", kao gost na jednoj "veleizdajničkoj" televiziji doslovno je rekao da je potpuno rešen da žrtvuje svoj život u borbi protiv rudarenja! I, nije jedini!

Đuka, kao advokat, dobro zna svu težinu nanete uvrede nazvati nekog ili neki kolektivitet – veleizdajnikom ili veleizdajnicima.

On je osion i neodmeren, jer zna da nema tog suda ili sudije koji bi bili jači od njegove advokatske samoodbrane. U eventualnom sudskom sporu po tužbi uvređenih, sigurni gubitnik bi bio sudija koji bi presudio u korist podnosioca tužbe.

Između Đuke, veleposednika i pojedinca i grupe "veleizdajnika" razlika je očigledna. "Veleizdajnik" krpi kraj sa krajem, bori se za pravdu i opstanak zdrave Srbije čisto – volonterski.

Protest protiv Rio Tinta u Loznici FOTO: ATA Images

Svaki veleposednik, jasno, više voli Srbiju, jer samo u Srbiji može da stekne enormno bogatstvo za kratko vreme, a da niko ne sme da ga pita kako i na koji način se obogatio.

Onima koji su se ovih dana drznuli da to pitaju Đuka je poručio kako mogu da mu pljunu pod prozor.

Pošto im je to javno dozvolio, treba očekivati nepreglednu kolonu ljudi koji strpljivo čekaju svoj red da mu pljunu pod prozor.

Živan Haravan

23. 07. 2024. 07:21 | 3

Šta je i kako izgleda provod u Srbiji?

Šta je zajednički imenitelj kako za sam termin, tako i za realizaciju provoda? U oba slučaja onaj-ona ko ide u provod očekuje zabavu, veselje, opšte i pojedinačno dobro raspoloženje.

A, ako se obrati pažnja na smisao i suštinu provoda onda bi svaki provod bio šareni balon od sapunice koji svojim šarenilom opčini onog ko se predao provodu sve do trenutka dok se taj balon ne rasprši. I onda se svako vraća u svoju realnost. Do nekog sledećeg provoda.

A, provoda ima raznih vrsta. Kada neki od milijardera organizuje na svojoj jahti provod svojih pajtosa sa devojkama, koje se danas zovu starlete, uz bogatu trepezu, drogu, pića u izobilju, orgije i kada se provod završi, milijarderi se vraćaju svojoj otuđenosti i samoći, a starlete svom jadnom životu "obogaćenom" kojom hiljadom evra više.

Mladi se ludo provode na žurkama, splavovima, klubovima, Egzitu, Beer Festu... Jednolična muzika, devojke raskoračene na ramenima svojih ili sučajno odabranih momaka, psihoaktivnih supstanci u dovoljnim količinama, svi se klate uzdignutih ruku i svi su srećni i zadovoljni svojim provodom. Dok ne svane.

Egzit FOTO: Shutterstock

Ako se nađe u provodu, u nekoj kafani, staro društvo, koje je pri parama, tu se dobro jede još bolje i više se popije, čašćava se muzika i pevačica... Dok svima ne svane.

Ima i provoda među iskrenim prijateljima kada se nađu kod nekog od njih. Uz meze, po koje pićence, šale, viceve, dok supruge ćaskaju ili ogovaraju neku zajedničku im poznanicu...

Kada svane svi se vraćaju svojoj svakodnevici uz lepo sećanje na provod i provedeno veče sa prijateljima.

Letnji godišnji odmori su posebna priča i vrsta provoda. Petodnevno pakovanje, putovanje, čekanje na garanici, ako se ide u inostranstvo, po pet sati u užarenim kolima, najčešće sa decom, sve je to deo provoda. Kada se provod završi valja se posvetiti vraćanju kredita podignutog u ime i za provod. Danas su školske ekskurzije postale strepnja roditelja. Kao da decu šalju na front, a ne na putovanje koje će ih oplemeniti raznim, korisnim, saznanjima, druženjem, učvršćivanjem međusobnog drugarstva i prijatelstva. To bi trebao da bude jedan lep provod. Ali, to, najčešće nije.

FOTO: Shutterstock

Pa, ako je svaki provod iluzorni fragment svakodnevice kojim se stvara privid nekakvog pribežišta od realnog života, postavlja se pitanje: postoji li, uopšte, provod? Da, postoji! Čitav čovekov život, od rođenja do smrti, nije ništa drugo do jedan veliki provod!

Kraj tog provoda se zove - sprovod.

Živan Haravan

13. 08. 2024. 07:02 | 13

Anesteziolog u pokušaju

Prilikom svog poslednjeg obraćanja javnosti, ukoliko do objave ove kolumne ne bude još koje, predsednik Aleksandar Vučić je naglasio kako je on obrazovan čovek i da zna šta radi.

Ono što nam je svima poznato je da je bio, kako tvrdi, najbolji student svoje generacije na Pravnom fakultetu i da je po obrazovanju diplomirani pravnik.

Ali, nije javnosti otkrio koje fakultete, upravo ovih dana, još studira, možda, i završava, a ostavio nas je da nagađamo o kojima može da bude reč.

Znamo da je studirao, možda i završio, DIF i postao košarkaški trener. To bi nam, već, na sledećim Olimpijskim igrama garantovalo zlatnu medalju u košarci.

No, predsednik je ostao tajanstven i ostavio nas da nagađamo koje još nauke on studira u želji da dostigne svoje savršenstvo.

Sudeći prema onom što smo mogli da vidimo i čujemo od predsednika, navodi nas na zaključak da je reč o medicini i specijalizaciji – anesteziologa. I to – kolektivnog!

Povodom velikih javnih okupljanja građana, širom Srbije, i centralnim protestom u Beogradu protiv rudarenja i rude litijuma, predsednik Vučić se, već, pokazao kao temeljan i perspektivan anesteziolog u pokušaju.

Protest protiv Rio Tinta FOTO: ATA Images

Rekao je, otprilike: "Polako narode! Što trčiš pred rudu?! Pa, tek će za dve godine početi rudarenje! Zapravo, neće početi sve dok me vrhunski stručnjaci (u biznisu - primedba autora) kompanije Rio Tinto, ne uvere i ubede da će iskopavanje litijuma biti sto odsto bezbedno i bezopasno po zdravlje ljudi i prirodu! Znači, u naredne dve godine, narode moj, možeš mirno da spavaš. Opusti se! Relaksiraj se!"

"Ali, predsedniče, mi ne verujemo Rio Tintu i nikada nećemo dozvoliti da se taj otrovni proces obavlja u Srbiji" - otprilike mu je "zatucani" narod uzvratio.

"Pa, čekajte! Ako bi sutra došlo do promene Ustava i vi me referendumom izaberete za doživotnog predsednika Srbije, zar bih ja to prihvatio? Da živim u zatrovanoj zemlji bez svog naroda?!" - upitno je, otprilike, odgovorio predsednik.

Bio je to pokušaj poslednje doze prve faze kolektivne anestezije.

Koliko će i da li će da deluje, pokazaće naredni dani i nedelje.

Živan Haravan

25. 08. 2024. 07:06 | 3

Reči starleta i pevačica u javnom diskursu

Ima pevačica i pevača koji su, kako tvrde, završili neke škole i fakultete. Ali, to je prava retkost. Kada je reč o starletama, to je Bogu plakati od sirotinjskog fonda reči kojima raspolažu. I pored te istine, veliki broj njihovih termina, koje plasiraju u javni prostor, primio se i u govoru poslenika javne reči i raznih drugih javnih ličnosti.

Evo, samo nekoliko primera.

TAKO DA, OVAJ...

Svojevremeno je pok. Dragan Babić ugledni srpski i jugoslovenski novinar, autor i voditelj popularnog TV-serijala "To sam ja", javno zamerao Zoranu Đinđiću koji je znao da, često, posle nekoliko izgovorenih rečenica, kaže: "Tako da..."

"Kako može da se donese neki zaključak nakon samo par izgovorenih rečenica", bila je Babićeva primedba na Đinđićeva javna obraćanja.

Danas, ta floskula je "uznapredovala" "unapređena" je sa "Ovaj". Dakle: "Tako da, ovaj...".

Nema dana kada nećemo čuti na nekoj od televizija bilo estradnih "umetnika-ca&", starleta, bilo od uglednih ili manje uglednih javnih ličnosti, a da ne upotrebe "Tako da, ovaj...".

I to ne bi bio problem kada bi sledeća izgovorena rečenica bila logičan nastavak "Tako da, ovaj". Ne! "Tako da, ovaj..." je postalo samo sebi svrha koja, najčešće, nema nikakve veze sa daljom pričom.

MORAM DA PRIZNAM

Prvi intelektualac koji je sarkastično reagovao na "Moram da priznam..." bio je naš istaknuti sociolog i javni radnik pok. Nebojša Popov. U nekoj TV emisiji na, tada slobodnom, Studiju B, gospodin Popov je bio u studiju kao sagovornik sa nekim istaknutim kadrom vladajućeg SPS-a. Taj aparatčik je, u toku emisije, upotrebio poštapalicu "Moram da priznam...". Popov mu je, u svom izlaganju, rekao kako on nema šta da prizna za razliku od njegovog sagovornika koji "mora da prizna" kao partijski poslušnik.

Danas, "Moram da priznam..." je naša svakodnevica u intervjuima starleta, pevačica-

pevača, pojedinih sportista...

Ta besmisao je postala sastavni deo njihovih, nazovi, "značajnih" izjava. "Moram da priznam da više volim more nego planinu..." Ona ili on su nam priznali(?!) šta više vole. I to, bez prisile! Čestiti neki ljudi.

OSOBA

Jedna od naših najuglednijih intelektualki bila je pok. prof. dr Zagorka Pešić Golubović. Socijalna antropologija je bila njena velika ljubav. Predavala ju je na Filozofskom fakultetu.

Jedan od mnogih pojmova i tema kojima se bavila bio je i termin – osoba.

Foto: Shutterstock

Osoba je neko ko vam se, recimo, noću šunja okolo kuće, a vi ne znate ko je, šta traži i radi tu. Ta pojava se, dakle, zove – osoba. Kada i ako joj se otkrije identitet, tada, to više nije osoba, već neko sa imenom, prezimenom, neki muškarac ili žena. Neko sa identitetom.

Najviši stepen nečijeg identiteta, zove se – ličnost.

Naše rijaliti "Elite", pevačice, starlete redovno kažu: "Ja sam osoba koja...". Njima

termin ″osoba″ zvuči intelektualno, a da ne znaju da su na taj način samo potvrdile svoju beznačajnost i bezličnost. Ili, ″Tražim osobu koja će umeti(??) da voli″.

Jedan sportski novinar, tada, na TV Studio B, uobičajavao je da za nekog atletičara u kadru kaže: ″Ova osoba, koju vidite, je svetski šampion u…″. Svetski šampion nikada više neće i ne može biti – osoba. Za razliku od tog novinara koji se, tako, predstavio, baš, kao – osoba.

Ima još dosta reči koje smo ″naučili&″ od naših ″elitnih″ estradnih ″umetnica-ka″, rijaliti elita, starleta, projektovanih dvorskih luda u obliku TV voditeljki. Recimo, ″zaista″, ″da kazem″..

Ali, za sada toliko.

Živan Haravan

30. 08. 2024. 07:16 | 37

Vulin na "merama"

Aleksandar Vulin je vrlo "nestašno dete" Aleksandra Vučića. Dok je bio na čelu BIA otvoreno se eksponirao kao saradnik jedne strane države i njene bezbednosne službe, a što je nezabeleženo u istoriji da čovek sa takve pozicije vlasti otvoreno radi u korist nečijih, tuđih, interesa.

Ali, naivno je verovati da je ta država i njena tajna služba u potpunosti investirala svoje poverenje u čoveka takvog kova. Oni pomno prate svaki njegov korak, jer, dobro znaju da neko ko je u stanju da im bude slepo poslušan, može lako da bude zavrbovan i od neke druge strane države i njene službe. Jer, takva mu je narav. Zato, postoje odgovarajuće mere, te je Vulin, najverovatnije, na merama onih za koje, otvoreno radi.

Vulin je, po svemu sudeći, na merama i druge strane države i njene tajne službe. Zar nije simptomatično što se, do pre neki dan, javno hvalio kako je on lično autor spiskova domaćih izdajnika i stranih plaćenika i lica kojima je zabranjen ulazak u Srbiju, a samo par dana, nakon posete Srbiji šefa tajne službe druge države, Vulin "menja ploču" i kaže da spiskove nije pravio on nego da su to radili neki državni organi?! To će reći da je Vulin na merama i poslušnik još jedne strane države i njene tajne službe. I pored zvaničnog saopštenja da je pod sankcijama zbog umešanosti u međunarodni kriminal, Vulin je viđen, na nekom prijemu, u dvorištu ambasade, upravo te države?! Da li je bio priveden ili je došao dobrovoljno, neka se time bavi ona država i njena služba sa početka ovog teksta.

Vulin je, verovatno, pod merama i BIA. To što je za par dana "promenio ploču" pa porekao da je on pravio one spiskove, nije li to implicite optužba da je autor tih spiskova njegov šef Vučić?

Orlić čeka savet i instrukcije jednog od Aleksandra. Naravno, sadržaj ovog, olabavljenog, teksta je šaljivo intoniran. A, u svakoj šali krije se neka istina.

Živan Haravan

03. 09. 2024. 07:08 | 7

Poslaničke plaže, banje i planine

Naša široka javnost ne pokazuje previše razumevanja za narodne poslanike vladajuće koalicije. Pritom, zanemaruje činjenicu da su i oni obični ljudi od krvi i mesa sa svim svojim fiziološkim i ostalim potrebama. Nije lako sedeti deset i više godina u poslaničkoj klupi, a da, pritom, ne rizikujete da dobijete hemoroide, preteranu gojaznost, napad pospanosti i druge vrste nuspojava.

Njima je, kao i svima nama, potreban godišnji odmor. I tu nastaju problemi kada je reč o narodnim
poslanicima vladajuće koalicije.

Glavni problem je što se njihov "pater familijas" ljuti na one koju su ili koji bi letovali u ozloglašenoj Hrvatskoj i
na njihovom moru. To je, kaže On, izdaja nacionalnih interesa. Nekima ta šefova zabrana odgovara ako su
dobili hemoroide, jer slana voda i hemoroidi ne idu. Ali, one koji bi, ipak, da odu tamo Šef, naprosto – ne
razume. Kako? Zašto?

Pa, zbog velike popularnosti koju uživaju u narodu Srbije. Tamo, u Hrvatskoj, niko ih ne prepoznaje; nema
obožavalaca koji bi im tražili autograme; koji bi želeli da se slikaju sa njima... U Srbiji, u datim okolnostima, narodnim poslanicima vladajuće koalicije nema uslova za opušteni godišnji odmor.

Njihom grupnom ili pojedinačnom pojavom na nekoj javnoj plaži, banji, planini... izazvala bi se masovna
histerija obožavalaca i tako od odmora – ništa.

Ima li rešenja? Naravno! U Srbiji, uvek i za sve, mora da se nađe rešenje.

Evo jednog od mogućih!

Na svim rekama, jezerima, u banjama, na planinama trebalo bi da se rezervišu plaže i odvojena mesta za
odmor i meditaciju svih narodnih poslanika SNS i njihovih koalicionih prijatelja.

Nebojša Bakarec FOTO: RTS2/printscreen

Sve njih znamo u elegantnim odelima sa kravatama, žene našminkane, napuderisane… I sad, kako da se pred svima skinu u kupaći recimo, Đorđe Komlenski, Nebojša Bakarec, Nataša Jovanovic, Marjan Rističević, Dejan Bulatović… i mnogi drugi koje znamo i vidimo kao elegantne i naočite muškarce i žene?

Ovako, u skladu sa predlogom, oni bi na miru i u spokoju akumulirali sve svoje nove snage i sposobnosti
da nam, sutra, u parlamentu brane Srbiju od svih domačih izdajnika i stranih plaćenika.

Hajde, ovaj period godišnjih odmora je prošao, ali od sutra – pamet u glavu, narode!

Živan Haravan

08. 09. 2024. 07:00 | 7

Dešavanja u šesnaestercu

Iz uobičajene gužve u šesnaestercu dešava se, neretko, da igrač napravi prekršaj koji sudija proceni kao nedozvoljen i da dosudi – penal!

A da se pred našim golom, upravo, dešava gužva u šesnaestercu, potvrdio je to i predsednik Aleksandar Vučić, zahvaljujući se predsedniku Rusije Vladimiru Putinu i zemljama BRIKS-a na njihovom pozivu da u oktobru dođe na njihov sastanak.

Taj poziv je našoj javnosti saopštio potpredsednik Vlade Aleksandar Vulin koga je lično primio na susret i razgovor predsednik Ruske Federacije Vladimir Putin.

Čudno je da predsednik jedne tako velike i moćne države ugosti nekog potpredsednika Vlade. Naprosto, nisu na istom nivou. Ali, Vulin kod Putina uživa poseban tretman. Sa razlogom!

Ostaje nejasno da li je Vulin otišao na put po zadatku Vučića ili po zadatku nekog drugog.

Kako je moguće da Vulin tu, kao ekskluzivnu vest, saopštava našoj javnosti, a da predsednik Vučić, pred najširom javnošću, kaže da on zna za taj poziv još pre 10, 11 dana? Da li je ta nesinhronizacija slučajna? Ili je Vučić hteo da omalovaži Vulina kao "dobošara"?!

Vučić je, jasno kao dan, u prvi mah, dosta elegantno, odbio poziv pravdajući se "gužvom u šesnaestercu" koju će imati baš u isto vreme kad će se održati sastanak zemalja BRIKS-a. Čekaju ga, rekao je, brojni susreti sa predsednicima i premijerima više država u isto vreme kada se sastaje BRIKS.

Samo dan kasnije Vulin, preko Vučićevog RTS-a, objašnjava da Vučić nije odbio (?) poziv dodavši kako će se Putin i Vučić o svemu dogovoriti u telefonskom razgovoru.

A Vučić, naknadno, kaže da nije ni odbio ni prihvatio poziv!?

Očigledno da se u "šesnaestercu", pred našim golom, stvara sve veća gužva. Tim pre što je Vučić pozvao u svoj tim i neke jake evropske igrače koji mogu samo da zakomplikuju gužvu u našem šesnaestercu.

Ako bi sudija bio sa zapada, tražio bi i najmanji prekršaj da dosudi penal koji bi na našem golu branio Vulin. I obratno, ako bi sudija bio sa istoka, za napravljeni prekršaj, penal bi branio Vučić. A, poznato je da su retki golmani koji uspešno

odbrane penal!

Aleksandar Vulin FOTO: Printscreen/YouTube

Cenu pobede i poraza bilo koje "ekipe", platiće, kao i uvek, svekolika domaća publika!

Živan Haravan

14. 09. 2024. 07:00 | 26

Himna u čast Bujoševića i Stefanovića

Ko je ranoranilac i luta malo po TV kanalima mora da je zapazio da jutarnji program RTS-a počinje intoniranjem himne uz lepršavu zastavu države Srbije.

I to bi bilo sasvim u redu kada, za sve vreme trajanja himne, ne bi preko ekrana bila ispisana dva imena: Dragana Bujoševića - direktora RTS-a i Nenada Lj. Stefanovića - glavnog urednika informativnog programa.

Naravno, nije kriterijum što je to televizija sa nacionalnom frekvencijom, jer, onda bi Pinkov jutarnji program počinjao državnom himnom i slikom ili imenom Željka Mitrovića, a Hepijev sa slikom ili imenom Milomira Marića...

Dakle, reč je o državnoj televiziji i to bi bio jedini i osnovni kriterijum za takav početak dnevnog programa. Bez ičijeg imena u čiju čast se intonira državna himna. Pogotovo ne uz imena pomenute dvojice.

Ako baš mora da na ekranu bude nečije ime uz melodiju himne, onda bi to trebalo da bude ime Aleksandra Vučića.

Iz dva razloga: em je predsednik države, em je glavni urednik ne samo RTS-a, već i svih režimskih medija.

No, da se vratimo na Bujoševića i Stefanovića. Bili su to, nekada davno, sjajni i hrabri novinari blistave
karijere. Ali, jednog dana, najverovatnije, uvek budna DB ih je "ošacovala" i ponuđen im je premeštaj. Sa "radnog mesta" Don Kihota, da pređu na rukovodeća mesta RTS-a.

Pokazalo se, ne samo u njihovom slučaju, da su vlast i puni novčanici daleko primamljiviji od novinarskih ideala borbe za istinu, slobodu i pravdu.

Obojica su odavno zreli za penziju. Ali, sve dok budu po volji njihovog glavnog urednika i njegovi odani poslušnici, za njih nema vremenskog ograničenja.

Kada im jednog dana, ipak, istekne upotrebna vrednost, za njih će biti, najverovatnije, zatvorena vrata novinarskih udruženja.

Moći će samo da budu kibiceri u penzionerskim partijama šaha u nekom parku.

Sve dok ih penzioneri ne prepoznaju i oteraju ih.

Živan Haravan

21. 09. 2024. 07:03 | 12

Preterana "civilizovanost"

Dobar deo građana Srbije ne zna ili ne razume šta je to pravna država o kojoj govori srpska opozicija. Blagodeti pravne države bi, tek, osetili kada bi, recimo, profunkcionisalo pravosuđe i kada bi bez straha po ličnu fizičku bezbednost i bezbednost svoje imovine, prijavili komšiju što je, na primer, parkirao svoj auto posred travnjaka.

To su takozvane evropske vrednosti kojima, sa pravom, težimo. To je evropska civilizacija.

Ali, (to "prokleto" ali!) postoji i ona, valjda naša, izreka da ni u čemu ne treba preterivati.

A, oni koji borave ili su boravili u nekoj od država Zapadne Evrope mogli su da se suoče sa posledicama preterane civilizovanosti njihovih domaćina.

Navešću nekoliko primera koji pokazuju da stroga, višedecenijska privrženost normama, zakonima,
pravilima, mogu da proizvedu takav "civilizacijski" kod za koji možemo da kažemo da je - preteran.

Uostalom, prosudite sami pa, ili ćete se složiti sa mnom, ili ćete me svrstati u zatupelog Balkanca.

Slučaj prvi

Pre neki dan priča jedna gospođa na Dorćolu mojoj supruzi (obe su "kučkarke"), sa kojim problemom se suočila njena sestra koja živi i radi u Švajcarskoj u Cirihu. Sestra ima psa - maltezera. Taj pas ume i da zalaje "kad mu dođe". Komšiji njene sestre je to smetalo. Podneo je prijavu, valjda notaru, i zahtevao da se psu operišu glasne žice. Bila je primorana da to i uradi svom maltezeru. Sada pas kao laje, ali promuklo.

Komšija je zadovoljan. A, da li su zadovoljni vlasnica psa i pas?!

Slučaj drugi

Tamo, negde 80-ih godina moja sekretarica je sa suprugom otputovala u goste u kod njegove tetke -
gastarbajterke u Cirih. Tetka je poručila da joj donesu kasete "od Šabana". Stigli su

kasno, tetka ih je dočekala i po ponoći su stigli u njen iznajmljeni stan. Znajući za propise, a željni razgovora, sasvim tiho su pričali, uz najtiše moguće Šabanovo pevanje.

E, sad, ili su bili zidovi pretanki, ili je komšija "lak" na snu, tek, sutradan ujutro tetku je pozvao notar po
prijavi komšije. Notar joj je istog jutra izrekao mandatnu kaznu u iznosu 500 franaka, uz obavezu da
se lično izvini komšiji.

Slučaj treći

Pre 20-ak godina, moja supruga je otputovala kod brata i snajke u Pariz, oboje gastarbajteri. Bila je
iznenađena kada je saznala od svojih domaćina da od svakog stana u zgradi u kojoj žive, ključ mora da ima neka žena - domaćica zgrade. Dok su korisnici stana na poslu ili godišnjem odmoru, ključ služi da domaćica zgrade ili provetri stan, ili da kontroliše vodu u kupatilu, na česmi... Reći će neki da je to, baš, super. A, pitam ih da li bi oni danas - sutra dali bilo kome ključeve svog stana.

Slučaj četvrti

Bio sam, na par dana, privatnim poslom, u Minhenu, tamo negde 80-ih godina. Pošto sam sve završio, reših da malo obiđem i prošetam gradom. Nađoh se podalje od centra. Sa obe strane ulice koju je trebalo da pređem, stoje dve poveće grupe ljudi. Čekaju da se na semaforu upali zeleno svetlo.

Videvši da nigde na vidiku, u oba pravca, nema vozila, krenuh da pređem ulicu. Na polovini mog prelaska bacih pogled na grupu ljudi prema kojima sam krenuo. Ljudi moji! Svi do jednog su me gledali, bukvalno, razrogačenih očiju kao da su videli marsovca - lično! Posramljen, shvativši svoju grešku, okrenem se i krenem nazad. A, tamo!

Svi koje sam "napustio" gledali su me sa otvorenim prezirom i podsmehom.

Od tada, često umem da glasno viknem za nekim, u mom Beogradu, kada krene da pređe ulicu na crveno. I šta čujem kao reakciju na moju "civilizovanost"?!

FOTO: Shutterstock

Čujem: "Ma, jedi g....", "Ne s...", "Gledaj svoja posla"...

Oglasi se neko i sa: "Pusti ga/je možda negde žuri"...

Nekako mi je draže i "prijatnije" sve to da čujem od one reakcije građana Minhena na semaforu.

Ima nekog neobjašnjivog šarma u našem mentalitetu!

Živan Haravan

25. 09. 2024. 07:15 | 14

Naša metafizička realnost

Kada, kao u našem slučaju, svu vlast u državi ima jedna politička stranka zajedno sa svojim, nazovi, koalicionim partnerima, jer to je jedno te isto, i uz to se svima njima život pretvori u lagodnost, osećaj moći i nedodirljivosti, onda je idolopoklonstvo prema jednom čoveku, kome sve to duguju, neograničeno.

Ta i takva družina je spremna da sve, baš sve, učini-uradi što bi godilo i bilo u korist njihovom idolu. Ekstremno idolopoklonstvo se temelji na poltronstvu, beskičmenjaštvu, beskrupuloznosti, ljigavosti i svim ostalim osobinama.

Kada bi njihov idol promenio bilo koji svoj, dojučerašnji, stav ili mišljenje o nečemu ili nekome, za koje su njegovi idolopoklonci, do juče bili spremni "da ginu", svi oni bi skočili u odbranu tog novog stava ili odluke svog idola. **Ako je, na primer, važeći stav njihovog idola bio da su Rio Tinto i litijum budućnost Srbije, a oni "skakali u vatru" da to brane, istog trenutka kada bi njihovo božanstvo saopštilo da da su Rio Tinto i litijum štetni po Srbiju, istim, ako ne i većim žarom, svi bi ustali u odbranu tog drugačijeg stava svog idola**.

Kada bi liderka svih idolopoklonika pokrenula inicijativu da se, promenom Ustava, njihov idol proglasi za doživotnog predsednika Srbije, sve Male Krsne bi ustale na noge i uz pomoć "kapilarnih" glasova, Ustav bi bio promenjen.

U skladu sa prusutnom apsolutnom parlamentarnom većinom, ista liderka bi mogla da pokrene inicijativu da se svaki rođendan njihovog idola obeležava sletom na stadionu Crvene zvezde. Nešto slično, gotovo isto, kako se, nekada, obeležavao rođendan idola svih naroda i narodnosti propale Jugoslavije, sletom na stadionu Partizana pod nazivom "Dan mladosti".

Stadion "Rajko Mitić" FOTO: Starsport

Ovaj, novi, slet bi bio pod nazivom "Dan naše radosti" i mogao bi čitav spektakl da izgleda ovako:

Nosila bi se i štafeta, koja bi krenula iz Severne Kosovske Mitrovice. A, u štafeti bi bila jedna cedulja sa porukom, namenjena idolu. Štafetu bi poneo SNS-ov parlamentarni "Ciceron", a idolu u ruke bi predao jedan bivši plivač i ljubitelj privatnih bazena. Uz direktan prenos na RTS-u, Pinku, Hepiju i svim ostalim srećnim televizijama, predavač štafete bi, prilikom njenog uručivanja idolu, otvoio štafetu, izvadio onu cedulju sa porukom Srba iz Severne Kosovske Mitrovice. Preko mikrofona bije pročitao, pred prepunim stadionom prisutnih iz svih krajeva Srbije, Makedonije, Republike Srpske, Crne Gore...

Na cedulji bi pisalo: "Idolu, Srbine! Hvala ti za sve!"

Živan Haravan

30. 09. 2024. 07:08 | 1

Ko je satiričar i koju je školu završio za to "zvanje"?

Koga, baš, zanima šta je to satira i ko su satiričari može sve to da pročita na Vikipediji. Ovo je pokušaj da o satiričaru i satiri progovorimo iz našeg ugla, iz naše stvarnosti i svakodnevice.

Ko je satiričar? Koju je on školu završio za "zvanje" satiričara?

Satiričar je onaj koji svesno ili podsvesno izlazi iz svoje zone komfora i slobodnog vremena i prateći zbivanja na javnoj društvenoj sceni, javno reaguje kada uoči razne društvene anomalije. Na sebi svojstven način.

Satiričar je slobodan čovek koji se gnuša na pomisao da se "upiše", počev od ribolovačkog društva, pa sve do neke političke partije - stranke. Jer, to podrazumeva odricanje od dela svoje slobode i prihvatanja pravila koja su utvrđena raznim dokumentima u bilo kojoj vrsti društvene organizovanosti.

Istovremeno, satiričar je protivnik bilo kod oblika anarhije. On veruje u državu, a ne u "čovekovu prirodnu sposobnost autokontrole". Baš zato, satiričar traži i očekuje od države da spreči, kao njegov zaštitnik, svaku pojavu anarhije, bezvlašća i svih raznovrsnih društvenih anomalija.

Satiričar, na sebi svojstven način, izvrće ruglu, podsmehu, kritici sve ono što je u suprotnosti, počev od Ustava, pa do svih pozitivnih zakona države.

Svaki autokrata, u svojoj intimi, daleko, daleko više ceni otvorenog, "otrovnog", rečitog, dovitljivog satiričara, od svih njegovih dobro plaćenih poslušnika koje, duboko i sakriveno u sebi, prezire.

U nekim državama koje su pretvorene u pokusne laboratorije za ispitivanje granica čovekove izdržljivosti na
samoponiženje, satiričar je prokazan i prikazan kao neprijatelj nacije, države.

U tim laboratorijama satiričara, zasigurno, pojede mrak!

U našem slučaju, režim i "najveći sin naroda i građana" nisu još uvek, dosegli taj nivo državne torture, ne zato sto je naša vlast humanija, već zato što ljudstvo ovog podneblja nije podobno za pomenutu vrstu pokusne laboratorije.

Utoliko je domaćem satiričaru lakše, jer, tu i tamo dobija slamku kroz koju može da diše.

Satiričar je - bez završene škole! Da, baš, tako! Nigde u svetu i kod nas ne postoji škola ili fakultet koja će vam dati diplomu sa zvanjem - satiričar.

Živan Haravan

03. 10. 2024. 06:57 | 5

Da li to i vama "smeta"?

Poštovani čitaoci ovog Vašeg i mog, dakle, NAŠEG omiljenog portala - Direktno! Nerado pišem tekstove u prvom licu, ali neke teme, naprosto, traže da se pišu, upravo, u toj formi.

Moguće da sam ja obično džangrizalo, a moguće da i neko od Vas deli moja zapažanja.

Pa, evo o čemu je sve reč:

PO MENI

Baš često možemo, na bilo kojoj televiziji, da čujemo pitanje kojim se traži od sagovornika da kaže svoje mišljenje o nekom ili o nečemu. A, sagovornici su ili "obični" ljudi ili neka tzv. javna ličnost. Na primer: "Šta kažete o stanju našeg fudbala?"

Ovaj počinje sa odgovorom: "Pa, po meni, stanje je..." Pazite: po njemu ili po njoj?! Šta je to - po njima? Valjda treba da kaže šta misli o predmetnom pitanju.

MENE INTERESUJE

Na svim televizijama, najčešće su to voditeljke, gostu - sagovorniku se obraćaju sa: "Mene interesuje šta vi mislite o..." Čekajte! Mene, kao gledaoca, baš briga šta nju interesuje! TV-novinar je valjda transmisija između gledaoca i sagovornika u studiju. Ona-on treba da, u ime svih nas, formuliše pitanje. Na primer: "Mislim (ili verujem) da naše gledaoce interesuje šta Vi mislite (ili kažete) povodom..."

ISPRUŽENA NOGA, NAOČARE, MOBILNI

Imate li Vi odgovor zašto naše, manekenke, pevačice, "modelinzi", pripadnici Pinkove "elite" (?!) pa, i neke vrhunske umetnice, kada se slikaju za javnost, redovno ispruže jednu nogu, nose tamne sunčane naočare i noću i danju i uz obavezan mobilni telefon kojim se, kao, slikaju?

Možda misle da tako više liče na "umetnike", deluju "intelektualno", kriju oči jer se tako osećaju sigurnije...?

Foto: Shutterstock

PREDUGAČKA PITANJA

Ne sve TV-voditeljke, ali ima ih jedan broj, koje su "majstori" da postavljaju, em predugačka pitanja, em, kada gost, konačno dođe do reči, one ga prekidaju upadicama i potpitanjima. Voditeljki tog tipa ima i na režimskim i na nerežimskim televizijama.

PIKAVCI

Da li Vas iritira kada na stanici, dok čekate autobus ili tramvaj, vidite kako neka "dama" ili "gospodin" cigaretu i pikavac bace pod noge da ga ugase? A, samo na metar-dva od njih imaju određeno mesto gde mogu da ga ugašenog bace!

Pritom, na stanici je, već, na stotine nogom ugašenih pikavaca!

OTVARAČI VRATA I NEZAKOPČANI SAKOI

Nikada nisam razumeo zašto raznim svetskim državnicima i našim "vladaocima", ljudi u crnom otvaraju spoljnu bravu na vratima limuzina kojima su važne ili umišljeno važne ličnosti stigle na odredište?! Zar je toliko teško da vrata sami otvore sa unutrašnje strane vrata? To je jedno pitanje. A drugo, zašto svi do jednog,

izlazeći iz limuzine tek po izlasku zakopčavaju svoj sako? Zar nisu mogli da ga zakopčaju pre izlaska?

DAME I GOSPODO, KOME HVALA

U našem parlamentu, gotovo svi poslanici, kada dobiju reč, svoje obraćanje počinju sa: "Dame i gospodo..." A, onda, kreće kanonada uvreda, upadanja u reč, nepristojna dobacivanja i uvrede... Na kraju svog izlaganja, merenog u sekundama za opoziciju, a za vlast u satima, govornik kaže: "Hvala"! Za malu razliku, predsednica parlamenta kaže nešto kao "Hvola".

Kome i zašto i na čemu i hvala i hvola?

Živan Haravan

12. 10. 2024. 07:04 | 9

Gradonačelnik PLAVOGRADA

Kada je naš Svevišnji birao gradonačelnika Beograda ili je znao za njegove sklonosti nalik na sklonosti Rimskog cara Nerona i baš zato ga odabrao ili je i sam bio iznenađen njegovim suludim idejama.

Elem, naš vrli gradonačelnik Aleksandar Šapić sebi je postavio kao prioritete da bude zabeležen u istoriji kao prvi konceptualni umetnik na čelu jednog glavnog grada. Prva, "grandiozna" ideja mu je bila da preseli grob i posmrtne ostatke Josipa Broza iz Beograda i uputi ih u Kumrovec.

Naš Svevišnji se nije složio sa tom nekrofilskom namerom Šapića. A, konceptualni umetnik u Šapiću ne miruje.

Pošto mu nije prihvaćena umetničko-patriotska zamisao o selidbi Titovog groba, setio se svoje razdražljivosti na crvenu boju.

Pokrenuo je inicijativu da se sva vozila gradskog prevoza prefarbaju iz crvene u plavu boju. Generacije i generacije su crvenu boju vozila beogradskog javnog prevoza doživljavale kao jedan od simbola Beograda.

Nije li ta Šapićeva opsednutost plavom bojom i njegov paničan strah od crvene boje, na direktan način, u
suprotnosti sa obeležjem nacionalne zastave države Srbije?

Hoće li naš Neron da, u svom nastupu "inspiracija", pokrene predlog izmene naše trobojke? Crvena je, dakle, isključena.

Ostaju bela i plava. A, u beloj boji je i Titov grob. Zato će naš gradonačelnik, po svemu sudeći, tražiti da srpska državna zastava bude samo u plavoj boji.

Aleksandar Šapić FOTO: ATAImages

Na semaforima će nestati crveno svetlo, a zameniće ga - plavo.

Beograd će promeniti ime u Plavograd.

Crveni karton u fudbalu biće - plavi karton.

Pod vizionarskim sklonostima našeg Nerona i reka Sava - mora biti plava! Ne bi trebalo da nas čudi ako bi mutna Sava, koja protiče i pored Plavograda na vodi, na njenom ulasku u Srbiju, bila ofarbana u plavo.

No, mi ne bismo bili mi kada ne bismo doveli u sumnju "časne" namere vrlog nam gradonačelnika. Nije li on, u potaji, ubačeni strastveni navijač zagrebačkih "plavih"?!

Treba to naša BIA dobro da proveri!

Živan Haravan

15. 10. 2024. 07:00 | 19

Ana Brnabić je bacila bumerang

Ova poslednja sednica Narodne skupštine, koja je bila posvećena nadgornjavanju vlasti i opozicije, a sve u vezi namere vlasti da dozvoli kopanje rudnika litijuma, podseća na čuvenu osmu sednicu CKSKRS.

Nakon koje je došlo do svega što nas je, potom, snašlo.

Nije trebalo brzati i unapred, blanko, hvaliti opoziciju koja dugo već nije imala svoj zajednički profilisan program i plan šta i kako sutra kada bi došla na vlast.

Konačno, naša opozicija je jasno, pravim rečnikom i na pravi način jedinstveno artikulisala volju i raspoloženje, kažu, dve trećine naroda i građana Srbije! I to joj je, sada, "najubojitije oružje" u sukobu sa vladavinom SNS-a.

A, pomenuta sednica Skupštine protekla je u znaku verbalne razularenosti Ane Brnabić i isto tako, u nešto blažoj formi, i "gosta" (?!) ministarke Dubravke Đedović Handanović. Ako izuzmemo dežurnog galamdžiju Jovanova, obe kao da su se takmičile koja će više i žešće da vređa svoje političke protivnike, ne birajući niske udarce i uvredljive poruke.

Obe, ne shvatajući da im pozicija "sile" ne dozvoljava da preko opozicije upućuju uvrede i nipodaštavanje volje naroda i građana Srbije.

Možda se Dubravka osećala moćnom i nedodirljivom samo zato što ima fotografiju sa Đokovićima, dok Ana, u svojoj beskrupuloznosti, optužuje opoziciju da priziva građanski rat!?

Ana Brnabić FOTO: ATAImages

Građanski ili svenarodni otpor bilo kojoj politici vlasti koja nije u interesu širokih masa, NIJE poziv na građanski rat!

Na građanski rat pozivaju, lukavo i prepredeno, upravo Ana Brnabić i Dubravka Đedović. Da li to rade po zadatku ili iz stanja obuzetog bezobrazlukom i osećanjem da iza njih stoji Svevišnji, videćemo. Možda, uskoro.

Ana, u transu, vređa, naziva predlog Zakona opozicije imbecilnim, tera u p. m. narodnog poslanika, dobacuje sa mesta predsednice Skupštine, upravo imbecilne, "dosetke".

Radi i kaže sve što joj se prohte! Da, tačno je da ona nije otkupila vilu na Dedinju u kojoj živi sa partnerkom. Ali, pokazuje li Ana trunku stida i nelagodnosti što, uopšte, stanuje u vili sa, ko će ga znati, koliko soba i prostorija?

I to za džabe!

Dakle, Ana Brnabić je "zavrljačila" bumerang u pravcu opozicije i naroda.

Zaboravila je osnovnu karakteristiku - bumeranga!

Živan Haravan

24.10.2024. 07:00 | 18

Vučića ruše njegovi lokalni šerifi

Predsedniku Aleksandru Vučiću je, pred izbore, uvek bilo bitno da mu lokalni razuzdani šerifi obezbede što je moguće više glasova. I oni su to, svojim ustaljenim metodama, i činili.

A, danas, kada je Vučić okupiran litijumom, BRIKS-om, Kosovom i čime još sve ne, oni rade sve što im se prohte.

Da li je moguće da nije obavešten kako kraljevački šerif ne priznaje 11.000 potpisa građana Kraljeva, što je više od 10 odsto građana, koji traže referendum o ostanku državnih apoteka u vlasništvu grada? Jer, on je te apoteke, izgleda, već predao u zakup nekim ili nekom "biznismenu". A, one, koji su uredno potpisali peticiju, overenu kod notara, proziva i poziva iz sedišta SNS-a da zvanično povuku svoj potpis uz izjavu da su "bili obmanuti"?!

Ako zna za ovo, a ništa ne preduzima, treba ga posavetovati da sa autentičnim Kraljevčanima nema šale i zabave...

Jedan drugi slučaj, manje poznat javnosti, odigrao se u Kuršumliji.

Aleksandar Vučić FOTO: Printscreen

Po programu aktivnosti naše "prve dame" Tamare Vučić, ona je obišla, pre par nedelja, jednu osnovnu školu u Kuršumliji. Škola ima jedno zapušteno školsko dvorište i na njemu, na ispucalom asfaltu, dve konstrukcije koševa. Obe konstrukcije su – bez koševa!

Kako to gošća ne bi primetila, lokalni šerifi su, pre njenog dolaska, na obe konstrukcije, namontirali lepe, nove koševe.

Čim je gošća otišla oba koša su skinuta i vraćena tamo odakle su "pozajmljena". Da nije tužno i odvratno, bilo bi smešno.

Po(r)uka za Vučića: kao budući košarkaški trener(?!) i suprug gospođe Tamare koja je izigrana i prevarena,
reaguj čoveče!

Jer, ovi tvoji, na lokalu, sve što rade, rade da umesto novih koševa u školskom dvorištu, ti završiš – u košu.

Živan Haravan

29. 10. 2024. 07:00 | 19

Ako će Zavetnica da spašava porodicu, piši propalo

Za neke društvene pojave nisu nam potrebni statistički podaci ne bi li nam oni ukazali na propadanje nekih elementarnihljudskih vrednosti.

Svet se, odavno, već opredelio između "imati ili biti", za - imati, a izgubio svoju nasušnu suštinu i potrebu da sačuva svoje dostojanstveno bitisanje. To, na primeru naše svakodnevice, vidimo "golim okom".

Uz svesrdnu podršku "najčitanijih medija" i potplaćenih režimskih televizija, svakodnevno se javnosti plasiraju takve vesti i sadržaji koji, sa moralom i ljudskim stvarnim vrednostima, ne samo da nemaju nikakve veze, vec se nameću kao obrazac i formula "sreće" i "uspeha" u životu.

Mladi momci, mahom ili bez posla, ili rade za neku mizermu platu ili odati sitnom kriminalu mogu, čak, i da se ožene bogatom starletom. Ali, razlog njihovog izbora partnerke je što "starleta" ima "gajbu" i što će joj on biti "zaštitnik", a takav brak se, najčešće, završava zbog "nasilja u porodici". Eventualna deca iz takvih "brakova" sutra će biti socijalni slučajevi.

Školovani mladi ljudi sebi traže obrazovanu devojku u skladu sa njihovim društvenim statusom. Ali, i tu se postavlja, prethodno, pitanje: šta on ima ili šta ona ima od imovine?!

Ne pada im na pamet da zađu po marketima, raznim prodavnicama u svom gradu u kojima rade prelepe devojke, vredni i skromni momci, bez fakultetske diplome, koji često ustaju u 5-6 sati ujutro, menjaju po 2-3 prevoza ne bi li stigli na posao kasirke, prodavačice-prodavca. Ti detalji su čvrsta preporuka i referenca da bi oni, sutra, bili odgovorni kao majke i supruge, očevi i supruzi. No, problem je, često, ili u roditeljima koji sebi traže školovanu snajku-zeta ili u mladoženji i mladoj koji to isto očekuju i traže od svojih budućih partnera. Takvi, ili će ostati neženje-neudate ili će da nađu sebi ravnog partnera-partnerku, što im neće biti nikakva garancija za dugovečan i srećan brak. Čast i sva sreća onima koji ne spadaju u ovaj kliše!

A, pogledajte i poslušajte šta se na "tržištu" nudi preko rijalitija koji nam servira, recimo, "najgledaniji rijaliti program". Osim taznoraznih gadosti, može da se vidi i čuje najprizemniji i najsiromašniji fond reči svih "zvezda" programa. Evo

svakodnevnih primera: "Ja sam rekla, da je on rek'o kako je ona rekla da sam ja rekla da je ona prostitutka."

Znamo da u sastavu naše Vlade postoji i Ministarstvo za brigu o porodici i demografiju, na čijem čelu je Milica Đurđević Stamenkovski. Ako će ona, kao resorna ministarka, da nam svojim ispraznim govorima o porodici i demografiji, sačuva porodicu i brak kao što je sačuvala i čuva Kosovo i Metohiju, onda, piši – propalo!

U najavljenoj rekonstrukciji Vlade, kako stvari stoje, nemojmo da se iznenadimo ako nam Olivera Zekić bude nova ministarka za brigu o porodici i demografiju, a Milica ĐurĐevic Stamenkovski bude predsednica REM–a.

Krećemo se u tom pravcu!

Živan Haravan

08\. 11. 2024. 07:11 | 11

Predsedniče, zašto mi vređate inteligenciju?

Kada se srušila ona prokleta nadstrešnica, ubivši 14 ljudi i troje teško ranivši, kažu da se u istom trenu uzdrmala i zgrada novosadske železničke stanice.

Ali, ne samo zgrada! Uzdrmala se i pala u očaj čitava Srbija, umorna od tragedija koje se smenjuju u njoj.

Nema nikakve sumnje, predsedniče, da ste, kao čovek, bili slomljeni od bola i tuge u istoj meri kao i moja
malenkost. No, Vi ste, dodatno, bili opterećeni brigom šta ćete i kako ćete sa Vašim ljudima koji se budu pokazali kao direktni i indirektni krivci u ovom zločinu.

Naravno, znali ste i očekivali da će se širom Srbije dešavati protesti građana koji će tražiti smenu i hapšenje
svih odgovornih. Koji, bez Vašeg "blagoslova", ne bi bili na pozicijama, kako vlasti, tako i bilo kog biznisa koji
donosi velike količine novca "firmama" u vlasništvu "biznismena" koji znaju "formulu": kome, kada, koliko, kako... Znaju i "šifru" za naplatu iz sefa državnog budžeta.

Vi ste, rekoh, već, u par mojih kolumni, "velemajstor" vladanja i da bi na toj Vašoj "veštini" mogao nešto da
nauči i pok. Makijaveli.

Uz mnoštvo medija pod Vašom direktnom kontrolom, uz glasačku mašineriju koju stavljate u pogon kada Vam je to potrebno, uz spoljnu Titovu politiku koju vodite, mogli biste da vladate Srbijom u nedogled. Ali, povodom užasa koji nas je sve do srži pogodio i povredio, napravili ste tako loš scenario, tako lošu režiju
sa tako lošim glumcima, da mi to vređa inteligenciju!

Sve sa ciljem da Vam poverujem kako su oni ljudi sa kapuljačama pokrivenog lica, bejzbol palicama, metalnim štanglama... bili deo i u sastavu građana koji su protestnom šetnjom Novim Sadom želeli da
dostojanstveno odaju poštu stradalim i zatraže odgovornost odgovornih za tragediju.

FOTO: ATAImages

Toliko je bilo jadno i providno gledati i slušati Vas i Vaše podanike kako tvrdite da su oni Vaši, uvek dežurni, huligani, bili, zapravo, deo čestitih i dostojanstvenih građana!

Pa, detetu od 5 godina starosti bi bilo jasno i očigledno da su to bile Vaše uzdanice koje su, u dosluhu sa policijom, (ne sa uniformisanim policajcima) uništavale Gradsku kuću i prostorije Vaše stranke. To se videlo "iz aviona"! Sve zahvaljujući jednoj "izdajničkoj" televiziji čiji su novinari, od početka do kraja, hrabro i pošteno propratili čitav tok događaja.

Providan je bio i cilj da se javnosti pokaže kako su, eto, Vaši uvek bili cveće i cvećke, a da su ti neobuzdani huligani – "njihovi". Čiji? Koji su to – njihovi?

Mislio sam da je ona predizborna farsa, kada su, između ostalog cirkusa, dovedeni žitelji Male Krsne na opštinu Voždovac da se, kako to rekoše, "malo prošetaju", vrh poniženja zdrave pameti.

Ovim pokušajem da se krivica za haos u Novom Sadu svali na mirne i pristojne

građane, to poniženje i gaženje zdrave pameti je, očigledno – bezgranično!

Zar mislite da čovek, iole, zdrave pameti može da poveruje gradonačelniku Novog Sada (koji je to još
uvek), kada je pozvao novinare da uđu u Gradsku kuću i uvere se kakav haos su napravili "ubačeni elementi", "neprijatelji Srbije"? Od svih "eksponata" koje je gradska vlast pripremila za javnost "impresivna" je bila ona kamendžura koja se, gle čuda, uredno zadržala na nekoj stolici. Ko je, kako i kada otvarao fioke u prostorijama Gradske kuće prepune policajaca?!

Video sam dva mlađa čoveka, koji su, prolazeći pored prostorija SNS-a, pljunuli u pravcu tih prostorija, što
osuđujem kao nepristojan čin. Bio je, doduše i mali broj mladih ljudi koji su, iz gneva prema Vašoj vladavini i
vladavini SNS-a, učestvovali u haosu, ne shvatajući da su upali u zamku koju ste im postavili. I njih ne opravdavam. No, samo te ljude su policajci u civilu hapsili i privodili.

Vaši huligani su ostali slobodni i čekaju novi "radni zadatak".

Patetično i komično je izgledalo i delovalo istupanje u javnosti i neizbežne Ane Brbabić. Sa više puta rukom
prema srcu ponavljala je kako su demostranti napadali prostorije "naše stranke" koja je "u našem vlasništvu", a kako su "naši redari" sve to "dostojanstveno" podneli.

Dakle, sve je bio užasno loš scenario, loša režija, sa lošim glumcima!

Aleksandar Vučić FOTO: Printscreen/TV Happy

Predsedniče, oslovljavam Vas sa "Vi", jer, kao legalista i pristojan čovek, priznajem Vas za predsednika Srbije, te je moje obraćanje Vama, u skladu sa Vašom funkcijom na kojoj ste. Nisam nivo Milomira Marića koji Vam se obraća sa "ti", osim, ako to nije neki vaš dogovoreni igrokaz.

Od Vas samo tražim, ako niste u mogućnosti da javnosti prezentirate istinu, da poštujete moju inteligenciju i ne konstruišete "istinu" koja je jaka i stabilna koliko je to bila nadstrešnica na novosadskoj železničkoj stanici.

Živan Haravan

17. 11. 2024. 07:03 | 26

Vučićevi "intelektualci"

Predsednik Aleksandar Vučić se plaši nezavisnih intelektualaca kao od ljudi sa moralnim integritetom. Taj strah je, nevešto, zamaskirao njegovim, tobož, prezirom nezavisnih intelektualaca i njihovim nipodaštavanjem.

Zna on vrlo dobro snagu i vrednost intelektualaca u svakoj državi, u svakom društvu.

A plaši ih se i eskivira da se bilo kad i bilo gde javno suoči sa bilo kojima od njih. Iz prostog razloga. Vučić zna da je preuzeo sve prerogative države, da vlada bez kontrole, da je otelotvorio onu davnu izjavu, kažu, francuskog kralja Luja XlV: "Država, to sam ja".

Nezavisni intelektualci bi ga u nezamislivoj javnoj debati porazili do te mere da bi to bio konačan kraj njegove vladavine.

Ali, predsednik Vučić je, kao vrlo vešt autokrata, sam ili sa svojim skrivenim timom, smislio da stvori svoju "intelektualnu elitu", a on će je nagraditi nekakvim izmišljenim radnim mestima, privilegijama, tajnim isplatama, besplatnim štampanjem njihovih "književnih dela", javnom promocijom...

Za realizaciju njihove "afirmacije" zadatak, pre svih ostalih, dobili su "srećna televizija" i "roze
televizija".

Ta grupa srpske "inteligencije" se seli sa jedne na drugu tleviziju. Nema teme za koju oni nisu "kvalifikovani" kao sagovornici. Osnovni cilj njihovog "mudrovanja" je veličati i diviti se "suncu koje obasjava Srbiju".

Kakav i koliki rejting uživaju ti iskompleksirani "pripadnici srpske elite", u očima gazde kom se dive, odgovor se krije u sledećem pitanju. Koga vlasnik cirkusa više ceni? Da li klovnove koji se, između cirkuskih tačaka, krevelje i zasmejavaju publiku ili akrobate na trapezu?

Pritom, Vučićevim klovnovima je sve dozvoljeno. Klovn može slobodno i javno da vređa televizije koje, sa svojim slobodoumnim i hrabrim novinarima, otvaraju prozorče naše stvarnosti.

Tako, jedan od Vučićevih klovnova, javno naziva telelevizije N(DH)1 Nova SS!? Može

mu se. Za sada.

Sve dok njemu i svim ostalim Vučićevim poltronima ne istekne rok upotrebe, a njihov idol ne ostane bez licence košarkaškog trenera.

Novi Sad je, već, pokrenuo tu inicijativu.

Živan Haravan

22. 11. 2024. 07:13 | 39

Ona je ugasila svetlo

Pre neki dan Olivera Zekić je, kao član i predsednica REM-a, otišla sa te funkcije. Bila - ne povratila se!

Jer, ta žena je svojim postupcima i i posebno svojim poslednjim potezom zakucala i poslednji ekser na
kovčeg njene "novinarske" karijere.

Izjavom, na oproštaju, da želi svu sreću u radu TV Informeru kome je "jednoglasno" izglasana beogradska frekvencija, sa željom da novi sastav REM-a toj televiziji dodeli i nacionalnu frekvenciju(??!!), ova žena je pljunula u lice slobodnom i nezavisnom novinarstvu.

Pljunula je u lice i svim onim građanima Srbije koji su, žedni i željni istine, bili i ostali (za sada i još uvek)
uskraćeni da, bar, na jednoj slobodnoj televiziji mogu da vide i čuju i drugu stranu realnog života, događaja i stanja u Srbiji.

Beograđanima se, posebno, narugala dodelom frekvencije TV Informer! Ne treba nijedna reč više tim
povodom. Sasvim je dovoljno da se celoj Srbiji prikaže onaj snimak u kome Dragan J. Vučićević "komentariše" govornike i novinare - izveštače TV N1 i TV Nova S sa protesta građana Novog Sada povodom užasa koji se desio u tom gradu.

Ovaj tekst neće biti uprljan nijednom rečju i opisom postupaka rečene "novinarske" cepanice. Dovoljno je počastiti ga sa: užas, katastrofa, beščašće, razularenost, neotesanost, bezobrazluk, prostakluk.

Olivera Zekić FOTO: Printscreen

Ali, da se vratimo našem problemu koji se zove Olivera Zekić.

Za vreme njene vladavine nad nezavisnim elektronskim medijima i njenim "neće da može" stavom da televizija Nova S ne dobije nacionalnu frekvenciju, mogli smo da se suočimo sa najskaradnijim scenama i učesnicima u rijalitijima Parovi, Elite u nizu. I sve to u direktnim prenosima usred bela dana ili noći.

Svaka nada normalnih ljudi da će Zekićka da reaguje, rečenim povodom, pala je u vodu kada smo videli
gospođu kako se u Skupštini Srbije srdačno grli i ljubi sa Milomirom Marićem. A, Marić je, već, bio "pater
familijas" Parova, uz Žeksa i njegovih Elita, rijalitija koji su, ništa drugo, do naša "savremena" verzija Sodome i Gomore.

Olivera je, par puta, one ljude koji su je prozivali i kritikovali njen odnos prema slobodi javnog medijskog
prostora, nazvala ruljom ili gomilom. Na njenoj meti se našao i naš čuveni karikaturista Koraksić - Koraks,
nezadovoljna, verovatno, kako ju je on crtao.

I tu je, jedino, u pravu. Jer, crtež njenog lika nije u stanju da ni Koraksić karikira.

Živan Haravan

28. 11. 2024. 07:00 | 23

Gorak policijski hleb

Moguće da nije široj javnost poznato da su prve policijske formacije stvorene u Parizu 1667 godine, a temelji moderne policije u Londonu 1829 godine, sa zadatkom da bude stabilna, efikasna i organizovana po vojnom ustrojstvu.

Ali, tada je utemeljen i stav da policija mora da bude pod kontrolom Vlade. Dakle, ne pod kontolom stručnog policijskog kadra i nadzora.

Tako je utrt put da policija bude pod kontrolom raznih amatera kojima je, u "podeli kolača" vlasti "zapalo" da budu ministri policije. A, tako "izabranim" ministrima je omogućeno da stvaraju "timove" od svojih poslušnika, familije, ljubavnica, kumova, ortaka...

Tako smo, u našem slučaju, imali razne amatere poput Stefanovića, Hrkalovićke, Gašića... Sadašnji ministar policije je po zanimanju - političar. Koji, od kvalifikacije za prvog čoveka na čelu MUP-a, ima samo svoju opčinjenost pendrekom.

Može li, danas, bilo koja država da bude bez policije?

U prošlosti bilo je utopista, anarhista, marksista koji su, u nekom svom imaginarnom svetu budućnosti "videli" državu i društvo bez policije. Što se vremenom pokazalo kao njihova površnost i nepoznavanje prirode ljudskog roda.

Policija je, danas, neraskidiv deo svakog državnog mehanizma i realna potreba društva.

Šta je, u našem slučaju i okolnostima, motiv svakog mladog čoveka da se opredeli za profesiju - policajac? To, sigurno, nije plata od koje će biti u stanju da lagodno živi, izdržava porodicu, plaća iznajmljeni stan ili stanarinu,školuje svoju decu...

Rukovodi se, prvo, zaposlenjem koje podrazumeva strogu poslušnost svojih nadređenih i svojom verom da će biti u službi mira i bezbednosti svih građana svoje države.

FOTO: ATAImages

Sa tom verom su od policajaca-pozornika, komandira, specijalaca, inspektora, žandarma, svi oni izabrali svoj opasan i nezahvalan posao.

Pa, tu skoro, su naši policajci danima i noćima, pod užasno teškim vremekim uslovima i uz veliku opasnosti po svoj život, u vrletima prijepoljskh šuma i brda, pronašli i uhapsili dvostrukog ubicu koji je imao dve puške kod sebe i koji je nedeljama bežao ispred crnogorske policije. A, kojih se sve užasa ne nagledaju policajci i inspektori prilikom saobraćajnih nesreća, ubistava - teška je to priča.

Ali, taj častan posao prljaju oni koji su u profesiji policajca videli šansu da se, u sprezi sa kriminalcima ili mitom brzo obogate, da se sadistički iživljavaju nad privedenim građanima po raznim osnovama, nad demostrantima koji protestuju protiv vlasti... Neko će da kaže da takvi samo postupaju po naređenju svojih naredbodavaca.

U teoriji, kako su ih sve učili, policajac nije dužan da postupi po naređenju ako je ono protivzakonito. Ne, ako od vrha vlasti stigne naređenje tipa "razvaljuj!" policajci, poput robota, moraju da slede naređenje i nemilosrdno krenu u akciju.

Setite se one nadrealne scene pred zgradom novosadskog Tužilastva i Suda kada je

grupa žena - demonstranata ponudila promrzlim, umornim policajcima u teškoj opremi, čašu toplog čaja da se malo okrepe. Ni jedan se nije usudio da prihvati čašu čaja. Da je, samo, jedan od njih prihvatio, tog trenutka bi mu to bio poslednji čaj u životu koji je popio u svojstvu policajca!

Ima li izlaza u ovoj našoj, uzavreloj političkoj sceni sukoba između nezadovoljnih građana i vlasti? Sa policijom u sendviču.

Postoji, možda, izlaz u jednom, doduše, utopijskom predlogu opoziciji da predloži kohabitaciju sa policajcima.

Opozicija, u kojoj, nažalost, imamo i opoziciju opoziciji, mogla bi i morala bi da se složi u jednom javnom zajedničkom proglasu kojim bi se obratila policiji i koji bi, približno glasio:

"Poštovani, naši, policajci! Znamo da je veliki broj Vas nezadovoljan svojim materijanim položajem i stanjem u našoj drzavi. Znamo, Vi ste dužni da obezbedite i čuvate red i mir u našem društvu. Ne nasedajte provokatorima koji imaju zadatak da između Vas i nas građana, veštački stvore uslove za Vašu intervenciju protiv nas. Mi, policajcima svih profila, koji se nisu ogrešili o Zakone ove naše države Srbije, GARANTUJEMO ostanak na svojim radnim mestima i propisanom napredovanju u službi sa platama dostojnim čoveka, u slučaju da na narednim, pravičnim i ravnopravnim izborima osvojimo vlast."

Ako je ovaj predlog neostvariv, bar, lepo zvuči.

Živan Haravan

06. 12. 2024. 07:21 | 4

Izliv vlasti u mozak

"Ne kudi konja koga nisi jahao" - kaže jedna od hiljada metaforičnih narodnih, mudrih izreka. Zato, svi mi koji se kritički izražavamo prema autokratiji u Srbiji, ne možemo da garantujemo da bismo bili drugačiji od predsednika Vučića kada bismo imali svu apsolutnu vlast koju on ima.

U sociologiji i socijalnoj psihologiji bilo je eksperimenata te vrste, ali na malim uzorcima koji su pokazali da se pojedinac menja u svom karakteru kada mu se pruži mogućnost da, apsolutno, vlada nad ostalima.
Ali, nemoguće je obaviti eksperiment nad čitavom jednom državom, narodom i svim njenim građanima.

A, i ne treba nam! Jer, imamo, na gotovo, rezultat takvog jednog zamišljenog eksperimenta u liku i delu našeg predsednika Vučića.

Ako izuzmemo, blago rečeno, neprimerene uvrede na račun pojedinaca i grupa koje su u rečniku najobičnijih prostaka, a koje predsednik Vučić obilato koristi na račun svojih oponenata i koje ne dolikuju predsedniku jedne države, nije moguće da mu se oprosti jedna njegova jeziva izjava. Koja se ne graniči sa zdravim razumom, već, po svojoj zlokobnosti, ozbiljno prelazi tu granicu.

Reč je o profesoru sociologije iz Požarevca, učesniku građanskog protesta povodom zločina na novosadskoj železničkoj stanici. Profesor, kao intelektualac, pošao je od realne pretpostavke da će, ako sedne na haubu automobila vozača koji nije hteo da uvaži građanski protest blokadom jedne ulice, taj vozač imati minimum savesti i svesti. To što je taj vozač pokazao da je potencijalni ubica, hajde da nas to i ne iznenadi. Jer, u idiotima ne oskudevamo. Elem, krenuo je autom sa sve čovekom na haubi vozeći tako oko 50-ak metara?! Pukom srećom profesor je ostao nepovređen, a malo je trebalo da padne pod točkove automobila.

Ono što je šokantno i što je zgrozilo sav normalan svet bila je reakcija i komentar predsednika Vučića povodom tog događaja u Požarevcu.

FOTO: Printscreen/YouTube

Nama, zgroženim i šokiranim, predsednik Vučić je predložio da se umijemo 'ladnom vodom, da očistimo krmelje sa očiju, da budemo normalni, da znamo šta pričamo... Pa, kako i zašto da se hapsi čovek koji se propisno kretao ulicom predviđenom za saobraćaj motornih vozila?! Bio je to komentar našeg nam predsednika.

To praktično i nedvosmisleno znači da su se, kojim slučajem, Požarevljani odlučili da, u znak svog protesta, svi polegaju na ulicu, svi automobili, autobusi, kamioni mogli bi, slobodno i komotno, da ih pregaze?!

Onakvu izjavu i stav mogao je da plasira samo neko ko se nije umio 'ladnom vodom, ko nije pri čistoj svesti, ko nije povadio krmelje iz očiju!

Izlivom vlasti u mozak se ne umire, ali mozak ostaje trajno oštećen.

Živan Haravan

14\. 12. 2024. 07:01 | 12

"Nas su birali narod i građani Srbije"

Postoji li jedna jedina izjava predsednika Vučića iza koje bismo svi stali, podržali, potpisali je, čak i najzagriženiji opozicionari? Da, verovali ili ne - postoji!

To je javna, jasna izjava i poruka predsednika Vučića koju je uputio, na jednom velikom skupu, članovima SNS-a u beogradskoj dvorani "Šumice", a koja je olako zaboravljena.

Tada je Vučić, kritikujući rad(?) članova svoje stranke, izgovorio jednu notornu istinu: "Kada bih se ja
povukao, ko bi glasao za vas!" Njegov i odgovor svih birača u Srbiji glasio bi: NIKO!

U našem proporcijalnom izbornom sistemu birač ne glasa za pojedince koje i ne poznaje, a da ih poznaje – niko od njih ne bi ni zakoračio u dvoranu Narodne skupštine i zaseo u klupu narodnog poslanika.

Mesto kandidata na zatvorenoj izbornoj listi određuje Vučić uz debelu proveru svakog pojedinačno koliko je taj kandidat sposoban da savija kičmu pred njim, da slepo sluša i sprovodi u delu njegovu, ličnu, "politiku". Povoljno mesto na listi može i da se kupi. Kako, kome i koliko se to plaća, ostaje "poslovna tajna".

I sad, kada čujemo kako se na nekoj sednici Skupštine oglasi neki od poslušnika, poltrona – bilo da je iz SNS-a bilo iz neke koalicione stranke – partije, kako kaže: "Nas su birali narod i građani Srbije", dođe vam da od muke zaplačete ili se gorko nasmejete.

Ma, ko bi, bre, nesrećo, tebe birao?!

FOTO: ATAImages

Kada pročitate njihove, javne, "političke" biografije, pa to je sve džabalebaroš do džabalebaroša. Niko od njih više ne pamti kako to beše vožnja gradskim prevozom, šta znači ona izreka "krpim kraj sa krajem", od čega ću da platim detetu ekskurziju, kada, gde i kako da zaposlim ćerku, sina ili rođaka...

Svima njima su obezbeđena plaćena članstva u raznim skupštinskim odborima i predsednička mesta u njima. A, kada vidite koliko i kakvih sve izmišljenih tih odbora ima, dođe čoveku, ponovo, da zaplače od muke i gorčina u grlu.

Jedna naočita, prelepa, šarmantna SPS-ovka, rođena 1975. godine, koja se "proslavila" poltronskom, navodnom dečjom izjavom svom lideru: "kad porastem, biću Dačić" i koja, kada predsedava Skupštinom, naglašava da to radi "u punom kapacitetu" predsednice Skupštine – e, ta je u svojih 17 godina postala član SPS-a. Od tada, ona se "bori za naš prosperitet" i svoj život džabalebaroša.

Kada bismo nabrajali koliko tih izmišljenih skupštinskih odbora ima i njihove članove iz SNS-a, trebalo bi nam najmanje sto stranica teksta.

A, kada poklik "nas su birali narod i građani Srbije" kaže neko od imenovanih, nametnutih nam vladaoca, čoveku dođe da iskoči iz sopstvene kože!

Od takvih, dovoljno je pomenuti samo jedno ime: Ana Brnabić!

Živan Haravan

17.12.2024. 07:00 | 14

Kud plovi ovaj brod?

"Kud plovi ovaj brod, kud ljude odnosii da li iko znašta more sprema? Kud vodi ovaj put kojim smo krenuli? Od svega samo znam - povratka nema!" (autor: Krste Juras).

Kada je hrvatski pesnik Krste Juras napisao tekst za šlager "Kud plovi ovaj brod", davne 1970. godine, nije mogao da pretpostavi da će citirani deo teksta, jednog dana, biti pitanje svih pitanja u našoj, današnjoj Srbiji.

Naš brod je, posle toliko vremena, iz žabokrečine, konačno, pred plovidbom. I ko je mogao da zamisli da će ga porinuti u more, ne srpska opozicija koja se upinjala svom snagom, ne ogorčeni intelektualci, ne poniženi prosvetni radnici i medicinari, ne socijalno ugroženi radnici i građani, već, studenti i srednjoškolci!

Svi smo bili u dubokoj zabludi da je ta, naša, mladost nekako zaspala, pala u letargiju cinično poručujući svim starijima da kako su sejali tako sami neka i žanju.

O, kakva i koja greška u proceni!

No, pre nego naš brod krene, svi ćemo biti u obavezi da tim mladim ljudima pomognemo u čišćenju debelih naslaga žabokrečine. A, to nije i neće biti nimalo lak i jednostavan posao! Jer, kao i svaki motor broda, i naš ima stotine delova koji su zaribali zahvaćeni korozijom. Sve to treba očititi, podmazati, zameniti novim delovima.

Kada sve to bude odrađeno, dosadašnji kapetan našeg broda moraće kormilo da prepusti budućem novom kapetanu. Njemu i njegovoj posadi biće na raspolaganju čamci za spašavanje, ukoliko uspeju da ih se domognu od nezamislivog broja studenata, naroda i građana koji će se okupiti na palubi broda.

Brod, spreman za plovidbu, krenuće iz sivila i mraka ka, kako to pesnik kaže, "plavom beskraju i pučini sna",a niko se od putnika neće pitati šta more sprema.

Svi će se, tada, složiti u jednom: povratka nema!

22. 12. 2024. 06:58 | 51

Moje novogodišnje poruke predsedniku Vučiću

Znam ja da Vi, predsedniče Vučiću, ne dajete pet para za ono što bi moja malenkost htela da Vam kaže, da Vas upozori, posavetuje, uputi kritiku... Ali, eto, pišem da sebi olakšam dušu. Neki đavo mi neda mira, te, Vam se, ipak, obraćam.

Pošto bih, po razlici u godinama, mogao da Vam budem otac dajem sebi za pravo da Vam ukažem na sve ono što Vi ili nećete da čujete, ili čujete ali Vam "prolazi kroz uši", ili svakog ko bi da kritikuje Vašu neograničenu vlast svrstavate u "društveni talog i ološ", ili u mrzitelje Srbije, ili šta sve još ne iz Vašeg bogatog vokabulara uvreda.

A, imali ste životnu šansu da, stvarno, uđete u istoriju Srbije, njenog naroda i građana kao istinski reformator i tvorac savremene države. Da budete državnik svetskog formata!

Kada ste pobedili Tadića, odmah ste počeli sa greškama. Poput lavova počela je podela plena. Vi ste, u ortačkom dogovoru, ubrzo, preuzevši vlast i Vašem "političkom ocu" Tomi, umesto da ga vratite u njegovu Bajčetinu, dali vilu na Dedinju, izmislili mu "radno mesto". On, sa suprugom, o trošku države i građana, i danas tamo živi, prima veliku platu i sa Dragicom obilazi i broji sobe dvora.

A, potom, umesto da ste se okrenuli prema intelektualcima, ljudima od znanja i struke, počeli ste sa izborom kadrova koji su, da upotrebim Vaš izraz, "sa dna kace". Osnovni i polazni kriterijum pri njihovom izboru, kojim ste se rukovodili i kojim se i danas rukovodite, jeste stepen njihove slepe poslušnosti, beskičmenjaštva, bezobrazluka, bestidnosti, alavosti, "pismenim" sa kupljenim ili naručenom diplomama...

Sami ste sebi natovarili pun "džak cementa" na leđa i tako krenuli da trčite maraton. Umesto da ste se, na vreme, okružili ljudima od moralnog integriteta i svakom od njih "natovarili" po jedan kilogram tog "cementa", ne, Vi ste dobrano nagradili Vaše nabrojane poslušnike da se dive Vašoj "snazi" i "izdržljivosti" sa 200 kilograma tereta na leđima.

I, ono što je zdrav razum mogao da pretpostavi i očekuje to se i desilo! Počeli ste da posustajete i pitanje je dana, meseca, kada ćete shvatiti Vašu kardinalnu grešku i sa državom na leđima klonuti!

No, ono što je moglo i da se pretpostavi, krivicu za svoj poraz i neuspeh prebacujete na onaj veliki broj naroda i građana koji nisu navijali za Vas.

Zaboravili ste na snagu, moć i upornost naše i svake mladosti – studente i srednjoškolce.

Studente i srednjoškolce koji su ″u vlasništvu države″, kako to ″premudro″ reče jedan vaš pesničar, više niko i ništa ne može zaustaviti! Ne zato što su se ″obogatili″ od para dobijenih ″iznutra″ i ″spolja″, već, zato što ne dele Vaš stav da ste Vi država umesto države, da oni žive i dele sudbinu države bez države! U kakvoj oni više neće i ne mogu da žive!

Nemojte ih badava plašiti Vašim ″kobrama″!

Nemojte da šaljete ″aktiviste″ SNS-a da, po mom kraju, lepe čitave zidove plakatima na kojima je uvredljiva slika Dragana Đilasa sa tekstom: ″Đilas i 40 razbojnika″. I, pritom, fizićki nasrnu na živog čoveka sa sramnog plakata! Nemojte, jer, kada dođe vreme i to će Vam biti zapamćeno.

Znate Vi da su mnogi Vaši štićenici probušili Vašu kofu vlasti iz koje je, na više rupa, počela da curi voda u vidu afera. A, ako ćemo pošteno, i Vi ste, krajnje naivno, učestvovali u tom, samodestruktivnom, bušenju kofe. Sada, potezima očajnika, pokušavate da, bar, neku rupu zakrpite. Čini se – prekasno!

Neće biti, valjda, da ste očekivali kako će u buntu i poljoprivrednika, kao još jedne rupe na kofi, da Vam budu od koristi i ″autoriteti″ poput Rističevića, Atlagića, Bakareca, Nataše, Bulatovića, Jovanova, Zavetnice? Avaj! Sada vidite da su i to bile bačene pare kojima ste obasipali sve Vaše sluge.

Predsedniče! Ide Nova 2025 godina. Ja, najiskrenije, želim svim Vašim bližnjima i Vama dobro zdravlje.

Pored toga, što se Vas, lično tiče, svih ″investitora″, ″biznismena″, svih Vaših poltrona, neka se, za sve ostalo, u Novoj 2025 godini pobrine – pravna država.

Živan Haravan

04. 01. 2025. 06:56 | 11

Zašto? Ne znam!

Mnogo smo, bre, džangrizavi prema vladavini SNS-a i predsednika Vučića. Zašto? Ne znam! Nikad i ničim nismo zadovoljni. Zašto? Ne znam!

A, grandiozni rezultati nam, prosto, bodu oči.

Da počnem od lekovitog bilja. Napravili su najveću plantažu lekovitog bilja u Jovanjici. I to - najveću u Evropii! Mi, neiživljeni kritičari svega i svačega, nećemo to da vidimo i priznamo. Zašto? Ne znam!

SNS i predsednik Vučić, takoreći do juče, imali su, pa skoro dva miliona lojalnih građana koji su im dali glas i tako se zakleli na doživotnu lojalnost predsedniku Vučiću i SNS-u. Danas je taj broj lojalista spao na samo 17.000 hiljada! Ako mene pitate zašto? Ne znam!

Država je, preko svog glasnogovornika predsednika Vučića saopštila da će rešiti stambeno pitanje studenata! Daće im super povoljne uslove da sa 75.000 evra kredita kupe sebi stan. Dobro, za te pare mogu da kupe i kuću, recimo, u Maloj Krsni, ali svi bi hteli stan u Beogradu. I to je rešivo!

Kada bi roditelji studenata-studentkinja iz unutrašnjosti Srbije "odrešili kesu" za svoju decu i na državnih 75.000 evra dodali svojih, od 70 do 100 hiljada evra, mogli bi da im kupe jednosoban stan u širem centru Beograda. Ali, niko od roditelja da to i ponudi. Ako mene pitate zašto su njihovi roditelji tako škrti i nebrižni prema svojoj deci? Ne znam!

Malo-malo pa se poljoprivrednici vozaju svojim lepim traktorima, pod kreditima, po asfaltu umesto da su na njivama. Šta to traže pored jednog čoveka poput Marjana Rističevića koji, kao njihov lider u parlamentu izginu za njih, vodi o njima brigu i računa, i pored resornog, stručnog i brižnog, simpatičnog ministra Aleksandra Martinovića? Šta bi oni više hteli? Ako mene pitate zašto to rade? Ne znam!

Kad pomenuh 17.000 lojalista, postavlja se pitanje da li su naša vojska, "kobre" i policija lojalni lojalistima. Ima li tu nekakve konkurencije?

Ako mene pitate zašto policija i vojska tolerišu očiglednu konkurenciju? Ne znam!

Zašto postoji Ustav Republike Srbije? Ne znam!

Živan Haravan

14. 01. 2025. 07:02 | 10

Studentski protesti: Čudesna, autentična mladost Srbije

Istorija će pamtiti francuske studente 1968. godine, koji su pokrenuli talas studentskih protesta širom Evrope, kineske studente u Pekingu 1989. godine, čije brutalno gušenje ne može biti na čast istoriji te zemlje.

Da, bilo je, u ne tako davnoj prošlosti, studentskog bunta protiv postojećeg stanja u svojim državama.

Kada je reč o našem podneblju, Tito je, 1968. godine, tadašnje buntovne studente, jednim svojim demagoškim govorom na JRT i uz primenu policijske sile, maksimalnu angažovanost tadašnje SDB i svih režmskih medija, preveo žedne preko vode. A o tome, možda, nekom drugom prilikom će autor ove kolumne, kao direktan učesnik žarišta početka pobune drugog juna uveče u studentskom gradu 1968. godine, napisati koju reč.

Vratimo se našoj današnjoj mladosti!

Mi, stariji smo se, prvo, ogrešili o našu današnju mladost, a potom smo doživeli i doživljavamo plimu ponosa i divljenja suočeni sa neopisivom lepotom i bogatstvom njihovog duha, njihove neustrašivosti, poštenja, nepotkupljivosti, upornosti, željom za pravdom i pravnom državom!

U stanju opšte apatije nismo videli na horizontu da će bilo ko i bilo šta, bilo kad pokrenuti korodirani točak istorije u Srbiji. Bili smo u očajnom uverenju da je naša mladost nepovratno postala zarobljenik svađa i praznih naklapanja preko tzv. društvenih mreža, mobilnih telefona, raznih vrsta "provoda".

A, onda, poput feniksa, naša mladost je zasjala takvim sjajem kakav nikada i nigde, do danas, nije viđen!

Definitivno, Srbija je čudesna zemlja koja rađa čudesnu i autentičnu mladost!

Ova konstatacija nije pristrasnost, već kristalno čista istina! SNS vlast, da nije ispunjena patološki iskvarenim "političarima" koji se prave kao da stvarnost gledaju u iskrivljenom ogledalu, trebalo bi da, kao "lojalisti", budu ponosni na mladost Srbije ako iole vole svoju zemlju.

Posebno su zablistale naše devojke studentkinje i srednjoškolke kao naše istinske

heroine koje će, sutra, svoju decu vaspitavati kao pravdoljubive patriote!

Zar ima nekog ko ima, bar, trunku duha, ko se ne divi ispisanim protestnim transparentima?!

Vlast to, kao, ne vidi, kao ne razume i kao ne vidi stvarni broj učesnika protesta širom zemlje Srbije. Ona, u sto hiljada "vidi" deset hiljada učesnika, među kojima su, pored studenata i srednjoškolaca, sada i njihovi ponosni i gnevni roditelji!

Predsednica Skupštine RS Ana Brnabić, koja bi, po dometu svog intelektualnog kapaciteta, mogla da bude, eventualno, vodonoša studentima i srednjoškolcima na demonstracijama, "mudro" konstatuje da su te demonstracije politički akt.

A, šta su drugo? Naravno da su politički akt! Da nije to, možda, SNS-ova priredba na kojoj će pevati Jelena Karleuša?

Lidera neukusa, bezobrazluka i primitivizma koji javno vređa, studentsko-srednjoškolski pokret i pokret građana ponosne Srbije, Dragana J. Vučićevića, studenti bi rado videli na časnom radnom mestu čobanina koji sa štapom u ruci zavodi red među ovcama negde na Goliji. Jer, svaki element teži svom elementu.

Između mnoštva duhovitih poruka vlastima sa transparenata, jedna je sve rekla. Doduše, izgovorena je od strane jedne prosvetne radnice u Nišu: "Mi se ne borimo protiv ove vlasti. Neka ostane ista. Pod uslovom da zavede red i uspostavi pravnu državu sa efikasnim institucijama".

Pošteno, ali neostvarivo, jer vlast neće da seče granu na kojoj sedi.

Živan Haravan

23. 01. 2025. 07:00 | 39

Predsedniče, uzmite me za savetnika

Rekoh, već, predsedniče Vučiću da Vi za moje kritičke tekstove ne dajete ni pet para. A, grešite! Trebalo bi da ih čitate i tako otkrijete da u meni imate prijatelja. Da, baš, tako!

Jer, da ste čitali sve ono što sam pisao i objavio shvatili biste gde i kako pravite greške i, ukoliko su te greške produkt Vasih savetnika, sve da ih smenite. Ukoliko, pak, sami odlučujete o svojim postupcima, tim pre sam Vam više potreban.

O nedostojnom položaju prosvetnih radnika napisao sam tekst u junu prošle godine: "Prosvetni radnik – kako to tužno zvuči". Da ste ga pročitali, danas bi, moguće, imali jednu brigu manje u talasu otvorenih problema i pojava koje zapljuskuju Vašu apsolutnu vlast.

Niste pročitali ni moj tekst decembra 2024. godine: "Izliv vlasti u mozak" u kome sam bio zgrožen Vašim otvorenim odobravanjem da motorna vozila mogu komotno da gaze ljude kojima je mesto na trotoaru, a ne na ulici?!

Ništa niste pročitali!

Vi, i dalje, ne birate reči kojima vređate svakog ko je, po Vašoj pogrešnoj proceni, neprijatelj Srbije. I na to sam Vam ukazivao.

Evo, sada su advokati "rulja", studenti i studentkinje, srednjoškolci su potkupljena, amorfna masa koja, eto tako, iz čista mira neće da prihvati koruptivnu vlast na čjem ste celu.

Njihovi roditelji, koji ih u tome podržavaju, ne vode o svojoj deci brigu i računa koliko Vi to vodite...

I, naravno, sva ta "šaka jada" su neprijatelji Srbije. A, da li ste svesni kolike su i kakve su to uvrede kojima se, prosto, dičite dok ih izgovarate?

Predsedniče, znam i vidim u kolikom i kakvom ste, danas, problemu. Što su Vam problemi veći i teži utoliko Vam je, više nego ikad, potrebna razboritost u postupcima i odlukama koje donosite.

Da li Vas je, baš toliko, obuzeo strah i stres od, dozvolite, mogućeg, gubitka vlasti te idete iz greške u grešku?

Sve "reakcije" Vaših poslusnika, nakon onog zločina prema studentiknji iz Kraljeva u Ruzveltovoj ulici u Beogradu, bile su čista farsa i bestitdnost! Kao, onaj Rom, koji je svake svoje šeste godine života bio u zatvoru, prvo je "izjavio" da je autom "žurio na posao", a potom "branio se ćutanjem". Takvih sintnih krimosa imate na "lageru" koliko Vašoj vlasti treba.

A, onda će se njenom ocu, kao radniku pošte, "srceparajuće" javno obratiti direktor(?!) Baki Anđelković i bez ijedne greške u padežu, ponuditi pomoć. Potom se, da bi se sakrio očigledno naručen pokušaj teškog ubistva, oglasila "nezavisna novinarčina" u liku Dragana J. Vučićevića, koji je, svojim tekstom u kome naglašava da je onaj zločinac bio Rom, pokušao skretanje pažnje sa zločina na očekivanu reakciju Romske zajednice.

Oni će, kao dužnici režima, za pare ili neku privilegiju da obave svaki prljav posao! Sve su to providni postupci predsedniče.

Poslednji Vaš pokušaj da stvorite opasan jaz u državi i u građanima Srbije je Vaša najava nekakvog opštenarodnog pokreta za državu Srbiju!? To nije ništa drugo nego Vaša pretnja gtađanskim ratom!

Da li će taj pokret biti u paktu sa lojalistima? Jesu li tzv. lojalisti neka nova nevladina organizacija? Zar Vaša SNS nije, sama po sebi, patriotska organizacija koja se 12 godina dokazuje kao "državotvorna"?

Šta smo svi mi kojima ne pada na pamet da se učlanjujemo u taj Vaš pokret? Izdajnici? Neprijatelji Srbije?

Biće da smo svi mi, takvi, najbrojnije i najiskrenije patriote koji se za Srbiju bore u miru. Boriće se za nju i u svakom ratu!

Zato, predsedniče Vučiću, prestanite da pravite greške u koracima. Ako me, već ocekivano, nećete za savetnika evo, dajem Vam javno savet:

Ako ste toliko ubeđeni da ste u ogromnoj većini Vi, Vaši Ana Brnabić, Miloš Vučević i svi ostali Vaši kompanjoni, zašto se ne pokažete kao vitez?

Ostavite se unapred nameštenog referenduma, "lojalista", "narodnog pokreta" i raspišite slobodne, pravedne, čiste vanredne parlamentarne i lokalne izbore!

Ako biste na takvim izborima pobedili dokazali biste da ste bili i ostali vitez. Zašto se toga, bezrazložno, plašite?

Pravna država nije ništa strašno!

Da je Libija imala pravnu državu Gadafi ne bi onako neslavno završio!

Živan Haravan

01. 02. 2025. 07:15 | 25

Srbija nije napadnuta ni spolja ni iznutra

Na nedavnom spontano organizovanom skupu SNS-a u Jagodini na kome su bile angažovane sve Strele ne bi li prevezle silne sendviče i prisilne ljubitelje turizma, predsednik Vučić je, u svom obraćanju prisutnim "lojalistima", između ostalog rekao: "Srbija je napadnuta spolja i iznutra".

A, to, prosto, nije tačno!

"Napad" spolja

U jednoj od njegovih nebrojenih poseta i prisustava raznim sesijama u Briselu, predsednik Vučić je, u izlivu svoje duhovitosti, rekao "da je on toliko puta već Briselu da je postao inventar" one zastrašujuće zgradurine EU.

Sa kim se sve on tamo nije sastajao i šta je sve kome obećavao, dogovarao, ugovarao po onim silnim kancelarijama, hodnicima i gde li sve već, domaćoj javnosti nije, dovoljno, poznato.

Našoj, obrazovanoj, javnosti je poznato da predsednik Vučic, po slovu Ustava, nije – Srbija. On je njen legitimni predsednik sa, više nego skromnim, ustavnim ovlašćenjima.

Što se on lično oseća kao Srbija i što ga njegovi poslušnici u Srbiji tako doživljavaju i prihvataju, to je belodano, danas, postao njegov i njihov težak problem.

Šta je sve on i kome, "kao Srbija", u Briselu obećao, šta je od toga ispunio, a šta nije, ili u čemu kasni i zbog toga biva izložen kritici, pritiscima, moguće, i nekakvim pretnjama, sve to nema nikakve veze sa "napadom" na Srbiju!

Dakle, Vučić je, spolja, verovatno, izložen pritiscima "stranog faktora", a ne Srbija. On je sada u situaciji poput one babe iz narodne izreke koja je dala banku da uđe u kolo, a sada bi dala dve da izađe iz kola.

"Napad" iznutra

Taj "napad na Srbiju iznutra" adresiran je na nezadrživ bunt i eksploziju studentskog, srednjoškolskog, građanskog nazadovoljstva zbog anestezirane pravne države!

Zbog apsolutne vlasti koju je predsednik Vučić sebi, samovoljno, dodelio.

Ovaj studentsko-srednjoškolsko-građanski ustanak nije nikakav napad na Srbiju iznutra! To je, upravo - spašavanje Srbije iznutra!

Živan Haravan

06. 02. 2025. 07:00 | 25

Predsedniče, život nije igračka

Predsedniče Vučiću, ako sam ikad žarko poželeo da pročitate neki od mojih tekstova, to je, baš, ovaj koji pišem.

Jer, u vašim prečestim obraćanjima našoj javnosti umete da naglasite da "država nije igračka" sa kojom se Vi, i pored te "ingeniozne konstatacije", nestašno igrate i tako sebe dovodite u opasnost da Vam ta "igračka", uskoro, bude "igračka-plačka".

Ali, zaboravili ste, predsedniče, da i život svakog pojedinca - nije igračka. Da, Vi možete da se poigravate državom, jer, to Vam je u "opisu posla" ali, niko i nikada Vam neće dozvoliti da se poigravate bilo čijim životom!

To što, po Vašoj želji iliti naredbi, Vaši vazali trpaju ucenjene ljude u sve raspoložive autobuse ne bi li Vam u "veličanstvenom broju" iskazali svoju "spontanu i bezgraničnu ljubav", predstavlja, već, poigravanje tuđim životima. Zar Vama nije, bar, trunku neprijatno da mašete zastavom Srbije pred ljudima kojima ste zgazili dostojanstvo?

No, neposredan povod, zbog čega Vam se obraćam, je sraman, bezdušan odnos Vaše vlasti i lokalnih šerifa-udvorica, prema ljudima koji, od svega što im je u životu ostalo, hoće da sačuvaju svoj obraz i svoje dostojanstvo!

Eklatantan primer ataka Vaše vlasti na goli život onih koji nisu uz Vašu i vlast SNS-a, javnost je mogla da vidi na "izdajničkim" medijima.

Dve radnice Centra za socijalni rad siromašne opštine Gadžin Han, odbile su svom direktoru da se potpišu na spisak "dobrovoljnih" putnika za Jagodinu. Jedna je diplomirana socijalna radnica, a druga administrativna radnica sa preko 30 godina rada na tom poslu u Centru za socijalni rad.

Direktor je tražio da mu saopšte razlog i one su mu ga saopštile: "Zbog radnih obaveza."
Predsedniče Vučiću! Da li ste iznenađeni šta se, potom, dogodilo ovim ponosnim i hrabrim ženama čijim životima se poigravate?

Niste, naravno! Jer, one nisu jedine koje su, bukvalno, isterane na ulicu samo zato što nisu "lojalne" Vašoj neograničenoj vlasti i vlasti SNS-a!

I sad, da Vas pitam predsedniče: kako biste se osećali i šta biste uradili ako bi neko ko

ne deli "vrednosti" SNS-a, ostavši sam, bez sredstava za život - izvršio samoubistvo?!
Vi biste se, ne prvi put, onako "skrušeno obuzeti bolom", obratili porodici ili porodicama žrtve i ponudili pomoć.

Ostavite se te, već, toliko puta viđene farse!

Nego, dok ste, još uvek, u poziciji da naređujete vašim poltronima, pod hitno im naredite da svakog pojednca, sve do jednog, koji su pokazali i dokazali da im je stalo do svog moralnog integriteta po cenu života, vrate na svoja radna mesta!

Ovo nije moja molba! Ovo je moj zahtev!

Jer, život svakog od nas – nije Vaša igračka!

Živan Haravan

15. 02. 2025. 07:43 | 51

Predsedniče, postupite po naređenju zdrave pameti

Predsedniče, Vučiću, ni Vi, ni svi mi, uključujući i Vaš SNS, takoreći do juče, nismo znali da ste predsednik i fascinantne mladosti, naroda i građana Srbije! Zemlje-države Srbije koja je, nenadano, čarobno izronila kao planetarni dragulj, kao svetlost Balkana, Evrope i čitavog sveta!

Svi u Srbiji smo živeli u pogrešnom, letargičnom ubeđenju da nam nema leka. Da će korupcija, bezakonje, umrtvljene institucije, poltronstvo, kumstva sa Vama, degradirano školstvo, zdravstvo, policija, Vaša apsolutna vlast, biti naš usud do kraja života. Da će sve to biti sudbina i prokletstvo i budućih generacija.

Danas, Vi se kunete u Srbiju i kažete da živite za nju, trebalo bi da se, zato, osećate ponosnim na pobunjene i probuđene studente, srednjoškolce, poljoprivrednike, hrabre intelektualce, građane..., umesto sto kukumavčite u Srbiji i okolo nazivajući čitav taj veličanstveni pokret - talogom. Jer, Vi ste, još uvek, predsednik te ponosne države!

Taj "talog" sve što hoće je da stvori pravnu državu, državu pravde i pravičnosti, jednakih šansi za sve, u kojoj će svi biti jednaki pred Ustavom i zakonima države.

Umesto što, zamenom teza, poslednjim trzajima na vlasti, imputirate pobunjenoj mladosti da hoće Srbiji da "otme" Vojvodinu, što je, ujedno, i čista glupost i laž, da hoće da "ruše" državu "potkupljeni" silnim parama od tamo "nekih", trebalo bi da hrabro pogledate istinu u oči!

A, ta istina glasi: mladost i građani Srbije traže od Vas smenu Vaše vladavine!

Ovo istorijsko, nadljudsko pešačenje mladosti po zimskim temperaturama, stotinama kilometara, uz srdačne i srčane dočeke gtađana po gradovima i mestima širom Srbije, nije Vaša fatamorgana.

To se dešava stvarno i sada!

Čista je, takođe, glupost Vaše ogovaranje ovog bunta i optužbe svih učesnika ove kristalno čiste pobune, da je njen cilj - rušenje države. Nepromišljeno je i nepotrebno igranje vatrom da, po koji već put pravite sebi komtramitinge i mitinge sa plaćenim "pristalicama" privedenih bezbrojnim autobusima.

Ne može Vam se verovati da sve to nije sa Vašim znanjem i u Vašoj providnoj režiji.

Niste Vi, predsedniče, država, zajedno sa Vašim, kako kažete, drugovima i drugaricama kojih se "ne odričete". Svi ste vi skupa službenici države!

Da Vas citiram: "Kada uđete u politiku onda, znate da koliko sutra morate da budete spremni da iz nje izađete. Ko nije za to spreman u politici, nikada ništa neće ni da uradi".

E, pa, predsedniče Vučiću, u toj istini "leži zec".

Zdrava pamet Srbije je ustala i traži od Vas da siđete sa trona, zajedno sa Vašim drugovima i drugaricama, na kome ste više od 12 godina.

Ono što Vam jedino preostaje to je da uđete u istoriju kao predsednik koji je postupio po naređenju zdrave pameti mladosti svoje države i ogromne većine građana koji su svim srcem uz nju.

Živan Haravan

20. 02. 2025. 07:00 | 65

Tri milijarde evra

Predsednik Vučić je, nedavno, otkrio našoj i svetskoj javnosti frapantan podatak da je Zapad, u poslednjih 10 godina, uložio 3 milijarde evra za njegovo rušenje sa vlasti!

Njemu treba verovati, jer sve što nam je do danas plasirao od poverljivih podataka pokazalo se kao tačno. Dakle, sve ovo što se dešava, više meseci, po gradovima, mestima i selima Srbije nije nikakav spontani bunt studenata, srednjoškolaca, građana, poljoprivrednika, univerzitetskih profesora, prosvetnih radnika, radnika, kuke i motike!

Sve to živo su obični strani plaćenici! Nezadovoljni životom u pravno uređenoj državi bez kriminala, korupcije, besprekornim funkcionisanjem institucija sistema, bez gladi, bez nepotizma, bez partijskog zapošljavanja, bez SNS-a...!

Pa, šta bi više hteli?! Autokratiju? Da o svemu odlučuje jedan čovek?

E, pa, to im naš predsednik, kako kaže, nikada neće dozvoliti!

Običan smrtnik, sve i da hoće, ne može ni da zamisli novčanu sumu od milijardu evra, a da ne govorimo o tri milijarde. Nezamisliva suma pristigla je sa Zapada u poslednjih 10 godina. Za rušenje našeg predsednika!

Tom običnom smrtniku sa, recimo, minimalnom penzijom ili platom od čitavih 50 hiljada dinara, sada biva jasno.

Svi oni silni traktori za koje nezadovoljni(?!) poljoprivrednici kažu da su kupljeni na kredit, zapravo su poklon Zapada. Sve one žene koje su dočekivale studente, koji su u toplim jaknama poklonjenim od Zapada, nudeći im hranu, nisu to odvajale od svojih usta za studente. Sve je to bila hrana koju je, tim ženama, platio Zapad. Svi transparenti koje nose studenti sa parolama protiv vlasti i predsednika Vučića smišljeni su na Zapadu i plaćeni zapadnim evrima. Svi oni besni automobili, poklonjeni od Zapada, koje sada poseduju vaspitačice, prosvetni radnici, profesori srednjih škola i univerziteta, sklonjeni su u njihove privatne garaže...

Kaže predsednik da je na delu - obojena revolucija.

Aleksandar Vučić Foto: ATA Images/Antonio Ahel

Sada će naivni da se pitaju ko je platio toliku farbu za poprilično veliku obojenu revoluciju? Naravno - Zapad!

Ali, predsednik nam je ostao dužan odgovora na neka pitanja.

Prvo je: šta je to – Zapad? To nije jedna država. Da li su sve države Zapada sakupile one 3 milijarde evra za njegovo rušenje sa vlasti? Zašto se predsednik, koji je, kako reče, postao inventar Brisela, onako srdačno rukuje i grli sa desetinama državnika zapadnih zemalja kada pouzdano zna da ga oni, iza leđa, ruše? Ili iza pokušaja njegovog rušenja stoje samo Monako,
Lihtenštajn, Andora...?

Jedina "firma" u Srbiji koju nam je predsednik otkrio kao učesnika u njegovom rušenju je neka pod imenom "Trag" i koja je dobila ili dobija 28 miliona evra.

Pa, to je, baš, mala para za tako veliki poduhvat. Toliko koštaju sendviči i benzin za jedan miting SNS-a, recimo, u Sremskoj Mitrovici.

Postavlja se pitanje šta je sa ostatkom od one 3 milijarde evra prispelih u Srbiju sa Zapada za rušenje predsednika?

Možda taj novac neko čuva za posao koji još uvek nije završen?

Ako je i tako, onda, evo poruke našem predsedniku, tim ili tom izmišljenom(?!) ili izmišljenim(?!) "darodavcu-darodavcima" sa Zapada: Džabe se, gospodo trošite! Džabe, predsedniče plašite narod! Nema tih para kojima iko u svetu može da utiče ili da kupi ponos mladosti, slobodoumnog naroda i svih građana Srbije!

Kada jedna grudva krene sa vrha Monblana, na svom putu postaje nezaustavljiva, biva ogromna i završava svoj put u podnožju, rušeći planinarski hotel pun prebogatih gostiju!

Živan Haravan

09. 03. 2025. 07:00 | 78

Vučić je prihvatio bačenu rukavicu?

"Uskoro ćemo pozvati celu Srbiju u Beograd" - nedavno reče predsednik Vučić. Da li je to bila pretnja ili poziv na takmičenje sa studentskim protestima uoči 15. marta, svejedno je.

Taj izazov treba prihvatiti, ali pod strogo kontrolisanim uslovima. Kao sportista u duši i po rezervnoj profesiji košarkaškog trenera, predsednik bi trebalo da se složi sa svim uslovima koji bi, prethodno, morali da se ispune.

Em bi se, tako, izbegli novi izbori, prelazna Vlada, em bi fer rezultat omogućio da SNS i Vučić ili ostanu na vlasti doveka ili da pruže ruku studentima i građanima kao pobednicima.

Evo o kojim, bespogovornim, uslovima je reč, a čije ispunjenje bi strogo kontrolisale delegacije studenata sa svih fakulteta u blokadi.

PRVI USLOV

Svakom zaposlenom u državnoj upravi, u svim ustanovama bi se uručila pismena garancija i javno izrečena naredba predsednika Vučića, da NIKO neće i ne sme da ostane bez posla ako odbije da krene za Beograd.

DRUGI USLOV

Nijedan jedini autobus neće biti angažovan u svrhu prevoza onih koji bi DOBROVOLJNO krenuli za Beograd.

TREĆI USLOV

Iz svih krajeva Srbije pristalice SNS-a bi krenuli PEŠKE za Beograd tri-četiri dana pre nego stignu u glavni grad.

Što se tiče noćenja i fizioloških potreba SNS hodača, njih će rado primiti u svoje stanove ili kuće razdragani SNS-ovci koji iz opravdanih razloga nisu krenuli na put.

Drugi uslov ne važi za starije od 50 godina, pod uslovom da o svom trošku kupe kartu za prevoz do Beograda.

Aleksandar Vučić Foto: ATA Images/Antonio Ahel

ČETVRTI USLOV

NIKOM od potencijalnih hodača neće se dati NIJEDAN državni – SNS-ov SENDVIČ za put. Svako će poneti hranu o svom trošku.

PETI USLOV

Svi SNS hodači ne smeju da odbiju gulaš, pečenje i bilo koje đakonije kojima bi ih oduševljene pristalice darivale dok budu prolazili kroz sela, varošice, gradove, na putu za Beograd.

ŠESTI USLOV

Niko od pristiglih hodača u Beograd ne sme da dve-tri noći prespava u parku ili bilo kom hotelu. Svi pojedinačno ili u grupama, noćiće i obaviti svoje fiziološke potrebe u stanovima svojih partijskih kolega u Beogradu.

SEDMI USLOV

Nijedan pristigli hodač neće se vratiti peške u svoje gradove. Vratiće ih nazad besplatno ili beogradski taksisti ili će po njih da dođu taksisti iz njihovih gradova, takođe, besplatno.

Ako, uz sve prethodno ispunjene uslove, u Beograd stigne do četiri-pet hiljada pozvanih SNS-ovaca, smatraće se to ubedljivom pobedom predsednika Vučića.

U protivnom, neka se ekspertska-prelazna Vlada bakće šta će se i kako dalje dešavati.

Živan Haravan

17. 03. 2025. 07:00 | 47

Ovo nije početak kraja, ovo je kraj

Formalno, studentsko-građanski protest je završen 15-og marta. Praktično, njegovim završetkom je nepopravljivo i nepovratno pao režim SNS-a pod dirigentkom palicom predsednika Vučića.

Samo naivni mogu misliti kako je vlast pasivno čekala i strepela od studentsko-građanskog cunamija koji se pojavio u Novom Sadu, a potom krenuo silovito da plavi Srbiju.

Režim je pomno i u strahu pratio sva zbivanja i do detalja planirao kako, kojim metodama da ovaj veličanstveni, autentični bunt i pokret, izvrgne ruglu, uvredi, povredi ga, omalovaži ga, proglasi ga za terorističkim...

To što se plan režima pokazao diletantskim kao očekivani produkt panike njegovih neakademskih kreatora, to možemo i da zabašurimo. Ali, nikada se neće i ne može zaboraviti da je taj plan bio satkan od elemenata očekivanih i priželjkivanih zločina, smrti, stradanja...

Za taj zadatak režim je zadužio posebnu vrstu ljudi kojima je kriminal i sve što uz to ide, profesija. Tu felu koja je, ranijih godina, dokazala u raznim prilikama svoje znanje i "umeće", Vučić je angažovao protiv svog naroda, svoje džave Srbije koju on "neizmerno voli" i kojoj redovno klikče: "Živela Srbija"!

Koju Srbiju? Koji narod?

Takva Srbija i taj narod "u Vučićevom srcu" bili su, zapravo, njegova imaginacija, a od 15-og marta, čak i kao imaginacija, više - ne može da postoji!

Jer, od tog istorijskog datuma predsednik Vučić je postao samo nominalni predsednik države Srbije. Bez velike većine naroda i građana koji čine svaku državu.

LAŽ

Gledati najširi auditorijum u oči i bez da trepne Vučić nam servira "zvaničan podatak" MUP-a da je 15-og marta u Beogradu bilo stosedam hiljada studenata i građana na protestu iz cele Srbije, to može da kaže samo čovek bez skrupula.

Ako je verovati svojim očima, tog dana je u Beogradu bilo oko 500 hiljada ljudi! Najveći protestni skup u istoriji Srbije!

Dakle, neviđena disproporcija laži i istine!

Ako tome dodamo broj roditelja, rođaka studenata, broj onih koji iz raznih razloga nisu mogli da dođu do Beograda da iskažu podršku studentima, broj onih koji su studente srčano i srdačno dočekivali po selima, varošima, gradovima, broj izašlih Beograđana, dobićemo realnu sliku da je Vučić ostao predsednik samo svojim plaćenim poltronima.

ZVUČNI TOP

Zločinačko ispaljivanje nakakvog oružja koje se zove "zvučni top" i to u trenucima kada su u Begradu studenti i građani odavali pomen 15-oro ubijenih ljudi na novosadskoj železničkoj stanici, samo je, Bogu hvala, prošlo bez desetina i desetina mrtvih i povređenih! Moglo je da dođe do užasnog stampeda sa nesagledivim posledicama.

Vučić nas je "utešio" rekavši da to nije bio zvučni top, već, neka puška za dronove?! A, ko je tom zločincu dao naredbu da povuče oroz?

ONI KOJI HOĆE DA UČE

Po naredbi Vučića Pionirski park je, preko noći, postao paravojno šatorsko leglo problematičnih ljudi sumorne i sumnjive prošlosti. Sve pod uvredljivo providnom parolom da je to kamp "studenata" koji "hoće da uče"!?

Umesto udžbenika imali su kamenje, ogradu, traktore i policiju koja ih je čuvala?! Vrhunac licemerja i uvrede zdravog razuma je bila "molba" predsednika da ti "budući naučnici" napuste u subotu taj improvizovani "studentski grad". Oni su tu "naredbu" predsednika "odbili".
Da nije tužno bilo bi mnogo smešno!

Da se ne prisećamo mnoštva drugih gluposti i drskosti kojima su nas čašćavali Brnabićka, Vučević, Vulin... Možemo, sa osećanjem ponosa, da konstatujemo kako je Srbija, na planetarnom nivou, postala - brend!

Nemojmo da se iznenadimo kada na nekim protestnim skupovima u Evropi i Svetu budemo videli transparent sa natpisom: SVET JE SRBIJA!

Živan Haravan

21. 03. 2025. 07:20 | 2

De jure i de fakto

Pravnici koriste ove dve latinske reči od kojih de jure označava nešto što je u skladu sa zakonom, a de fakto ono što se događa u praksi.

Ne postoji danas tako uređena država u kojoj su u potpunosti u skladu ova dva pojma, jer to bi bilo savršeno uređeno društvo.

A, savršenstvo je samo Bog koji je stvorio, iz samo Njemu znanih razloga, nesavršene ljude i njihove nesavršene zajednice. Ako izuzmemo prvobitnu ljudsku zajednicu.

No, da se mi usmerimo na našu državu Srbiju, kakva je danas, i da vidimo u kojoj i kakvoj su (dis)proporciji de jure i de fakto.

De jure, Srbija je pravna država koja ima svoj Ustav i nebrojeno zakona koji izviru iz njega. De facto, u praksi se mnogi ne pridržavaju ni Ustava ni zakona počev od predsednika države, pa sve do i poslednjeg njegovog sledbenika koji se oslanja na zaštitu predsednika.

Srbija, de jure, ima oformljene sve institucije koje je čine državom i koje su, podrazumevano, potpuno slobodne i samostalne u svom delovanju u skladu sa njihovim zakonskim ovlašćenjima.

De fakto, naše institucije sistema su u apsolutnoj zavisnosti i podređenosti predsedniku države.

De jure, novinari i oni koji sebe tako nazivaju, u obavezi su da se pridržavaju zakona i novinarskog kodeksa, što znači da se slobodno i objektivno obraćaju javnosti.

De fakto, danas, imamo samoszvane razuzdane pojedince koji sebe nazivaju novinarima i koji svojim prostaklukom mogu slobodno da lažu, vređaju svakog ko im nije po volji, da se, bukvalno, krevelje... Naravno, sve u službi režima i predsednika države od koga prave božastvo, a koji ih, zato, bogato plaća i dozvoljava im medijske bahanalije.

Ali, de fakto, na sreću postoji nekolicina slobodnih elektronskih i štampanih medija koji su neukrotivi i neustrašivi borci za istinu i očuvanje ugleda slobodoumnog novinarstva. Oni su "trn u oku" režimu i predsedniku lično.

De jure, zabranjeno je kupovati, a još strože, primenjivati dejstvo oružja na zdravlje

ljudi u
mirnodopskim uslovima.

De fakto, svedoci smo da je naša država protivzakonito kupila i protivzakonito primenila upravo takvu vrstu oružja protiv svojih građana. Reč je o takozvanom zvučnom topu! Za taj zločin protiv čovečnosti neko će kad-tad odgovarati, tačnije, kada nam država bude de jure profuncionisala!

De jure, istorijski studentsko-srednjoškolsko-građansko-poljoprivredni protest u Srbiji bio je ilegalan, kako je to javno ocenio i rekao predsednik. I de jure je – u pravu.

Ali, to je društveni trenutak kada pod silinom, snagom, upornosti nepobedivog pokreta bivamo svedoci pobede de fakto stanja protiv de jure dogme.

I gde je izlaz? Naravno, u izborima. Ovog puta režim će morati da se mane laži, obmana, monopola nad velikim brojem medija i da stvori sve preduslove i uslove za pravedne i slobodne parlamentarne i lokalne izbore!

Živan Haravan

28. 03. 2025. 09:39 | 3

Vreme razonode, sporta i profita

U vreme Starog Rima, tadašnji pesnik-satiričar, Juvenal je "zapazio" stanje apatije stanovništva kome je vlast delila besplatan hleb, organizovala stalne gladijatorske borbe i razne spektakle. Od tada potiče onaj izraz: hleba i igara.

Sve, sa dobro smišljnim ciljem vlasti, da narod, ″punog stomaka", odvrati od zdravog razuma, razmišljanja o politici i svim odlukama koje u ″njihovo ime" donosi i sprovodi vlast i birokratija. Ništa se, od tada do danas, nije promenilo.

U našem slučaju umesto besplatnog hleba narod je dobio besplatan gradski prevoz, ″povoljne″ kredite za studente pri kupovini stana koji za te pare ne postoji i koji bi se otplaćivao doživotno na nepostojećim lokacijama.

Zato, namera i cilj vlasti je da se, počev, od rijaliti Narodne Skupštine, pa, sve do rijaliti tv-programa, rijaliti medija, širokim masama pruži zabava i razonoda.

Glasači SNS-a su opčinjeni garderobom neke estradne ″umetnice″ koja na sebi nosi markiranu garderobu u vrednosti jednog stana. Takmiče se u nagađanju koja je od koje ″lepša″, napucanija silikonima, koja ima veći stan i sličnim stupidarjama koje im se svakodnevno serviraju.

Što se sporta tiče tu smo se svi ″primili″! Svaka država ima po nekog svog sportistu ili sportsku ekipu koja u Svetu brani čast nacije.

A, pošto su vrhunski sportisti i treneri u fudbalu, košarci, tenisu..., postali multimilioneri, neki, i milijarderi, ″ušli" su u svet profita i profitera. Oni, bukvalno, mogu sve da kupe što im zapadne za oko i da grade monstruozne zgradurine na lokacijama koje su, do juče, bile kulturna dobra. Naravno, to mogu i rade uz neizostavnu korupciju. Zato se tako grčevito bori SNS da, uprkos najvećem ikada buntu naroda i građana Srbije, ostanu tu gde su se ušančili.
Danas je profit zvezda vodilja, počev od pojedinih investitora, multinacionlnih kompanija, pa, sve do velikih država ili njihovih asocijacija i državnika.

Nikoga više, u krugu svetskih moćnika, ne zanima pravda, sloboda, ravnopravnost, nezavisnost bilo kog naroda i bilo koje države.

Jedino što ih zanima je – profit! Šta će ko kome da otme od prirodnih bagatstava, kome šta i koliko će da pripadne. To se, danas, zove – politika!

Neka shvati to kako ko hoće i može ali, koji bi drugi narod i građani koje države prozrleri tu i takvu politiku nepravde i neslobode, i svi, kao jedan, ustali i digli svoj glas i pobunu?

To su, kao i uvek kroz istoriju, bili i ostali Srbi i svi njihovi pravdoljubivi građani!

Živan Haravan

04. 04. 2025. 07:00 | 18

Iz laži u laž, iz greške u grešku

Što se tiče spoljne politike, ruku na srce, tu se predsednik Vučić, još uvek, nekako i snalazi. Poput onog ekvilibriste koji, hodajući na žici, pokušava da premosti provaliju. Ali, kada je reč o unutrašnjoj politici, zapanjuće je koliko su on i njegov SNS kadar skloni lažima i greškama izgubivši kompas i svaki kontakt sa realnošću!

Dovoljno je samo setiti se nekih od skorašnjih grešaka i laži.

Kada je onaj policajac, greškom, odalamio policajca u civilu, misleći da je to jedan od "terorista", "fašista" ili kojim sve pogrdnim rečima režim ne naziva pobunjene studente i sve druge kojima je neobuzdana vladavina SNS-a došla do grla, prvi se, po zadatku, javnosti obratio SNS-ov "Ciceron" u liku Milenka Jovanova.

Ne znajući da je neko taj momenat snimio i uzdajući se, valjda, u veštačku inteligenciju koja će sve to, naknadno, da sredi u njihovu korist, reče ova SNS "poštenjačina" kako je video da je neko nekog udario da li u levu ili desnu stranu lica... "Polako, polako", poruči on u nadi da će se "dokazati“ kako su se "teroristi“ i "fašisti" međusobno obračunali.

Potom, predsednik Vučić je posetio u bolnici povređenog policajca, zagrlio ga i slikao se sa njim. Izraz Vučićevog lica na fotografiji jasna je bila poruka "fašistima" i "teroristima“ " on to više neće tolerisati.

Kada je snimak objavljen u javnosti ceo svet je video istinu!

Ni Vučić, ni Jovanov, niti bilo ko iz SNS-a nije našao za shodno da uputi javno izvinjenje bilo kome u javnosti! Oni, naprosto, to - ne znaju.
Kada je protiv demonstranata 15-og marta upotrebljeno nekakvo zvučno oružje i to za vreme tišine u znak sećanja na ubistvo 16 ljudi na Novosadskoj železničkoj stanici, predsednik Vučić je dao na raspolaganje ono što mu je najdraže u zivotu, a to je njegova nesputana i neograničena vlast, ako se dokaže da je to bio zvučni top.

I, treba mu potpuno verovati! Zašto? Pa, zato što je njemu poznato šta je i kako izgleda to zabranjeno oružje. A, koje je drugo zabranjeno "sokoćalo! upotrebljeno protiv građana u njihovoj mirnoj protestnoj šetnji, za sada je domaćoj javnosti nepoznato.

No, Vučić je otišao i korak dalje. Tvrdi da ništa niti je bilo, niti je bilo šta drugo

upotrebljeno. Reče, čovek, da je ceo taj tragičan i neljudski potez vlasti bio, zapravo, insceniran, dogovoren, izrežiran potez "terorist“ i "fašista" koji su se, po dogovoru, u jednom trenutku razdvojili u dve grupe?!
Tako nešto da tvrdi i kaže predsednik države, uprkos goloj istini, ne može drugačije da se okarakteriše do kao – bezobrzluk!

Po nalogu predsednika Vučića van svake pameti je bukvalna okupacija, uzurpacija i zloupotreba Pionirskog parka u Beogradu. I to, prekoputa njegove rezidencije!?

– Ma, narod je glup! Rećićemo mu da je to kamp studenata koji hoće da uče. A, onda, tu ćemo da ubacimo sve, svašta i svakoga ko će da primi sendvič, dnevni honorar i stane u odbranu "studenata koji hoće da uče", bio je, verovatno, rezon predsednika i njegove ekipe.

Tužna, glupa, providna, jadna, smešna provokacija usmerena na studente "koji neće da uče".

Sa pompom, predsednik najavljuje da će, sredinom aprila, u Beograd biti privedena "cela Srbija" i koja će tri dana da iskazuje svoju bezgraničnu ljubav prema svom predsedniku.

Postoji kolumna, na ovom sajtu, "Vučić je prihvatio bačenu rukavicu?" Da, prihvatio ju je ali, pod njegovim uslovima.
Onaj ko ne dođe na predsednikov poziv ili će ostati bez posla, ili će biti šikaniram do te mere da će morati sam da napusti posao.
Tri dana prinudnog "provoda" košta će đavo i po sve građane Srbije iz čijeg džepa će se platiti stotine i stotine autobusa, gorivo, sendviči, ručkovi, noćenja...

Treba biti čovek posebnog kova koji je u stanju da "uživa" u kupljenoj ili prisilnoj "ljubavi".

A, taj "Istorijski" dolazak "cele Srbije" u Beograd samo je još jedna greška u nizu koje pravi SNS i predsednik Vučić.

Jer, prisilna ljubav se zove silovanje, a kupljena ima, takođe, svoje ime.

Živan Haravan

16. 04. 2025. 19:47 | 9

"Veličanstveni" Vučićev skup je zapravo - PARASTOS

Po svemu sudeći reklo bi se da predsednik Vučić, ipak, čita moje kolumne!? U kolumni "Vučić je prihvatio bačenu rukavicu?", povodom njegovog pompezno najavljenog dolaska "cele Srbije" na trodnevni boravak u Beograd, tražio sam da predsednik, kao sportista u duši, prihvati sve navedene uslove.

Jer, samo u ravnopravnom takmičenju sa nezaustavljivim studentsko-srednjoškolsko-građansko-poljoprivrednim protestom, mogla je da se dobije realna slika stanja stvari.

Pokazalo se mnogo što-šta kao surogat i drastično odstupanje od traženih uslova. Manja grupa Srba, članova Vučićeve ispostave na Kosovu i Metohiji, krenula je, kao, peške ka Beogradu. Naravno, bila je to providna laž, kao što je i usputna hrana za te "patriote" bila u režiji SNS-a bez učešća i jednog „oduševljnog" poljoprivrednika, građanina... Jedan od plaćenih "patriota" jedva da je dao izjavu od dve rečenice "ustaškoj" televiziji. U obe je napravio dve gramatičke greške. Ispada da Aljbin Kurti bolje govori srpski jezik od takvih "patriota". Išli su peške i drugi privedeni „patriote" ali od mesta gde ih je istovario autobus u Beogradu, pa, preko Brankovog mosta i Bilevara Kralja Aleksandra sve do "ćacilenda"...

Jedna vrsta SNS stotina aktivista je dobijala dnevnice od 70 do 100 evra!

Kada se, nedavno, na trgu Slavija i u drugim prilikama, okupilo stotine hiljada ljudi protiv režima SNS-a, predsednikov učitelj Vojislav Šešelj je, nipodaštavajući te proteste i brojke, konstatovao da taj broj pobunjenih građana - nije cela Srbija.

I šta se dogodilo ona tri dana "veličanstvenog" skupa u znak podrške predsedniku Vučiću i SNS režimu?

"Ne damo Srbiju" FOTO: ATAImages

Dogodio se - parastos! Molitva za pokojni režim!

"Cela Srbija" svela se na šaku jada privedenih, plaćenih, ucenjenih, loše istreniranih "patriota". Džabe hrane u izobilju, "ožalošćeni" su tri dana jeli tone pljeskavica, jabuka, pili flaširanu vodu... Sav višak su pakovali da ponesu kući. Dva penzionera su viđena kako su poneli i stolice.

Sve kako dolikuje parastosu.

Sa jednom izjavom predsednika Vučića, u toku njegovog obraćanja "celoj Srbiji" okupljenoj pred "ćacilendom", moramo se složiti.

Poželeo je da se nikome ne dogodi ono što su njegovi roditelji doživljavali svih ovih godina njegove apsolutne vlasti.

I hvala mu na toj plemenitoj želji.

No, sam je kriv. Da ih je, na vreme, poslušao kao starije, iskusnije, pametnije ljude, pretpostavljam da su ga upozoravali gde vodi put kojim je krenuo, danas ne bi bio govornik i svedok parastosa njegovoj vladavini i vladavini SNS-a.

"Ne damo Srbiju" FOTO: ATA Images

Ne treba verovati u vampire. Ali, ko zna!?

Živan Haravan

23. 04. 2025. 07:00 | 16

Blokada mozga

Beograd slavi 20. oktobar kao dan oslobođenja 1944. godine od nemačke okupacije. Bio je to Dan radosti, slobode, opštenarodnog veselja!

Da je, tada, neki vidovnjak glasno rekao kako će tamo neke daleke 2025. godine, centar grada ispred zgrade Narodne Skupštine i sadašnjeg Pionirskog parka biti okupirani i to naredbom domaće vlasti, bio bi momentalno ili smešten u ludnicu ili bi bio streljan kao veleizdajnik!

Danas, gledamo realnosti u oči i kao da gledamo neki horor film ili film iz žanra naučne fantastike!? Prostor ispred Narodne Skupštine i Pionirski park su STVARNO pod okupacijom aktuelne vlasti! Vlast je, opravdano, okupirana problemom pobune mladosti i građana, blokadama Fakulteta, škola, RTS-a...

A, zdrav ljudski um je okupiran pitanjem, kako je došlo do blokade mozga nekom ko je naredio i dozvolio okupaciju centra glavnog grada!?

Ćacilend FOTO: Direktno.rs

I to sa licima sumnjive prošlosti obučenih u crno, sa crnim kapuljačama... Svi, pod nekakvim velikim belim šatorima u Pionirskom parku. Za koje se ne zna ko je i šta je sve u njima...

Njih čuva – policija!? Od koga ih čuva? Da li su mladi policajci učili u čkoli nešto o novijoj istoriji policije? Znaju li da se ona, nekada, zvala: Narodna milicija? To što je nekom nekada zasmetalo da se zovu Narodna i ostavio joj samo ime – Milicija, ne sme da znači da policija nije više u službi naroda.

Lukavo i prepredeno joj je preimenovan zadatak da joj je primarni cilj da "čuva javni red i mir". Što bi, u prevodu, značilo da čuva režim na vlasti od pobune naroda ako bi bilo čiji i koji režim ogrezao u apsolutizam, korupciju, samovolju, usku povezanost sa kriminalom…

Čast policajcima koji često rizikuju svoje živote u raznoraznim prilikama, što se nagledaju užasa u saobraćajkama, ubistvima, nasiljem svake vrste… Ali, trebalo bi da budu UVEK svesni da su tu gde jesu i to što jesu isključivo u službi naroda.

Problem nije u ministrima-amaterima policije. Problem je u najvišem stručnom-rukovodećem policijskom kadru koji se, u strahu od političara i gubitka vlastitog debelog uhlebljenja, odrekao naroda i stao u službu režima.

Pred njihovim očima i njihovim "blagoslovom" režim je APSOLUTNO OKUPIRAO deo strogog centra glavnog grada!

Izgleda da je pitanje dana kada će SNS početi sa izdavanjem "ausvajsa" za prolaz pored Narodne Skupštine bez prava i mogućnosti da se prođe i kroz okupirani šatorski Pionirski park!

Beograđanka, koja je jutros izvela kučence u šetnju pored Pionirskog parka, doživela je neslućeno poniženje, pretnju da će biti privedena i uz pratnju 5-6 policajaca bila je primorana da napusti prostor pred Narodnom Skupstinom!?

Zgranuta javno se pitala: "Šta se ovo dešava?“

Gospođo ili Gospođice! Dešava se nečija blokada mozga!

Čija? – pitate. Pa, to i vrapci znaju!

Živan Haravan

30. 04. 2025. 07:52 | 10

Zar je moguće?!

Hteli ne hteli – moramo da gledamo i slušamo veliku galeriju likova sa kojima bi nas bilo sramota da nas neko, daleko bilo, vidi u njihovom društvu.

Pitamo se, gledajući i slušajući ih, zar je moguće da onaj ko ih forsira, a i oni sami, ne osećaju koliko su nisko pali, kada su u stanju da od notorne istine prave laž i obratno.

Što se njihovog spoljašnjeg izgleda tiče, uz ogradu da su estetika i lepota u očima posmatrača, zar je moguće da se svi ti likovi ne pogledaju u ogledalo i kažu sebi: "Baš imam prijatnu spoljašnost, ali ne znam šta mi je ovih poslednjih 13 godina?"

I što je najgore, svi ti likovi u Narodnoj skupštini, donose odluke koje se tiču života svih nas!

Zar je moguće da naša predsednica Skupštine veruje da može biti simpatična i draga najširem auditorijumu?!

I što je postalo pravilo, najodbojniji od takvih zauzimaju visoke položaje u Skupštini. Ili su predsednici skupštinskih Odbora, šefovi poslaničkih grupa, potpredsednici Skupštine... Televizije sa nacionalnom frekvencijom su pod komandom takvih ljudi kojima je laž postala "časna reč", a mržnja – patriotizam!

Zar je moguće da likovi koji su na čelu režimskih štampanih medija mogu ljudima na ulici da pogledaju u oči kada prođu pored kioska sa štampom na kojima "šljašte" naslovi od kojih bi se stideo svaki iole častan čovek, a baron Minhauzen pozavideo na lažima.

Zar je moguće da neko ko je najlepše godine svog života posvetio studiranju i nauci, postao veliki i cenjen stručnjak u svojoj oblasti, stane rame uz rame sa navedenim likovima?

Samo zato što će, "kao sin svoga roda", biti u vrhu vlasti bez trunke mogućnosti, znanja, iskustva za samostalno odlučivanje o vitalnim društvenim i političkim pitanjima.

Zar je moguće da čovek takvog naučnog kalibra nije unapred znao da će biti samo marioneta u kandžama vlasti – jednog čoveka? Da mu je prvi radni zadatak bio da izvrši smotru u "ćacilendu"?!

Zar je sve to moguće? Može li to stanje da se promeni?

(Ne)moguće!

Živan Haravan

06. 05. 2025. 07:00 | 10

Krompir iz Pionirskog parka

Na samom početku časa, pred kraj školske godine, đak-prvak Marko, inače uvek ljubopitljiv, počeo je razgovor sa učiteljicom.

- Učiteljice, učiteljice, je l' mogu nešto da pitam?

- Pitaj Marko.

- Ko je to i šta je to - pionir?

- Pa, eto, ti si i svi u razredu, cele školske godine bili - pioniri. To znači, da ste svi vi kao đaci-prvaci, do danas, bili - pioniri.

Šatori ispred Skupštine Srbije FOTO: ATAImages

- A, čujem da mama i tata svaki dan psuju neku dagru koja je zauzela Pionirski park. Znači da svi mi imamo svoj park koji nam je neko oteo?

- Da, imamo ga i sada on postoji. On se nalazi ispred same kancelarije predsednika naše države.

- Pa, zašto nas nikada niste vodili u naš Pionirski park?

- Zato što bi ga dečja graja, ispod prozora, ometala u radu.

- Pa, kako mu, onda, ne smeta ta dagra ispod prozora? Mama i tata su besni što je ta dagra ispod prozora predsednika razapela puuuno šatora, pušta glasnu muziku, peče mu pod prozorom pljeskavice, kobasice...?

- Čekaj, polako, Marko. Prvo, ne kaže se "dagra" nego... ali, o tome ćemo u drugom razredu. Drugo, to nije "dagra". To su studenti koji hoće da uče.

- Znači, to su neki siromašni studenti koji nemaju stan pa im se predsednik sažalio? Je l' im predsednik, od svojih para, kupuje pljeskavice i kobasice...?

- Znaš, Marko, postoji nešto što se zove državni budžet. I, kada je neko ili nešto u krizi, u teškom položaju onda se pomaže iz državnog budžeta. To je novac svih nas. To se zove - solidarnost.

- Ali, učiteljice! Mama i tata su videli na televiziji jednog matorog čoveka i njegovu ženu, iz naše zgrade, kako jedu i piju pod šatorom sa tom dagrom koja hoće da uči?

- Marko, ti si, baš, rešio da me mučiš pitanjima pred kraj ove školske godine! Danas nisu sva pitanja za odgovore.

- Samo još ovo: naša škola nije radila, a predsednik je rekao, to sam čuo, da će svi učitelji koji nisu radili dobiti - krompir. Je l' će i taj krompir da se plati iz državnog budžeta?

Umesto odgovora učiteljica nije mogla da zadrži suze koje su joj potekle.

- Učiteljice! Zašto plačete? Zar Vi ne volite krompir?

Zlonamerno izmislio,

Živan Haravan

13. 05. 2025. 07:14 | 21

Dan kada sam navijao za Vučića

Onog nedavnog dana kada nam se predsednik Aleksandar Vučić obraćao iz nekog sobička na Floridi, u očekivanju da će ga primiti na razgovor lično Donald Tramp, što se iz misterioznih razloga nije dogodilo, i predsednik i moja malenkost doživeli smo svojevrstan - stres!

Tek, javljeno nam je da je osetio, po jednoj verziji, kratkotrajan bol u grudima a, po drugoj, da je taj bol bio dugotrajan. I, zato se, pod hitno, našim avionom, za 15 sati leta, vratio u Srbiju!

Džaba ti Tramp i Bela kuća! Najvažniji su - život i zdravlje!

Strepeo sam za život našeg predsednika. Iz ličnog iskustva znam da sam, u tom stanju, seo u avion i 15 sati putovao ne bih živ "aterirao". Osim ako predsednikov stres nije bio hipohondričnog porekla.

Zašto sam, iz sve snage, navijao za Vučića da živ i zdrav stigne?

Pročitao sam naš Ustav i na svoj užas video da bi u slučaju dužeg odsustva Vučića dužnost predsednika preuzela, niko drugi do - Ana Brnabić!!!

E, to bi me dokrajčilo!

Ana Brnabić je Vučićevo političko nedonošče! Ona NIKOM naprosto nije i ne može biti prihvatljiva kao političar. A, zamislite da nam ona "sutra" bude i jedan jedini dan predsednik države?! To bi izazvalo kolektivni harakiri studenata, srednjoškolaca, građana, opozicije...

Odavno se pitam zašto se Vučić, svojevremeno, opredelio da, pored toliko bogate galerije odanih mu likova, odabere Anu Brnabić?!

Aleksandar Vučić Foto: ATA Images

Kako je moguće da nije bio u stanju da proceni vrednost, recimo, jednog Marka Atlagića – intelektualne gromade, Marijana Rističevića – pristojnog, uglađenog poliglotu, Nebojšu Bakareca – naočitog idola ženske populacije, Natašu Jovanović – naočitu ljubimicu muške populacije, produhovljenog Darka Glišića... I da ne nabrajam dalje.

Ali, da se vratimo na predsednikovo zdravlje.

Idu nam neminovni izbori. Koji će, kao nikada do sada, biti izuzetno stresan događaj za predsednika Vučića.

Mnoga sudbinska pitanja su pred njim. Šta ako zariba izborna mašinerija? Šta ako studenti, građani, poljoprivrednici pobede? Šta ako?

Sve su to stresna pitanja i događaji pred njim. Previše i opasno po predsednikovo zdravlje!

Zato, da se ja pitam, savetovao bih ga da podnese ostavku i raspiše i predsedničke izbore, te se tako povuče iz ovog političkog grotla i posveti se šahu i košarci.

Bio bih mu beskrajno zahvalan.

Živan Haravan

20. 05. 2025. 07:00 | 10

Za debakl na Evrosongu krivi su - STUDENTI

Eto, posle osam godina, Srbija nije ušla u finale Evrosonga koji se održao u Švajcarskoj! Zašto nam se to baš sada desilo? Ko je za to kriv? Pevač i pesma koju je pevao sigurno je da nisu krivi.

Za ovaj debakl krivi su - studenti!

Unazad, tih osam godina, naš predsednik Vučić je nebrojeno puta bio rado viđen, takoreći, odomaćeni gost, u onoj zastrašujućoj zgradurini EU u Briselu.

Strpljivo, sistematski i svojim argumentima je ubeđivao domaćine da je on garant da će Srbija, ako ne odmah, ono, bar do EXPA 2027. godine, biti potpuno pravno uređena država, sa svim funkcionalnim institucijama, potpuno slobodnim medijima, da će biti država bez korupcije, kriminala, država sa poštenim predizbornim i izbornim uslovima. Sve, na njegovu časnu reč.

Domaćini su mu verovali, a on je, usput, ugovarao, dogovarao, pregovarao o raznim poslovnim projektima čija bi realizacija bila na dobrobit kako Evrope, tako i Srbije.

I sve bi to tako bilo da se, pre pola godine, niotkuda nisu u Srbiji pojavili na javnoj društveno-političkoj sceni - studenti.

Tačnije, rušitelji svega što je bila vizija predsednika! A, što je poseban paradoks, po rečima predsednika Vučića, neke tajanstvene evropske zemlje, uložile su silne milijarde evra u
studentski bunt i nemire?!

Ti studenti su počeli, zajedno sa građanima njima sličnim izdajnicima Srbije, da čine zločinačke napade svežim jajima na članove vladajuće SNS partije. Čisto, onako, bez povoda i razloga. Iz obesti ili razbibrige! Kao da im je dosadio bezbrižan život u zemlji koja korača ka ostvarenju predsednikovog sna.

Sve im je to bilo malo i jednog dana su odlučili da, kao, biciklima krenu od Beograda do Strazbura. Koješta!

FOTO: Facebook/EurovisionSongContest

Predsednik je imao, verovatno, pomoć BIA koja je razotkrila da su se studenti služili prevarom! Pređu tako koju desetinu metara biciklom da ih snime izdajničke televizije, a onda pravac u kombi, pa tako sve do Strazbura.

Samo što su se vratili, druga grupa studenata je krenula, kao, štafetnim maratonom dugim preko 900 kilometara do Brisela! "Ma, 'ajte molim vas!", što bi, otprilike rekla Ana Brnabić. Treba li otkriti da je i to bila prevara? Naravno! Tu su radili bešumni helikopteri, leteći automobili, besne limuzine...

U oba slučaja studente je svuda, kao, srdačno dočekala naša dijaspora u prikrivenom liku stranih plaćenika.

Studenti su, stigavši do cilja, na sva zvona optuživali vlast u Srbiji kako je zavela strahovladu, kako su sve državne institucije pod kontrolom jednog čoveka, da javnošću manipulišu prorežimski mediji, da cvetaju korupcija i kriminal, da se siroti i ucenjeni ljudi bukvalno privode na mitinge podrške predsedniku i zato bivaju čašćavani u novcu i besplatnoj ishrani, da se hapse profesori i studenti kojima su snimljeni antirežimski razgovori, da je ugrožena autonomija svih Univerziteta, da nam je prosveta u raspadanju i šta sve još ne.

Sve je to pratila i čula najšira evropska javnost! I poverovala studentima!

U Švajcarskoj je, pre neki dan, održan takmičarski festival zabavne muzike – Evrosong. Finalisti su se birali glasovima žirija i publike. I? Srbija, posle osam

godina, nije ušla u finale!?

Jasno je, kao dan, da su za to krivi studenti. Jer, malo ko je hteo da glasa za zemlju u kojoj se dešava sve ono što su studenti preneli Evropi.

Čista izdaja, strani plaćenici, zločinci..., što bi rekao naš predsednik Vučić, a kao odjek, ponavljala Ana Brnabić!

Živan Haravan